

बच्चू कडूंचे आंदोलन स्थगित

उदय सामंत यांची शिष्टाई : मागण्या मान्य न झाल्यास २ ऑक्टोबरला मंत्रालयात शिरण्याचा इशारा

■ महासागर प्रतिनिधी
 अमरावती, दि. १४ :
 शेतकरी कर्ममाफीसह विविध मागण्यासाठी गत सात दिवसांपासून अन्नत्याग उपोषण करणारे बच्चू कडू यांनी शनिवारी आपले उपोषण स्थगित करण्याची घोषणा केली.
 या प्रकरणी त्यांनी सरकारला आपल्या मागण्या पूर्ण करण्यासाठी २ ऑक्टोबरपर्यंतची मुदत दिली आहे. सरकारने आमच्या मागण्या मान्य केल्या नाही तर २ ऑक्टोबर रोजी आम्ही थेट मंत्रालयात शिरू, असे ते या प्रकरणी सरकारला इशारा देताना म्हणालेत.
 प्रहार संघटनेचे नेते बच्चू कडू गत ७ दिवसांपासून शेतकऱ्यांच्या कर्ममाफीसह विविध मागण्यासाठी अन्नत्याग उपोषण करत होते. या उपोषणामुळे त्यांची प्रकृती खालावली होती.

डॉक्टरांनी त्यांना रुग्णालयात दाखल होण्याचा सल्ला दिला होता. पण त्यानंतरही बच्चू कडू यांनी आपले उपोषण नेटाने पुढे नेण्याचा संकल्प व्यक्त केला होता. त्यांनी परवापासून थेट अन्नत्याग करण्याचाही इशारा दिला होता. त्यामुळे मंत्री उदय सामंत यांनी शनिवारी तातडीने त्यांची भेट घेऊन त्यांना सरकार आपल्या मागण्यांवर सहकार्यात्मक असल्याचे सांगत त्यांना उपोषण मागे घेण्याची विनंती केली.
 त्यानंतर बच्चू कडू यांनी उदय सामंत यांच्या विनंतीचा मान राखत आपले अन्नत्याग उपोषण मागे घेण्याची घोषणा केली. उद्याचे चक्का जाम आंदोलन स्थगित करण्यात आल्याचेही त्यांनी यावेळी स्पष्ट केले.

थेट मंत्रालयात शिरणार

बच्चू कडू उपस्थितांशी संवाद साधताना म्हणाले, सरकारने आपल्या मागण्यांवर सहकार्यात्मक विचार करण्याचे

“

शेतकऱ्यांच्या मुद्यावर एकजूट व्हा

मी आता महाराष्ट्रवर दौरे करेन. हे आंदोलन अधिक मजबूत करेन. तुम्ही कोणत्याही पक्षात राहा. कोणत्याही नेत्याचा मानसन्मान करा. पण शेतकऱ्यांच्या मुद्यावर एकजूट व्हा, असे आवाहनही बच्चू कडू यांनी केले. मी पाणीही सोडण्याचा निर्णय घेतला होता. कारण, हे सरकार तोपर्यंत मानणार नव्हते. पण डॉक्टरांनी माझ्या लिहिलेला सुरु झाल्याचे सांगितले. उद्या कदाचित दवाखान्यात भरतीही व्हावे लागेल. त्यामुळे अशा सर्व गोष्टी पाहून आपण तूत हे आंदोलन मागे घेत आहोत. आपण २ ऑक्टोबरला पुन्हा नव्या दमने हे आंदोलन सुरू करू, असे ते म्हणाले.

आपण हे अन्नत्याग आंदोलन स्थगित करत आहोत.

मी कार्यकर्त्यांचा अंत पाहू शकत नाही. ते माझ्याशिवाय उठण्यास तयार नाहीत. एक आजी तर ऐकण्यास तयारच नव्हती. सर्वच जातीधर्माच्या

लोकांनी आंदोलनाला पाठिंबा दिला. त्यांचे मी आभार मानतो.

तत्पूर्वी, राज्याचे महसूल मंत्री चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी शुक्रवारी बच्चू कडू यांची भेट घेऊन त्यांना

फडणवीसांनी एक दिवसाचा

उपवास करावा

दुसरीकडे बच्चू कडू यांच्या पत्नी नयना कडू यांनी थेट मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांना उपोषणामुळे काय स्थिती होते हे पाहण्यासाठी एक दिवसाचा उपवास करण्याचे आव्हान दिले आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी एक दिवस उपवास करावा. त्यानंतर आमच्या अमुता वहिनींची काय स्थिती होते हे पाहावे. यापुढे बच्चू कडू यांना अन्नत्याग करण्यास फशी पाडले, तर खबरदार. प्रहारचा कार्यकर्ता संपूर्ण मंत्रिमंडळाला अन्नत्याग आंदोलन करण्यास भाग पाडेल हा माझा शब्द आहे, असे त्या म्हणाल्या.

बच्चू कडू पाचव्यांदा अन्नत्याग आंदोलन करत आहेत. त्यांना सुळावर देण्यासाठी त्यांच्या आईने त्यांना जन्माला घातले आहे का? कोणत्याही शासनाने गेंड्याची कातडी बाजूला ठेवून मातीतल्या माणसांचे कल्याण करावे. भाजप असेल किंवा काँग्रेसचे सरकार असेल सर्वाना शेतकरी व दिव्यांग यांच्यासाठी स्वार्थ दूर ठेवावा, असेही त्या यावेळी बोलताना म्हणाल्या होत्या.

आपले उपोषण मागे घेण्याचे आवाहन केले होते. पण कडू यांनी त्यांचे आवाहन धुडकावून लावत आपण आपल्या उपोषणावर ठाम असल्याचे स्पष्ट केले. कडू मागील सात दिवसांपासून अन्नत्याग आंदोलन करत होते. शेतकऱ्यांना संपूर्ण कर्ममाफी, दिव्यांगांना ६ हजार रुपये मान्यता आदी १७ मागण्या त्यांनी केल्या आहेत.

मृत्यूसंख्या २७५ वर

१०० शवपेट्या तयार करण्याचे आदेश

■ वृत्तसंस्था, अहमदाबाद, दि. १४ :

अहमदाबादमध्ये विमान अपघात स्थळावरून शनिवारी आणखी एक मृतदेह सापडला. आज, बीजे मेडिकल कॉलेजच्या वसतिगृहातून मलबा काढताना, तो विमानाच्या शेवटी अडकलेला आढळला, जो खाली आणण्यात आला. नंतर त्याचे पोस्टमार्टम करण्यात आले. असे म्हटले जात आहे की हा मृतदेह एअर होस्टेसचा असू शकतो.

दुसरीकडे, मृतांच्या डीएनए सॅम्पलिंगचे काम शनिवारीही सुरू होते. सिव्हिल हॉस्पिटलबाहेर नातेवाईकांची गर्दी आहे. येथे कडक सुरक्षा व्यवस्था आहे. पोस्टमार्टम युनिटभोवती बाहेरील लोकांना प्रवेश बंदी आहे. सिव्हिल हॉस्पिटलमध्ये आतापर्यंत २७० हून अधिक मृतदेहांचे पोस्टमार्टम करण्यात आले आहे. याशिवाय २३० लोकांचे डीएनए सॅम्पलिंग करण्यात आले आहे. ८

मृतदेहांची ओळख पटवण्यात आली आहे.

अपघाताच्या वेळी, विमान कोसळलेल्या बीजे मेडिकल कॉलेजच्या वसतिगृहाच्या इमारतीत ६० हून अधिक डॉक्टर, विद्यार्थी आणि काही इतर लोक उपस्थित होते. यापैकी ३४ जणांचा मृत्यू झाला आहे. अहमदाबाद विमानतळाचे सीसीटीव्ही फुटेज समोर आले आहे. यामध्ये विमान उड्डाणानंतर ४९ सेकंदांनी कोसळल्याचे दिसून आले. पायलटचा शेवटचा संदेश समोर आला आहे.

अहमदाबाद विमान अपघात प्रकरणात, विमानाचा पायलट सुमित सभरवालने एअर ट्रॅफिक कंट्रोलर (एटीसी) ला पाठवलेला शेवटचा संदेश समोर आला आहे. ४-५ सेकंदांच्या मेसेजमध्ये, सुमित म्हणत आहे, 'मेडे, मेडे, मेडे... जोर मिळत नाहीये. पॉवर कमी होत आहे, विमान वर उड्डाण घेत नाही. वाचणार नाही, असे वैमानिक या संदेशात म्हणताहेत.

राजस्थानचा महेश पहिला, महाराष्ट्राचा कृषांग जोशी तिसरा

■ वृत्तसंस्था
 नवी दिल्ली, दि. १४ :

राष्ट्रीय चाचणी संस्थेने (एनटीए) शनिवारी नीट यूजी २०२५ चा निकाल जाहीर केला. राजस्थानमधील हनुमानगड येथील महेश केसवानी यांनी अव्वल क्रमांक पटकावला आहे. त्याला ७२० पैकी ६८६ गुण मिळाले आहेत. इंदोर, मध्यप्रदेश येथील उत्कर्ष अवधिया यांनी दुसरा क्रमांक तर महाराष्ट्रातील कृषांग जोशी यांनी तिसरा क्रमांक पटकावला आहे. पहिल्या १० मध्ये फक्त १ मुलगी आहे. दिल्लीच्या अविा अग्रवाल हिने महिला वर्गात पहिला क्रमांक पटकावला आहे.

नीट यूजी २०२५ ची परीक्षा २०.०८ लाख विद्यार्थ्यांनी परीक्षा ४ मे रोजी घेण्यात आली होती. दिल्ली होती. त्यापैकी ११२.३

लाख विद्यार्थ्यांनी पात्रता मिळवली आहे. उमेदवार अधिकृत वेबसाइट वर लॉग इन करून निकाल डाउनलोड करू शकतात.

गेल्या वर्षीपेक्षा कट-ऑफ कमी झाला आहे. या वर्षी गेल्या वर्षीपेक्षा पेपर कठीण असल्याने कट-ऑफ कमी झाला आहे. सर्व श्रेणीसाठी पात्रता कट-ऑफ कमी झाला आहे. परीक्षेची अंतिम उत्तरपत्रिका सकाळी प्रसिद्ध करण्यात आली. त्यात १ प्रश्नाचे उत्तर बदलण्यात आले आहे. पुस्तिका ४५ च्या प्रोव्हिजनल उत्तरपत्रिकामध्ये प्रश्न क्रमांक ४० साठी योग्य पर्याय २ होता.

आषाढीपूर्वीच पावला वारकऱ्यांना विदुल

११०९ दिड्यांना प्रत्येकी २० हजारांचे अनुदान : राज्य शासनाचे परिपत्रक

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

आषाढी एकादशी अवघ्या काही दिवसांवर येऊन ठेपली आहे आणि महाराष्ट्रातील लाखो वारकरी विठुरायाच्या दर्शनासाठी पंढरपूरच्या दिशेने पायी वारी करत आहेत. या पाश्र्वभूमीवर राज्य सरकारने वारकऱ्यांसाठी मोठा निर्णय घेतला असून, पंढरीच्या वारीत सहभागी होणाऱ्या ११०९ दिड्यांना प्रत्येकी २०,००० रुपयांचे अनुदान देण्यात येणार आहे. उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांच्या निर्देशानुसार सामाजिक न्याय विभागाने यासंदर्भात शासन निर्णय जारी केला आहे. त्यामुळे आषाढी निमित्त पंढरपूरला जाणाऱ्या वारकऱ्यांना दिलासा मिळाला आहे.

२०२४ मध्ये आषाढी एकादशी यात्रेसाठी झालेल्या बैठकीत, तत्कालीन मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांच्या अध्यक्षतेखाली प्रत्येक दिडीसाठी २० हजार रुपये अनुदान देण्याचा निर्णय झाला होता. विभागीय आयुक्तांकडून शासनाला ११०९ दिड्यांची यादी प्राप्त झाल्यानंतरच या योजनेला मूर्त स्वरूप मिळाले. त्यानुसार यंदाही ११०९ दिड्यांना २०,००० रुपये प्रति दिडी या हिशोबाने एकूण २ कोटी २१ लाख ८० हजार रुपये इतके अनुदान मंजूर करण्यात आले आहे.

दरम्यान, पंढरपूरच्या दिशेने निघालेल्या लाखो वारकऱ्यांसाठी मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या सूचनेनुसार मुख्यमंत्री वैद्यकीय सहाय्यता कक्षातर्फे चरणसेवा उपक्रम राबविण्यात येत आहे. नाशिक, जालना, सातारा, सोलापूर आणि पुणे या पाच जिल्ह्यांतून निघणाऱ्या पालख्यांमधील सहभागी वारकऱ्यांची आरोग्य तपासणी, उपचार आणि चरणसेवा करण्यासाठी सुमारे पाच हजार वैद्यकीय अधिकारी व कर्मचारी तैनात करण्यात आले आहेत. या उपक्रमात वैद्यकीय अधिकारी, फिजिओथेरेपिस्ट, पॅरामेडिकल कर्मचारी, वैद्यकीय शिक्षण घेणारे विद्यार्थी तसेच स्वयंसेवक यांचा समावेश आहे.

दक्षिण आफ्रिका पहिल्यांदाच विश्वविजेता

विश्वविजेते झाल्यानंतर लॉर्ड्स स्टेडियमवर जल्लोष करताना दक्षिण आफ्रिकेचे खेळाडू

■ वृत्तसंस्था, लंडन, दि. १४ :

दक्षिण आफ्रिकेने जागतिक कसोटी अजिंक्यपद जिंकले आहे. शनिवारी संध्याने गतविकेच्या ऑस्ट्रेलियाचा ५ विकेट्सने पराभव केला. दक्षिण आफ्रिकेचा संघ क्रिकेटच्या कोणत्याही स्वरूपात प्रथमच विश्वविजेता बनला आहे. इतकेच नाही तर संध्याने २७ वर्षांनंतर आयसीसी स्पर्धा जिंकली आहे. संध्याने १९९८ मध्ये चॅम्पियन्स ट्रॉफी जिंकली.

लंडनमधील लॉर्ड्स स्टेडियमवर झालेल्या सामन्याच्या चौथ्या दिवशी दक्षिण आफ्रिकेने उपाहारपूर्वी ५ विकेटच्या मोबदल्यात २८२ धावांचे लक्ष्य गाठले. एडेन मार्कारामने १३६ धावा

केल्या, तर टेम्बा बावुमाने ६६ धावांची खेळी केली.

दुसऱ्या डावात ऑस्ट्रेलियाने २१८ धावा केल्या आणि दक्षिण आफ्रिकेला २८२ धावांचे लक्ष्य दिले. पहिल्या डावात ऑस्ट्रेलियाने २१२ आणि दक्षिण आफ्रिकेने १३८ धावा केल्या. येथे कांगारू संघाला ७४ धावांची आघाडी मिळाली. ८४ व्या षटकाच्या चौथ्या चेंडूवर काइल व्हेरियनने धाव घेतली आणि दक्षिण आफ्रिकेला ५ विकेटने विजय मिळवून दिला. संघ पहिल्यांदाच एखाद्या क्रिकेट स्वरूपात विश्वविजेता बनला आहे. दक्षिण आफ्रिकेने २७ वर्षांनंतर आयसीसीचे विजेतेपद जिंकले आहे.

डंपरने तिघांना चिरडले

■ मुंबई, दि. १४ :

मुंबईच्या गोवंडी परिसरात रविवारी सकाळी एक भीषण अपघात घडला असून, डंपरने तीन तरुणांना चिरडले. या दुर्घटनेत तिघांचाही जागीच मृत्यू झाला. अपघातानंतर घटनास्थळी काही वेळातच मोठा जमाव जमला. संतप्त जमावाने वाहनाची तोडफोड केल्याने परिसरात तणावपूर्ण वातावरण निर्माण झाले. डंपर चालक मद्युध्द अवस्थेत होता का, याचा तपास सुरू आहे. चालकाविरोधात कठोर कारवाईची मागणी करण्यात येत आहे.

परदेशी शिक्षणाची संधी आता भारतातच

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

परदेशात उच्च शिक्षण घेण्याचे स्वप्न आता भारतीय विद्यार्थ्यांसाठी भारतातच पूर्ण होणार आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या हस्ते मुंबईत 'मुंबई रायझिंग : क्रिएटिंग अॅन इंटरनॅशनल एज्युकेशन सिटी' कार्यक्रमात पाच आंतरराष्ट्रीय विद्यापीठांना आशयपत्र प्रदान करण्यात आले. या ऐतिहासिक कार्यक्रमाला केंद्रीय शिक्षण मंत्री धर्मेद प्रधान, उच्च व तंत्रशिक्षण मंत्री चंद्रकांत पाटील, तसेच यूके, अमेरिका, इटली आणि ऑस्ट्रेलियातील विद्यापीठांचे पदाधिकारी उपस्थित होते.

पाच नामांकित आंतरराष्ट्रीय विद्यापीठांचे नवी मुंबईत आगमन

नवी मुंबई आंतरराष्ट्रीय विमानतळ परिसरात ऑबेरडीन (स्कॉटलंड), यॉर्क (यूके), वेस्टर्न ऑस्ट्रेलिया (ऑस्ट्रेलिया), इलिनॉय इन्स्टिट्यूट ऑफ टेक्नॉलॉजी (अमेरिका) आणि इस्तितुतो यूरोपीओ दी डिझाईन (इटली) या पाच जागतिक विद्यापीठांचे पूर्ण कॅम्पस उभारले जाणार आहेत. मुख्यमंत्री फडणवीस यांनी सांगितले की, हे उपक्रम राष्ट्रीय शिक्षण धोरण

२०२० नुसार राबवले जात असून, भविष्यात आणखी विद्यापीठांचे स्वागत करण्यास महाराष्ट्र तयार आहे. केंद्रीय मंत्री धर्मेद प्रधान यांनी म्हटले की, परदेशी विद्यापीठांच्या माध्यमातून भारतीय विद्यार्थ्यांना जागतिक दर्जाचे शिक्षण कमी खर्चात मिळेल, आणि विकसित भारताचे स्वप्न साकार होईल. या पुढाकारामुळे मुंबई केवळ आर्थिकच नव्हे, तर शैक्षणिक राजधानी म्हणूनही ओळखली जाईल.

अमेरिकेत २ खासदारांवर गोळीबार

■ वृत्तसंस्था, मिनेसोटा, दि. १४ :

मिनेसोटातील दोन डेमोक्रॅटिक खासदारांना त्यांच्या घरात गोळ्या घालून ठार मारण्यात आले. पहिल्या घटनेत डेमोक्रॅटिक स्टेट रिप्रेझेंटेटिव्ह मेलिसा हॉर्टमन आणि त्यांचे पती मार्क यांचा मृत्यू झाला. दुसऱ्या घटनेत डेमोक्रॅटिक स्टेट सिनेटर जॉन हॉफमन आणि त्यांची पत्नी यवेट यांच्यावर अनेक गोळ्या झाडण्यात आल्या. दोघेही जखमी आहेत. दोघांवरही शस्त्रक्रिया झाली आहे आणि डॉक्टरांना आशा आहे की ते वाचतील. ही माहिती मिनेसोटाचे गव्हर्नर टिम वॉल्झ यांनी दिली. त्यांनी सांगितले की, हा हल्ला राजकीय कारणांसाठी करण्यात आला आहे. हल्ल्याची चौकशी पोलिसांकडून केली जात आहे.

मृत्यूसंख्या २७५ वर

१०० शवपेट्या तयार करण्याचे आदेश

■ वृत्तसंस्था, अहमदाबाद, दि. १४ :
 अहमदाबादमध्ये विमान अपघात स्थळावरून शनिवारी आणखी एक मृतदेह सापडला. आज, बीजे मेडिकल कॉलेजच्या वसतिगृहातून मलबा काढताना, तो विमानाच्या शेवटी अडकलेला आढळला, जो खाली आणण्यात आला. नंतर त्याचे पोस्टमार्टम करण्यात आले. असे म्हटले जात आहे की हा मृतदेह एअर होस्टेसचा असू शकतो.
 दुसरीकडे, मृतांच्या डीएनए सॅम्पलिंगचे काम शनिवारीही सुरू होते. सिव्हिल हॉस्पिटलबाहेर नातेवाईकांची गर्दी आहे. येथे कडक सुरक्षा व्यवस्था आहे. पोस्टमार्टम युनिटभोवती बाहेरील लोकांना प्रवेश बंदी आहे. सिव्हिल हॉस्पिटलमध्ये आतापर्यंत २७० हून अधिक मृतदेहांचे पोस्टमार्टम करण्यात आले आहे. याशिवाय २३० लोकांचे डीएनए सॅम्पलिंग करण्यात आले आहे. ८

इस्त्रायली हल्ल्यात १३८ इराणी ठार

■ वृत्तसंस्था, तेहरान/तेल अवीव, दि. १४ :

इस्त्रायल आणि इराणमधील संघर्ष दुसऱ्या दिवशीही सुरू आहे. गेल्या दोन दिवसांत इराणमध्ये १३८ जणांचा मृत्यू झाला आहे. शुक्रवारी रात्री १०:३० वाजता इस्त्रायलने इराणच्या अणुतळावर दुसऱ्यांदा लढाऊ विमानांनी हल्ला केला. या हल्ल्यात ६० जणांचा मृत्यू झाला. तर ३५० हून अधिक लोक जखमी झाले. यापूर्वी शुक्रवारी सकाळी ५:३० वाजता इराणमध्ये झालेल्या हल्ल्यात ७८ जणांचा मृत्यू झाला होता. यामध्ये ९ अणुशास्त्रज्ञ आणि २० हून अधिक इराणी कमांडर होते. इराणनेही प्रत्युत्तर देत इस्त्रायलवर १५० हून अधिक क्षेपणास्त्रे डागली, त्यापैकी ६ राजधानी तेल अवीवमध्ये पडली. या हल्ल्यात इस्त्रायलमध्ये आतापर्यंत ३ जणांचा मृत्यू झाल्याचे वृत्त आहे. ७ सैनिकांसह १० हून अधिक लोक जखमी झाले आहेत. इस्त्रायलचे पंतप्रधान बेंजामिन नेतन्याहू यांना सुरक्षित ठिकाणी हलवण्यात आले आहे. इराणने दावा केला आहे की क्षेपणास्त्र इस्त्रायलच्या संरक्षण मंत्रालयावरही पडले. तथापि, इस्त्रायलने अद्याप याची पुष्टी केलेली नाही. इस्त्रायलचे संरक्षण मंत्री इस्त्रायल काटझ यांनी शनिवारी इराणला इशारा दिला. ते म्हणाले की, जर इराणचे सर्वोच्च नेते अयातुल्ला खामेनी यांनी आणखी क्षेपणास्त्रे डागली तर तेहरान जळून खाक होईल. इराणने दावा केला आहे की, त्यांनी तिसऱ्यांदा इस्त्रायलचे एफ-३५ लढाऊ विमान पाडले आहे. अवीवमध्ये पडली, ज्यामध्ये २ जणांचा मृत्यू झाला. त्याच वेळी ९० हून अधिक लोक जखमी झाले. इराणी माध्यमांनी असाही दावा केला आहे की इस्त्रायली संरक्षण मंत्रालयालाही लक्ष्य करण्यात आले.

कोरोनाला घाबरू नका...

पुणे : उपमुख्यमंत्री अजित पवार यांनी शनिवारी पुण्यात कोरोनाचा मुद्दावर एक आढावा बैठक घेतली. या बैठकीनंतर बोलताना त्यांनी कोरोनाला घाबरण्याची कोणतीही गरज नसल्याचे स्पष्ट केले. कोरोनाचे रुग्ण वाढत असले तरी नागरिकांनी घाबरण्याचे कोणतेही कारण नाही. स्थिती नियंत्रणात आहे. वयस्कर लोकांनी योग्य ती काळजी घेण्याची गरज आहे, असे ते म्हणाले. पुणे, पिंपरी चिंचवड येथे सर्वकाही नियंत्रणात आहे. राज्य पातळीवर मुख्यमंत्री स्वतः आढावा घेत आहेत. स्वतः आरोग्य मंत्री प्रकाश आंबेडकर स्थितीवर लक्ष ठेवून आहेत. खोकला व गर्दी टाळण्याची गरज आहे. खोकला व शिंका आल्या तर नॅपकिन किंवा रुमाल वापरण्याची गरज आहे.

जित पवारांनी यावेळी आषाढी एकादशीचा पालखी सोहळ्यासाठी प्रशासन सज्ज असल्याचेही स्पष्ट केले. ते म्हणाले, आषाढी एकादशीचा पालखी सोहळा निर्विघ्नापणे पार पाडला जावा या मुद्द्यावरही बैठकीत चर्चा करण्यात आली. यावेळी आम्ही काही बदल केलेत. उदहरणार्थ, पोलिसांना आपल्या हद्दीपासून पुढल्या क्षेत्रात एक किलोमीटरपर्यंत कार्यरत राहण्याची सूचना करण्यात आली. त्याला पुणे, पिंपरी चिंचवड व सोलापूर या तिन्ही जिल्ह्यांच्या पोलिसांनी सहमती दर्शवली.

अजित पवार यांनी एअर इंडियाच्या विमान अपघातावरही भाष्य केले. ते म्हणाले, स्वतः पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी तिथे जाऊन पाहणी केली. अमित शहाही तिथे गेले होते. एअर इंडियानेही प्रत्येकी 1 कोटी रुपयांची नुकसान भरपाई देण्याची घोषणा केली आहे. बीजे मेडिकल कॉलेजचे हॉस्टेलही बांधण्याची तयारी दर्शवली आहे. या घटनेची सर्वच अंगाने चौकशी केली जात आहे. या प्रकरणातील सर्वच गोष्टी बाहेर येतील, असे ते म्हणाले.

माहिममध्ये सिलिंडरचा स्फोट एकाचा मृत्यू, सात जखमी

मुंबई : मुंबईच्या माहिममधील कॅंडेल रोडवरील प्रसिद्ध मखदूम शाह दर्गाहेशेजरील एका फूड स्टोअरमध्ये सिलिंडरचा स्फोट झाला. या दुर्घटनेत एका व्यक्तीचा मृत्यू झाला असून, आठ जण जखमी झाले आहेत. मुंबई अग्निशमन दलाने तत्परेतेने बचावकार्य करत आग काही मिनिटांत आटोक्यात आणली, मात्र स्फोटामुळे परिसरात भीतीचे वातावरण निर्माण झाले होते.

मखदूम फूड स्टोअरमध्ये गुरुवारी सायंकाळी सव्वा सहा वाजण्याच्या सुमारास सिलिंडरचा मोठा स्फोट झाल्याने दुकानाला आग लागली. घटनेची माहिती मिळताच अग्निशमन दलाचे जवान तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी अवघ्या 23 मिनिटांत आग विझविली. त्यामुळे मोठी वित्तहानी टळली. या दुर्घटनेत 38 वर्षीय नूर आलम यांना डोक्टरांनी तपासून मृत घोषित केले. प्रवीण पुजारी यांची प्रकृती गंभीर असून त्यांच्यावर उपचार सुरू आहेत. इतर जखमींमध्ये मुकेश गुप्ता (34), शिवमोहन (24), दीपाली गोडतकर (24), सना शेख (25), श्रीदेवी बंदीच्छेडे (31) आणि कमलेश जयस्वाल (22) यांचा समावेश आहे.

पुण्यात मुसळधार पावसाने हाहाकार

पुणे : पुणे आणि पिंपरी चिंचवड शहरांना सलग दुसऱ्या दिवशी मुसळधार पावसाने झोडपले. या पावसामुळे जनजीवन पूर्णपणे विस्कळीत झाले असून, अनेक भागांमध्ये पाणी साचले. काही ठिकाणी तर वाहने अवरधर: पाण्यात वाहून गेली. दिवे घाटात ढगफुटीसदृश परिस्थिती निर्माण झाली तर पुण्याच्या आयबी गेस्ट हाऊसमध्येही पाणी शिरले होते.

पालकमंत्री असतानाही माझ्या जिल्ह्यातील कामे खोळंबली....

शिंदेसेनेच्या मंत्र्याची खदखद

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ : विधानसभा निवडणुकीनंतर राज्यात महायुतीचे सरकार सत्तेवर आले. भाजप, एकनाथ शिंदे यांची शिवसेना आणि अजित पवार यांची राष्ट्रवादी या तिन्ही पक्षांचे सरकार अस्तित्वात आले. या सरकारमधील मतभेद गेल्या काही दिवसांपासून समोर येत आहे.

आता शिवसेनेचे बडे नेते आणि धारशिवचे पालकमंत्री प्रताप सरनाईक यांनी मनातील खदखद जाहीरपणे व्यक्त करत मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांना पत्र लिहिले आहे. धाराशिव जिल्हा नियोजन समितीच्या निधीवरून महायुतीत मतभेद समोर आले आहे. धाराशिव जिल्हा नियोजन समितीच्या 268 कोटींच्या विकास निधीला स्थगिती दिली आहे.

शिवसेना नेते आणि धाराशिवचे पालकमंत्री प्रताप सरनाईक यांनी माध्यमांशी बोलताना म्हटले की,

पालकमंत्री असताना माझ्या जिल्ह्यात कामे खोळंबली आहे. त्यामुळे मी दुःखी आहेत. माझे दुःख राज्याचे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्यापुढे मांडले आहे. यानंतर प्रताप सरनाईक यांनी मुख्यमंत्र्यांना लिहिलेले पत्रसुद्धा माध्यमांना दिले.

■ भाजप आमदारांवर ठपका

भाजप आमदार राणाजगजीतसिंह

पाटील यांनी अर्थमंत्री अजित पवार यांच्याकडे नोंदवलेल्या आक्षेपांमुळे निधी थांबला आहे. परंतु या निधीबाबत कोणताही संवाद त्यांनी साधला नाही. संवादाला प्रतिसादही ते देत नाहीत, असा प्रताप सरनाईक यांनी मुख्यमंत्र्यांना लिहिलेल्या पत्रात राणाजगजित सिंह पाटील यांच्यावर ठपका ठेवला आहे.

त्यांनी पुढे म्हटले आहे की, निधीची स्थिती उठवण्यासाठीच्या तीन ते चार बैठका झाला. परंतु त्या बैठकीत तोडगा नाही. विकास कामांना स्थगिती देणार सरकार नसून प्राधान्य देणारे सरकार हा संदेश जनतेत जाणे गरजेचे आहे.

धाराशिव जिल्हा नियोजन समितीच्या 268 कोटींच्या विकास निधीला स्थगिती दिली आहे. धाराशिव आकांक्षीत जिल्हा असताना अनेक विकास कामे खोळंबली आहे. त्यामुळे प्रताप सरनाईक यांनी मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांना पत्र लिहून ही स्थगिती उठवण्याची मागणी केली आहे. २०२४-२५ मध्ये पालकमंत्री म्हणून तानाजी सार्वत हे काम पाहत होते. तेव्हा वितरित केलेल्या निधीस स्थगिती देण्यात आली आहे.

दरम्यान, प्रताप सरनाईक यांनी व्यक्त केलेल्या जाहीर नाराजीमुळे महायुतीत पुन्हा वाद उफाळला आहे.

खासदार पाठीशी, पण आमदार सत्तेच्या वाटेवर ?

सत्ता किंवा संघर्ष ? शरद पवार गटात पडले दोन गट

■ दीपक कैतके, मुंबई, दि. १४ : राष्ट्रवादी काँग्रेस (शरद पवार गट)मध्ये सत्तेच्या जवळ जाण्याची चळवळ तीव्र झाली असून आमदार आणि खासदारांमध्ये भूमिका दुर्भंगल्याचे स्पष्ट संकेत मिळत आहेत.

एकीकडे खासदार पक्षप्रमुख शरद पवारांच्या ठाम विरोधी भूमिकेला साथ देताना दिसत आहेत, तर दुसरीकडे आमदार सत्तेत सहभागी होण्यास उत्सुक असल्याचे सूत्रांचे म्हणणे आहे.

पक्षातील काही आमदारांनी मतदारसंघात विकासकामे मार्गी लावण्यासाठी निधीची गरज असल्याचे सांगत "सत्तेत सहभागी झाल्याशिवाय हो शक्य नाही", अशी भूमिका मांडली

आहे. त्यांच्या मते, मतदारसंघातील जनतेच्या अपेक्षा पूर्ण करण्यासाठी सत्ता प्रवेश अपरिहार्य आहे. त्यामुळे राजकीय वास्तव स्वीकारून युतीचा विचार करावा, असा सूर आमदारांमध्ये आहे.

तथापि, याच वेळी शरद पवारांच्या नेतृत्वावर विश्वास ठेवणारे खासदार मात्र स्पष्टपणे भाजपसोबत कोणताही तडजोड करण्यास विरोध करत आहेत. पक्षाच्या मूळ भूमिका आणि विचारसरणीशी एकनिष्ठ राहण्याचा आग्रह खासदारांकडून दिसून येतो. या पार्श्वभूमीवर, शरद पवारांनी नुकतेच "भाजप वगळता इतर सर्व पक्षांसोबत आघाडी शक्य आहे", असे विधान करत भाजपसोबतच्या युतीला स्पष्ट

नाकार दिला होता.

दुर्भागाची पावले ?

राजकीय वतुर्जित सध्या एकच चर्चा रंगली आहे की, "शरद पवार गटामध्ये सत्तेच्या लालसेपोटी आमदारांचा वेगळा सूर, आणि त्यांच्याच पक्षातील खासदारांचा ठाम विरोध हे कोणत्या दिशेने नेणार ?

पक्षाच्या आगामी रणनीतीवर आणि या अंतर्गत मतभेदांवर शरद पवार काय भूमिका घेतात, हे पाहणे महत्त्वाचे ठरणार आहे. राज्यातील राजकीय समीकरणे बदलताना, राष्ट्रवादीच्या शरद पवार गटाच्या भूमिकेतही मोठा कलाटणी येण्याची शक्यता नाकारता येत नाही.

मुंबईत वीज वितरण परवान्याची महावितरणची मागणी

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ : मुंबई शहरातील कुलाबा ते माहीम, पश्चिम उपनगरात बांद्रा ते व्हिंसेर, पूर्व उपनगरात विक्रोळी ते चुनाभट्टी आणि मानखूर्द तसेच चेना व काजुवाडासह मीरा भाईंदर महानगरपालिका या सर्व क्षेत्रात महाराष्ट्र राज्य वीज वितरण कंपनी अर्थात महावितरणला वीज वितरणासाठी परवाना मिळावा, अशी मागणी करणारी याचिका कंपनीने महाराष्ट्र विद्युत नियामक आयोगाकडे दाखल केली आहे.

मुंबईत सध्या बेस्ट ही सार्वजनिक कंपनी आणि अदानी इलेक्ट्रिसिटी मुंबई लिमिटेड व टाटा पॉवर मुंबई या दोन खासगी कंपन्या वीज पुरवठा करतात. त्यांना समांतर परवाना देऊन महावितरणला मुंबईतही वीज पुरवठा करण्यास परवानगी मिळावी, अशी याचिका कंपनीने केली आहे. महावितरण सध्या मुंबई शहर व

उपनगरातील वर उल्लेख केलेले क्षेत्र वगळता संपूर्ण महाराष्ट्रात वीज वितरण करते. मुंबई शहरातील मुलुंड व भांडूप या दोन उपनगरात महावितरण वीज पुरवठा करते.

महावितरण ही जगातील सर्वात मोठ्या वीज कंपनीपैकी एक आहे. कंपनी सध्या 3 कोटी 17 लाख वीज ग्राहकांना सेवा देते. कंपनीकडे 4,230 वीज उपकेंद्रे, सुमारे 25 हजार उच्च दाब फीडर्स, 9 लाख 60 हजार वितरण ट्रान्सफॉर्मर्स, 11 किलोव्होल्टच्या 3.64 लाख किलोमीटर लांबीच्या वाहिन्या, 33 किलो व्होल्टच्या 51,771 किलोमीटर लांबीच्या वाहिन्या असे प्रचंड वीज वितरण जाळे आहे.

महावितरण राज्यातील 457 शहरांना आणि 41,928 खेड्यांना वीज पुरवठा करते. मुंबईची सध्याची विजेची गरज 4 हजार मेगावॉट आहे तर महावितरण सध्या

राज्यात दररोज 26 हजार मेगावॉट वीज पुरवठा करत आहे.

एमएसईबी आणि महावितरण असा कंपनीला गेल्या सुमारे ७० वर्षांचा महाराष्ट्राला वीज पुरवठा करण्याचा अनुभव आहे. कोस्टल मार्ग आणि मेट्रो जाळ्यासह मुंबईत मोठ्या प्रमाणात पायाभूत सुविधांची कामे सुरू आहेत. त्यामुळे कनेक्टिव्हिटी सुधारण्यामुळे निवासी रिअल इस्टेट क्षेत्रासह औद्योगिक, व्यावसायिक क्षेत्राचा मोठा विस्तार होत आहे.

डेठा सेंटर्सना मोठ्या प्रमाणात वीज लागते आणि अशी अनेक सेंटर्स मुंबईच्या पूर्व आणि पश्चिम उपनगरात विकसित करण्यात येत आहेत. या खेरीज सेवा क्षेत्रातील अनेक व्यवसायांचा विस्तार होत आहे. या सर्वोसाठी मोठ्या प्रमाणात वीज पुरवठ्याची गरज भासणार आहे.

महावितरणने रिसोर्स अँडेक्वसी प्लॅननुसार राज्याची सध्याची 42 हजार मेगावॉटची विजेची क्षमता आगामी पाच वर्षांत 81 हजार मेगावॉटवर नेण्यासाठी वीज खरेदी करार केले आहेत. यामध्ये हरित ऊर्जेवर भर दिला असून कंपनीला किफायतशीर दरात वीज मिळणार आहे. त्यामुळे महावितरणने प्रथमच आपल्या ग्राहकांसाठी वीजदरात कपातीचा प्रस्ताव आयोगासमोर सादर केला आहे.

रिसोर्स अँडेक्वसी प्लॅनमुळे राज्याची विजेची गरज भागवून मुंबईतही वीज पुरवठा करण्याइतकी पुरेशी वीज महावितरणकडे उपलब्ध असेल. महाराष्ट्रासोबत मुंबईकरांनाही हरित आणि स्वस्त विजेचा लाभ होण्यासाठी महावितरणने आपल्याला मुंबईतही वीज वितरणाचा परवाना देण्याची मागणी आयोगाकडे केली आहे.

अजित पवार यांच्या कार्यक्रमात गोंधळ घालण्याचा प्रयत्न

प्रहार जनशक्तीचे कार्यकर्ते आक्रमक

■ वृत्तसंस्था, पुणे, दि. १४ :

राज्यातील शेतकऱ्यांना सरसकट कर्जमाफी देण्यात यावी, तसेच दिव्यांगांना सहा हजार रुपये मासिक पेन्शन देण्यात यावे, या मागणीसाठी प्रहार जनशक्ती पक्षाचा कार्यकर्त्यांनी उपमुख्यमंत्री अजित पवार यांच्या कार्यक्रमात चांगलाच गोंधळ घालला.

गेल्या सात दिवसांपासून प्रहार पक्षाचे प्रमुख बच्चू कडू यांचे आमरण उपोषण सुरू असतानाही सरकार दखल झोत नसल्याचे पाहून संतप्त कार्यकर्त्यांनी गोंधळ घालण्याचा प्रयत्न केला. त्यांच्या मागण्या मान्य करण्याची मागणी या आंदोलकांनी केली आहे.

दादाभाऊ अभंग यांना डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर समाजभूषण पुरस्कार

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

भौमा कोरेगाव विजयस्तंभ अतिक्रमण व जागेचा मालकी हक्क ही प्रशासकीय व न्यायालयीन लढाई मागील पंधरा वर्षे लढत असलेले तसेच स्तंभलेखन करून जनजागृती आणि सामाजिक प्रबोधन करणारे दादाभाऊ अभंग यांना महाराष्ट्र सरकारचा डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर समाजभूषण पुरस्कार मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या उपस्थितीत उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांच्या हस्ते यशवंतराव चव्हाण प्रतिष्ठान, मुंबई येथे प्रदान करण्यात आला.

यावेळी मंत्री संजय शिरसाट, भरत गोगावले, संजय राठोड, सामाजिक न्याय विभागाचे प्रधान सचिव डॉ. हर्षदीप कांबळे उपस्थित होते.

दादाभाऊ अभंग हे स्तंभलेखक व राजकीय वृत्तपत्रक असून त्यांनी महाराष्ट्रातील विविध क्षेत्रातून प्रचंड लक्षन करून सर्वसामान्य माणसांना न्याय देण्यासाठी व अन्यायाच्या विरोधात वाचा फोडण्याचे काम केले आहे. शेतकरी, कामगार, मजूर, महिला, अपंग व इतर सामाजिक घटकांना न्याय मिळावा यासाठी त्यांनी सतत वृत्तपत्रातून लेखन केले आहे. महापुरुषांच्या विचारधारेवर चालणारे विचारवंत

म्हणून त्यांची ओळख आहे. मागील पंधरा वर्षांपासून भौमा कोरेगाव विजयस्तंभ अतिक्रमण प्रशासकीय व न्यायालयीन लढा लढत असून महाराष्ट्र शासनाने त्यांच्या कार्याची दखल घेत त्यांना भारतरत्न डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर समाजभूषण पुरस्कार प्रदान केला आहे.

या पुरस्कारासाठी मला अनेकांनी सहकार्य केले त्याचे मी आभार मानतो. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या नावाचा हा पुरस्कार मला

महापालिका निवडणूक युतीमध्ये की स्वबळावर ?

शिवसेना शिंदे गटाने पत्ते उघडले

■ महासागर प्रतिनिधी

मुंबई, दि. १४ :

पुढील काही महिन्यांमध्ये राज्यात स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुका होणार आहेत. महायुती आणि महाविकास आघाडीमधील घटक पक्षांनी या निवडणुकांची तयारी सुरू केली आहे.

मात्र या निवडणुका युती म्हणून लढवल्या जाणार की स्वबळाची चाचपणी होणार ? याबाबत आता प्रचंड उत्सुकता निर्माण झाली आहे. या सर्व पार्श्वभूमीवर आता महत्त्वाची बातमी समोर आली आहे. ती म्हणजे नाशिक महानगरपालिका निवडणुकीसंदर्भात शिवसेना शिंदे गटाचे मंत्री उदय सामंत यांनी मोठी घोषणा केली आहे, नाशिक महानगरपालिका निवडणूक शिवसेना युतीमध्येच लढणार असल्याचं त्यांनी म्हटलं आहे. ते शिवसेनेच्या सदस्य नोंदणी अभियानात बोलत होते.

नाशिक महानगरपालिका निवडणूक शिवसेना युतीमध्येच लढणार आहे, शिवसेनेचे मुख्य नेते एकनाथ शिंदे यांचा निरोप घेऊन मी तुमच्यापर्यंत आलो आहे. निवडणुकीचा सर्व निर्णय मंत्री दादा भुसे हे घेतोत, त्यामुळे इतर कोणीही प्रतिक्रिया देऊ नये, अशा सूचना यावेळी उदय सामंत यांनी शिवसेनेच्या कार्यकर्त्यांना दिल्या आहेत.

दरम्यान पुढे बोलताना ते म्हणाले की, नाशिक महानगरपालिकेत महायुतीचाच महापौर होणार. तुम्ही जी काम केली आहेत, ती लोकांना घरोघरी जाऊन सांगा, कोणी काहीही घोषणा करू द्या त्यावर तुम्ही प्रतिक्रिया देऊ नका, असं उदय सामंत यांनी म्हटलं आहे. दरम्यान सिंहस्थ कुंभमेळ्याच्या पार्श्वभूमीवर नाशिक महानगरपालिका जिंकण्याचा निर्धार महायुतीकडून व्यक्त करण्यात आला आहे. या पार्श्वभूमीवर उदय सामंत यांनी कार्यकर्त्यांना सूचना दिल्या आहेत.

जाणते राजे तर अनेक झाले, पण...

मंत्री गोरेंची शरद पवारांवर टीका

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

राज्याचे ग्रामविकास मंत्री जयकुमार गोरें यांनी राष्ट्रवादी काँग्रेस शरदचंद्र पवार पक्षाचे अध्यक्ष शरद पवार यांच्यावर खोचक टीका केली आहे. राज्यात व देशात अनेक जाणते राजे झाले, पण त्यांनी कधी विद्वत्तायकडे जाणारा पालखी मार्ग बनवण्याचे कष्ट घेतले नाही, असे ते म्हणलेले.

मंत्री जयकुमार गोरें यांनी आषाढी वारीच्या पार्श्वभूमीवर पंढरपूर व माळशिरस तालुक्यातील संतांचा पालखी मार्ग व तळकी पाहणी केली. तसेच वारकऱ्यांना उपलब्ध करून देण्यात येणाऱ्या सोईसुविधांचा आढावा घेतला. त्यानंतर पत्रकारांशी बोलताना त्यांनी शरद पवारांवर निशाणा साधला.

राज्यात व देशात अनेक जाणते राजे झाले. पण त्यांनी कधी विद्वत्तायकडे येणाऱ्या पालख्यासाठी मार्ग बनवला नाही. याउलट पंतप्रधान नरेंद्र मोदी व केंद्रीय मंत्री नितीन गडकरी यांनी यासाठी भरपूर काम केले. हे दोन्ही नेते दिल्लीत बसत असले तरी त्यांनी देशाला जोडण्याचे काम केले नाही. पंतप्रधान मोदींनी केवळ गरिबी हटावची घोषणाच केली नाही, तर त्यासाठी अनेक योजना आणल्या, असे मंत्री गोरें म्हणले.

केव्हाही झुकणार नाही

जयकुमार गोरें यांनी शरद पवारांवर टीका करण्याची ही पहिलीच वेळ नाही. यापूर्वी मार्च महिन्यात त्यांनी आपले राजकारण संपले ती चालेल, पण शरद पवारांपुढे झुकणार नाही अशी भूमिका व्यक्त केली होती.

माण खटावच्या लोकांनी बारामतीच्या पवारांवर प्रचंड प्रेम केले. पण आता त्यांना एका सामान्य कुटुंबातील मुलगा आमदार झाल्याचे त्यांना बघवत नाही. रशेन दुकानदाराचा मुलगा आमदार झाल्यामुळे पवारांना वाईट वाटत आहे. मी मंत्री झाल्याचे माझा मान्यच होत नाही. मी बारामतीपुढे झुकलो असतो तर माझी आमदारकी सोपी झाली असती. पण यामुळे आपल्या शेतात पाणी आले नसते, असे गोरें म्हणले.

वरिष्ठ पत्रकारांसाठी ५०० कोटींची तरतूद करा

पत्रकारांच्या प्रश्नांकडे सरकारचे दुर्लक्ष; आंदोलनाशिवाय पर्याय नाही : संदीप काळे

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

राज्य शासनाने पत्रकारांसाठी सुरू केलेल्या सन्मान व कल्याण योजनांकडे गंभीरतेने लक्ष देण्याऐवजी हलगर्जीपणा केला जात आहे. निधी असूनही निर्णय होत नाहीत, योजना वर्षानुवर्षे प्रलंबित आहेत. सध्या ११ हजारांहून अधिक पात्र वरिष्ठ पत्रकार आपल्या सन्मानाची वाट पाहत आहेत. अशा परिस्थितीत आता आंदोलनाशिवाय पर्याय उरलेला नाही, असा ठाम इशारा व्हॉईस ऑफ मीडियाचे संस्थापक अध्यक्ष संदीप काळे यांनी सरकारला दिला.

शुक्रवारी माहिती महासंचालनालयात झालेल्या मध्यपूर्ण बैठकीत पत्रकारांच्या हक्क आणि सन्मान विषयक विविध मुद्द्यांवर संदीप काळे यांनी ठोस स्वरूपात भूमिका मांडली. पत्रकारांच्या सन्मानासाठी स्वतंत्र आर्थिक लेखाशीर्ष तयार करावे, तसेच आरोग्यविवेक योजना ट्रस्टच्या माध्यमातूनच चालवाव्यात, अशी स्पष्ट शिफारस त्यांनी उपस्थित अधिकार्यांना केली.

सध्या सरकारकडे पत्रकार सन्मान योजनांसाठी १२० कोटी रुपयांचा निधी जमा असूनही, योजनेच्या प्रभावी आणि नियमित अंमलबजावणीसाठी ५०० कोटी रुपयांची निश्चित तरतूद करणे आवश्यक आहे. यासाठी स्वतंत्र लेखाशीर्ष आवश्यक असल्याचे त्यांनी ठणकावून सांगितले. निधी असूनही जर योजनांचा लाभ पत्रकारांपर्यंत पोहोचत नसेल, तर हा अन्याय रुपये मानधन दिले जाते, हे उदाहरण देत आहे, असे मतही त्यांनी मांडले.

राज्यभरातील अडीच हजारांहून अधिक वरिष्ठ पत्रकारांपर्यंत सन्मान योजना प्रभावीपणे पोहोचवण्यासाठी आवश्यक असलेल्या सुधारणा त्यांनी सविस्तरपणे मांडल्या. सन्मानासाठी पात्रतेची अट ३० वर्षांपेवजी २० वर्षांची पत्रकारिता करावी, सेवानिवृत्तीची वयोमर्यादा ६० पेवजी ५८ वर्षे करावी, निकलंक सेवा बजावलेल्या पत्रकारांसाठी स्वतंत्र समिती स्थापन करावी, आणि जनसंपर्क विभागाकडे वरिष्ठ पत्रकारांची अद्ययावत नोंद उपलब्ध करून द्यावी, या सर्व मागण्यांवर भर दिला.

सध्या ४०१७ वरिष्ठ पत्रकारांची अधिकृत नोंद असून, त्यांना सन्मान दिल्यास सरकारवर केवळ ६.२८ कोटी रुपये खर्च येतो. दरवर्षी फक्त ४० लाख रुपयांची तरतूद पुरेशी ठरेल - ही रक्कम शासनाच्या दृष्टीने अत्यंत तुच्छ आहे. त्याशिवाय सध्या ८५०० पत्रकारांना दरवर्षी २० हजार पत्रकारांपर्यंत पोहोचत नसेल, तर हा अन्याय रुपये मानधन दिले जाते, हे उदाहरण देत आहे, असे मतही त्यांनी मांडले.

स्पष्टपणे सांगितले.

शासनाच्या जीवनगौरव पुरस्काराने सन्मानित झालेल्या पत्रकारांना, पुरस्कार जाहीर होताच थेट वरिष्ठ पत्रकार सन्मान योजनेचा लाभ लाभू करण्यात यावा. शासनमान्य पेपर, टीव्ही, आणि १ लाखापेक्षा ज्यांचा रिच आहे त्यांना आधिस्वीकृती देण्यात यावी. आता आधिस्वीकृती असणाऱ्या माध्यमाना दुप्पट कोटा देण्यात यावा. आचार्य बाळशास्त्री जांभेकर पत्रकार सन्मान योजना तातडीने अंमलात आणण्याची गरज असल्याचे ते म्हणाले.

या योजनेसाठी १०० कोटी रुपये शंकरराव चव्हाण सुवर्णमहोत्सवी पत्रकार कल्याण निधीमध्ये ठेवले गेले असले, तरी ११,००० हून अधिक पात्र पत्रकारांना आजवर केवळ २० हजारांचेही मानधन मिळालेले नाही. ही योजना सध्या बँक व्याजावर अवलंबून असल्याने अंमलबजावणीत सातत्य राहत नाही.

त्यामुळे मध्यप्रदेश सरकारच्या धर्तीवर माहिती व जनसंपर्क विभागाअंतर्गत स्वतंत्र लेखाशीर्ष तयार करून दरवर्षी किमान २५ ते ३० कोटी रुपयांची तरतूद करण्यात यावी, अशी ठोस व दूरदृष्टीची मागणी संदीप काळे यांनी बैठकीत उपस्थित अधिकार्यांसमोर ठेवली.

या बैठकीदरम्यान शासनाच्या वतीने काही सकारात्मक संकेत देण्यात आले असून, लवकरच या प्रस्तावांवर निर्णय घेतला जाईल, अशी अपेक्षा व्हॉईस ऑफ मीडियाचे संस्थापक अध्यक्ष संदीप काळे यांनी व्यक्त केली.

नागपूरमध्ये साफसफाई व्यवस्था कोलमडली

■ महासागर प्रतिनिधी
नागपूर, दि. १४ :
संपूर्ण नागपुरातून स्वच्छते संदर्भातल्या प्रचंड तक्रारी येत आहेत. टिकटिकाणी कचऱ्याचे साप्तांग्य आहे. गटारी तुंबल्या आहे. प्रशासनाचे अधिकारी मात्र गायब आहेत. जनतेचा आवाज ऐकणारा एकही अधिकारी नाही काय? नागपूर महानगरपालिकेची यंत्रणा भगवान भरोसे सुरू आहे काय?, असा थेट संतप्त सवाल करीत आमदार संदीप जोशी यांनी आयुक्ताना निवेदन देऊन तात्काळ देखल घेण्याची मागणी केली आहे.

कोलनी, बजाज नगर, सुरेंद्रनगर आदी भागांमध्ये जनसंवाद कार्यक्रम घेतले. या संवादांत नागरिकांनी मोठ्या प्रमाणावर साफसफाई संदर्भातील तक्रारी केल्या. आठ

आमदार संदीप जोशींचा तीव्र शब्दांत मनपावर निशाणा
जोशी यांचा हात पकडून नेत काहोनी परिसरातील झाडाडुडपांचे दिमारे व कचऱ्याचे ढीग दाखवले. आमदारांचा हात पकडून नेण्यापर्यंत नागरिकांचा संताप पोचला असल्याचे आमदार जोशी यांनी म्हटले आहे.
पूर्वी ज्या ठिकाणी गटार रेंगा चोक होते असे, तिथे ते स्वच्छ करण्याचा प्रयत्न तरी होत असे. पण आता फक्त नवीन ड्रेनेज लाइन टाकण्याचे प्रस्ताव पाठवले जात आहेत. पावसाळा तोंडावर असतानाही गटारांची साफसफाई केवळ औपचारिकतेपुरती उरते, ही अत्यंत दुर्दैवी बाब असल्याचे जोशी यांनी नमूद केले.
आमदार जोशी यांनी सुचवले की, अतिरिक्त आयुक्त दर्जाचे अधिकाऱ्यांनी रस्त्यावर उतरून सफाई कर्मचाऱ्यांच्या कामांची पाहणी करावी, रजिस्टर तपासावे, दिलेली बोट व्यवस्थित पार पडली आहे की नाही याची खात्री करावी. जबाबदारी झटकणाऱ्या जमादारांवर कठोर कारवाई करणेही अत्यावश्यक असल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले.
महानगरपालिकेत ३८०० नियमित व ४००० कंत्राटी कर्मचारी असूनही सफाईची ही दुरवस्था का, असा प्रश्न उपस्थित करत, या सात हजार

श्रीरामललाच्या पेंटिंगला इंडिया बुक ऑफ रेकॉर्डचे नामांकन

■ महासागर प्रतिनिधी
नागपूर, दि. १४ :
नागपुरातील हौशी चित्रकार शितल श्रीधर दत्तरी यांच्या अयोध्येतील रामललाच्या सर्वात मोठ्या आकाराच्या पेंटिंगला इंडिया बुक ऑफ रेकॉर्ड्सकडून रेकॉर्ड पेंटिंग म्हणून मान्यता मिळाली आहे.
या पेंटिंगमध्ये रामाची उंची अयोध्येच्या रामाच्या मूर्ती इतकीच म्हणजे 51 इंच आहे. हे पेंटिंग 6 फूट उंच आणि 3.5 फूट रुंद आहे. ते बुस्ट्रो ड्राइंग शीट, ऑक्रेलिक रंग आणि ओएचपी पेन वापरून केले आहे. यात रामाच्या जटाभरापासून पावलांपर्यंत रामाची विविध नावे लिहिली आहेत. चित्राच्या पायथंबूमीवर 351 वेळा श्रीराम असे लिहिले आहे.
रामलला ज्या कमळामधे उभी आहे, त्या कमळावर भारतीय प्रमाणित 22 भाषांमध्ये जय श्रीराम असे लिहिले आहे. श्री विष्णूचे दहा अवतार रामललाच्या दोन्ही बाजूला रंगविले आहेत. रामाच्या चित्राला श्री हनुमान आणि विष्णू वाहन गरुड यांच्याशिवाय पूर्णता येत नाही. ते रामाच्या दोन्ही पावलांच्या बाजूला काढले आहेत. कमळ ज्य चौथऱ्यावर आहे त्यावर श्रीरामनाम संकीर्तनम् हे 108 ओळींचे स्तोत्र लिहिले आहे.

शेतकऱ्यांना पारदर्शक कर्ज वितरणासाठी १६ ते २२ जून

कालावधीत पिक कर्ज वितरण सप्ताह : जिल्हाधिकारी

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
जिल्ह्यातील कोणताही शेतकरी पिक कर्जापासून वंचित राहू नये या उद्देशाने दिनांक 16 ते 22 जून या कालावधीत खरीप 2025 पिक कर्ज वाटप सप्ताह प्रत्येक बँकेत साजरा करण्याचे निर्देश जिल्हाधिकारी डॉ. विपीन इटनकर यांनी दिले. नागपूर जिल्ह्यातील प्रत्येक बँक शाखेत तालुकानिहाय सर्व तहसीलदार, गटविकास अधिकारी, तालुका कृषी अधिकारी आणि बँकेचे शाखा व्यवस्थापक यांनी एकत्र बसून याचे परिणामकारक नियोजन करण्यास त्यांनी संबंधित अधिकाऱ्यांना सांगितले.

जिल्हाधिकारी कार्यालयात पीककर्ज वाटपाबाबत आयोजित बैठकीत ते बोलत होते. याबैठकीस जिल्हा अधीक्षक कृषी अधिकारी रवींद्र मनोहरे व वरिष्ठ अधिकारी उपस्थित होते.
नागपूर जिल्ह्यात दि 12 जून 2025 अखेर पिक कर्ज वाटपाची प्रगती अत्यंत असमाधानकारक असून यामध्ये सुधारणा झाली पाहिजे. शेतकऱ्यांची कोणतीही गैरसोय होऊ नये यासाठी संबंधित अधिकाऱ्यांनी अधिक खबरदारी घेऊन पीककर्जाबाबत अर्जांची प्रक्रिया, आवश्यक असणारे कागदपत्रे, पात्र लाभार्थी निवड याबाबत स्वतंत्र शिबिरे घेऊन

मार्गदर्शन करण्याचे निर्देश त्यांनी अधिकाऱ्यांना दिले.
कर्जवाटप शिबिरात पर्यवेक्षण करण्याकरीत यांनी तालुक्यातील महसूल, कृषि, ग्राम विकास आणि सहकार विभागाच्या क्षेत्रीय अधिकारी / कर्मचारी यांची नोडल अधिकारी म्हणून नेमणूक करतील.
सदर नोडल अधिकारी सप्ताहाच्या कालावधीत दररोज किमान 3 तास नेमून दिलेल्या बँक शाखेला भेट देऊन अधिकाधिक पात्र शेतकऱ्यांना सुलभरित्या कर्ज वाटप करे हौदला याची काळजी घेतील असे त्यांनी स्पष्ट केले.
पिक कर्ज वाटप मेळाव्यात शेतकऱ्यांना त्यांच्या पिक कर्ज अर्जाची प्रक्रिया, पात्रता, आवश्यक कागदपत्रे याबाबत सविस्तर मार्गदर्शन अधिकाऱ्यांनी केले पाहिजे. सर्व बँक शाखा व्यवस्थापकांनी कर्ज प्रस्तावांची छाननी व मंजूरी प्रक्रियेसाठी तयारी ठेवून कर्ज वाटप मेळाव्यात कर्जाचे वितरण करण्याचे निर्देश त्यांनी दिले.
शेतकऱ्यांचे ऑनिस्टंट पोर्टल वर फार्मर आयडी करून देण्याचा या मोहिमेत अंतर्भाव करावा यासाठी महसूल, ग्राम विकास, सहकार आणि कृषि विभागाच्या क्षेत्रीय कर्मचाऱ्यांनी याबाबतची प्रचार प्रसिद्धी करावी, असेही त्यांनी स्पष्ट केले.

बेटिया शक्ती फाउंडेशनतर्फे शैक्षणिक साहित्य वाटप

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
बेटिया शक्ती फाउंडेशन या सामाजिक संस्थेकडून कोरोना काळ वगळता दरवर्षी विदर्भातील गरजू शालेय विद्यार्थींना मोफत शैक्षणिक साहित्य वाटप केल्या जाते. यावेळी संस्थेकडून २००० पेक्षा अधिक शालेय विद्यार्थींना मोफत शैक्षणिक साहित्य वितरित केल्या जाणार असून पीएमबिएस कॉन्वेंट एंड कॉलेज दिघोरी मध्ये आयोजित एका कार्यक्रमात विद्यार्थींना शालेय साहित्य वाटप करून या उपक्रमाचा शुभारंभ करण्यात आला.
विदर्भातील शालेय विद्यार्थींना आर्थिक स्थिती मुळे शिक्षण घेण्यास अडचण निर्माण होऊ नये म्हणून मोफत शालेय साहित्य वाटप वितरणचा उपक्रम सन २०१८ मध्ये सुरू करण्यात आला.

कोरोना काळातील एक शैक्षणिक सत्र वगळता आज पर्यंत या उपक्रमांतर्गत तब्बल ११,००० शालेय विद्यार्थींना शालेय साहित्य मोफत वितरित करण्यात आले. बेटिया शक्ती फाउंडेशनच्या संरक्षक मेघना सहस्त्रबुध्दे यांच्या जन्मदिनाचे औचित्य साधून क्लिक टू क्लाउड कंपनीचे सर्वेसर्वा प्रशांत मिश्रा व सुरुची स्पाइसेस प्रा.लि.यांच्या सहकार्याने या उपक्रमाचा शुभारंभ करण्यात आला. कार्यक्रमाच्या

नुगा बेस्ट उपचार पद्धती शिबिर

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
मोठा ताजबाग, उमरेड रोड, दिघोरी चौक समर्पण नर्सिंग होम जवळ नुगा बेस्ट व्यारा आयोजित विशेष मार्गदर्शन शिबिराचे आयोजन करण्यात आले आहे. याठिकाणी धर्मल थेरपी पद्धतीने उपचार करण्यात येणार आहे. हे शिबिर पूर्णतया नि:शुल्क आहे. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी नुगा बेस्टचे विभागीय व्यवस्थापक प्रशांत उके यांनी सांगितले की धर्मल थेरपी व्यारे पाठडुखी, कंबरदुखी, मांसपेशीवरील ताणतणाव, अन्य शारीरिक समस्यांसाठी ही चिकित्सा प्रभावीपणे काम करते.

विभागाचे सचिव डॉ. दीपक शेंडेकर प्रमुख पाहुणे म्हणून उपस्थित होते. डॉ. दीपक शेंडेकर यांनी आपले मनोगत व्यक्त करताना सांगितले की ही उपचारपद्धती शरीरासाठी उत्तम आहे. त्यामुळे प्रकृती चांगली राहील आणि शरीराचे कोणत्याही प्रकारचे नुकसान होत नाही. कार्यक्रमाच्या यशस्वितेसाठी नंदीनी पाटील, विमा जैन, दीपक नक्षणे व प्रणाली ने भरपूर परीश्रम घेतले. कार्यक्रमाला कॅप्टन प्रभाकर विचुरकर, डॉ. अशोक बोरकर, रमेश बेलगे, सुरेश धनजोडे, शुभांगी बोरकर आदि वरिष्ठ नागरिक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. या नि:शुल्क सेवेचा लाभ नागरिकांनी घ्यावा असे आवाहन शिल्पा उके आणि वैष्णवी दहाट यांनी केले आहे.

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
एलआयटी विद्यापीठाने 21 मे रोजी ग्रीन लाईफ सोल्युशन्स प्रायव्हेट लिमिटेडसोबत औद्योगिक व रासायनिक प्रक्रियांमध्ये सौरऊर्जेच्या वापरावर लक्ष केंद्रित करणारी एक भविष्यकालीन कार्यशाळा स्थापन करण्यासंदर्भात सामंजस्य करार केला आहे. शाश्वत ऊर्जा शिक्षण व नवोपक्रम पुढे नेण्याच्या दिशेने हे सहकार्य पाऊल ठरणार आहे.
एलआयटी विद्यापीठाच्या वर्तीने डॉ. प्रतिभा अग्रवाल व ग्रीन लाईफ सोल्युशन्स प्रायव्हेट लिमिटेडचे प्रतिनिधित्व करणारे अमित देवतळे यांनी या सामंजस्य करारावर स्वाक्षरी केली. एलआयटी

वास्तविक जगातील औद्योगिक प्रणालींमध्ये सौर ऊर्जा एकत्रित करण्यासाठी संकल्पनात्मक व डिझाइन विचारसरणीमध्ये अनुभव प्राप्त करून देणे, हायड्रोजन उत्पादन, कार्बन कॅप्चर, शाश्वत प्रक्रिया हॉटिंग व कचरा व्यवस्थापनातील उदयोन्मुख सौर तंत्रज्ञानावर प्रकाश टाकणे, विविध उद्योगांमध्ये सौर यंत्रणा तैनात करण्यासाठी व्यावहारिक डिझाइन विचारसरणीला चालना देणे यावर कार्यशाळेत भर दिला जाणार आहे. अल्फाईड फिजिक्स विभागाचे डॉ. विजय पावडे व जनरल इंजिनियरिंग विभागाचे डॉ. प्रमोद बेलखोडे सामंजस्य करारांतर्गत येणाऱ्या सर्व बाबींचे समन्वयक राहतील.

स्पा-मसाज पार्लरमधील सेक्स रॅकेटवर छापा

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
गणेशपेट पोलिस ठाण्याच्या हद्दीत जाधव चौकातील राहुल कॉम्प्लेक्स मधली दुसरा माळ्यावरील ब्लॉसम सलून मध्ये सुरू असलेल्या सेक्स रॅकेटवर पोलिसांनी छापा घातला. या छापात दोन विद्यार्थींना देहव्यापार करताना पार्लरच्या मालकाला अटक केली. प्रणय केशव गणवीर (वय 27, रा. शिव मंदिर जवळ, वानाडोंगरी, एमआयडीसी) असे दलालाचे नाव आहे.
पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, गणेशपेट पोलिस ठाण्याच्या हद्दीत जाधव चौकात राहुल कॉम्प्लेक्समधील दुसऱ्या माळ्यावर प्रणय गणवीर याने एक दुकान भाड्याने घेतले होते. त्यात त्याने ब्लॉसम सलून अँड स्पा-मसाज पार्लर सुरू केले. प्रणय हा गेल्या अनेक वर्षांपासून देहव्यापार करीत होता. त्याचे गुन्हे शाखेच्या एसएसबीमधील काही कर्मचाऱ्यांशी अर्थपूर्ण संबंध होते. त्याने मसाज पार्लर आणि स्पा करण्यासाठी काही तरुणींना दुकानात ठेवले होते. मात्र,

काळीजफूल ललितलेख संग्रहाला पुरस्कार

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
शिवाबाबा वाघ प्रतिष्ठान तर्फे आयोजित २०२४ चा राज्यस्तरीय सर्वोत्कृष्ट साहित्यकृती पुरस्कार सोहळा पांडुरंग कृपा लॉन्स, पिंपळगाव जलाल, ता. येवला जि. नाशिक येथे संपन्न झाला. प्रतिष्ठान तर्फे देण्यात येणाऱ्या पुरस्काराचे हे ४ वे वर्ष होते. यात नागपूरच्या लेखिका वर्षा किडे कुळकर्णी यांच्या 'काळीजफूल' या ललितलेख संग्रहास सर्वोत्कृष्ट प्रथम पुरस्कार प्रदान करण्यात आला.

याप्रसंगी व्यासपीठावर प्रतिष्ठानच्या उपाध्यक्ष यमुना अशोक नारळकर, डॉ. प्रकाश कुळकर्णी, लेखिका वर्षा किडे कुळकर्णी, प्रतिष्ठानच्या मार्गदर्शक अंजना शहादू वाघ, काव्यवाचन स्पर्धा अध्यक्ष मृणाल मिते, परीक्षक - स्वाती दुवे, डॉ मंगल सांगळे, सुप्रसिद्ध चित्रकार अरविंद शेलार, राम गायकवाड ही मान्यवर मंडळी उपस्थित होती. स्मृतीचिन्ह, सन्मानपत्र व २०,००० रुपये रोख रक्कम व स्मरणिका असे पुरस्काराचे स्वरूप होते.

४0८५ वाहन चालकांवर कारवाई

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
वाहतूक शाखा पोलिसांनी मोटार वाहन कायद्यान्वये विविध कलमांखाली एकूण 4,085 वाहन चालकांवर कारवाई करून 2,72,850 रुपयांचा दंड वसूल केला. त्याचप्रमाणे शहर पोलिसांनी महाराष्ट्र दारूबंदी कायद्यान्वये 3 व

एनडीपीएस अन्वये 1 अशा 4 प्रकरणात 6 आरोपींवर कारवाई करून 2,79,350 रुपयांचा माल जप्त केला.
तसेच महाराष्ट्र जुगार कायद्यान्वये 1 प्रकरणात 7 जुगाऱ्यांवर कारवाई करून 42,700 रुपयांचा मुद्देमाल जप्त करण्यात आला. वरील सर्व मोहीम

एकत्रितरित्या नागपूर शहर पोलिसांतर्फे राबविण्यात आली. या पुढेही कारवाई प्रभावीपणे राबविण्यात येणार असून वाहनचालकांनी वाहन चालवितांना वाहनसंबंधी सर्व कागदपत्रे जवळ बाळगावित असे आवाहन वाहतूक शाखेतर्फे नागरिकांना करण्यात आले आहे.

जिल्ह्यात 9५ ते 30 जून सिकलसेल पंधरवाडा

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
राष्ट्रीय सिकलसेल इलिमिनेशन मिशन अंतर्गत नागपूर जिल्ह्यात 15 ते 30 जून सिकलसेल पंधरवाडा राबविण्यात येणार असून 19 जुनला जागतिक सिकलसेल दिन कार्यक्रम होईल. या मिशनची सुरुवात 1 जुलै 2023 पासून करण्यात आली. सन 2024-25 या वर्षात सिकलसेल कार्यक्रमात नागपूर जिल्हा महाराष्ट्रातून सर्वप्रथम आल्यामुळे जिल्हाधिकारी विपीन इटनकर, मुख्य कार्यकारी अधिकारी विनायक महामुनी, जिल्हा आरोग्य अधिकारी डॉ. राजकुमार महलोत, जिल्हा शल्य चिकित्सक डॉ. निवृत्ती राठोड, जिल्हा माता बाल संगोपन अधिकारी डॉ. रवींद्र साबळे व सिकलसेल समन्वयक प्राज्ञका चौधरी यांना शासन स्तरावर सन्मानित करण्यात आले आहे. या कार्यक्रमांतर्गत 11 ते 17 डिसेंबर सिकलसेल निर्वंत्रण सप्ताह

आहे. 15 ते 30 जून सिकलसेल पंधरवाडात डागा स्त्री रुग्णालयामार्फत जिल्हा, स्त्री, उपजिल्हा, ग्रामीण, रुग्णालये, आरोग्यवर्धनी केंद्र व आरोग्य उपकेंद्रांत शिबिरे होतील.शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय व इंदिरा गांधी शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालयातही शिबिर होईल. आदिवासी विकास विभागाच्या सहकार्याने जिल्ह्यातील सर्व एकलव्य मॉडेल निवासी शाळा, आश्रम शाळांमधील सर्व विद्यार्थ्यांची एचएलएलद्वारे

घरात घुसून तरुणीवर लैंगिक अत्याचार, युवकाला अटक

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :
हिंगणजवळील गुमगाव येथील एका कंपनीत काम करणाऱ्या तरुणीच्या घरात घुसून सहकारी कर्मचारी युवकाने लैंगिक अत्याचार केला. या प्रकरणी तरुणीने वडिलांना घडलेली हकीकत सांगून हिंगणा पोलिस ठाण्यात तक्रार केली. ही घटना मंगळवारी रात्री दहा वाजता घडली. या प्रकरणी पोलिसांनी लैंगिक

अत्याचाराचा गुन्हा दाखल करून आरोपी युवकास अटक केली. हितेंद्र संतलाल मंडलिये (22, रा. भंडारा) असे आरोपी युवकाचे नाव आहे. हिंगणा पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, पीडित 19 वर्षीय तरुणी स्वटी (काल्पनिक नाव) ही मूळची वर्षा येथील असून गुमगाव येथील फ्लिपलकार्ट कंपनीत वस्तु पॅकेजिंग करण्याचा कामासाठी नेकरीवर आहे. त्याच कंपनीत हितेंद्र

त्याने नकार दिला. त्यामुळे स्वटीने हितेंद्रला फेन केला. त्याने लगेच होकार देऊन काही मिनिटातच तिला घ्यायला पोहचला. दोघेही दुचाकीने हितेंद्रने तिला पिण्यासाठी पाणी मागितले. त्यासाठी तो घरात आला

नाम में बदल मेरा पहले का नाम आदित्य काळे था! अब मेरा नया नाम आदित्य अमोल काळे मान्य रहेगा।

आदित्य अमोल काळे 5/6 मीनल अमोल काळे, 25B, अर्थश्रम नगर, नागपूर-440010. मो. च. 7722037384

इराणच्या जमकरन मशिदीवर लाल झेंडा फडकवण्यात आला आहे. शिया परंपरेत, हा झेंडा सूडाचे प्रतीक मानला जातो. खरं तर, १३ जून रोजी सकाळी २०० इस्त्रायली लढाऊ विमानांनी इराणमधील १०० लक्षांवर ३३० बॉम्ब टाकले. आता दोन्ही देशांमध्ये युद्ध सुरू होण्याची शक्यता आहे.

ग्लोबल फायर पॉवर इंडेक्सनुसार, शक्तिशाली सैन्यांच्या यादीत इस्त्रायल १५व्या आणि इराण १६व्या क्रमांकावर आहे. २०२३ मध्ये, इराण १७व्या आणि इस्त्रायल १८व्या क्रमांकावर होता. या क्रमवारीत, देशांची ताकद ६० वेगवेगळ्या पॅरामीटरांवर तपासली जाते. इराणचे वैशिष्ट्य म्हणजे त्याचे मोठे सामर्थ्य आणि क्षेपणास्त्रे, तर इस्त्रायल प्रगत तंत्रज्ञान आणि अचूक शस्त्रांवर अवलंबून आहे.

जमिनीवरील युद्धात इराणकडे जास्त शस्त्रे आहेत, पण इस्त्रायलकडे प्रगत तंत्रज्ञान आहे इराणकडे टी-७२, बुल्डॉगर आणि करारसारखे जुने मॉडेल सोव्हिएत आणि स्वदेशी रणागडे आणि बीएमपी-१ सारखी चिलखती वाहने आहेत. त्यांचे तंत्रज्ञान जुने आहे.

इस्त्रायलकडे Mk IV, M4 शेर्मन आणि M22 लोकस्टसारखे टँक आहेत, जे जगातील सर्वात प्रगत टँकपैकी एक आहेत. हे टँक त्यांच्या अचूक लक्षासाठी आणि मजबूत संरक्षणासाठी प्रसिद्ध आहेत. याशिवाय, नर्मर आणि एटनसारखी प्रगत बखतरबंद वाहने आहेत, जी तांत्रिकदृष्ट्या इराणपेक्षा चांगली आहेत.

संख्येच्या बाबतीत इराणचा वरचष्मा आहे, परंतु इस्त्रायलचे तंत्रज्ञान त्याला युद्धात धार देऊ शकते.

इराणकडे मिंग-२९, एफ-४ फॅटम

आणि एफ-१४ टॉमकॅट सारखी १८८ लढाऊ विमाने आहेत. यापैकी बहुतेक १९७९ पूर्वीची आहेत आणि जुनी झाली आहेत. तथापि, इराणकडे शाहेद-१३६ आणि मोहाजेर-६ सारखे स्वस्त आणि प्रभावी ड्रोन आहेत.

१९८८ मध्ये इराकशी झालेल्या युद्धादरम्यान, इराणने ड्रोन तंत्रज्ञानावर काम करण्यास सुरुवात केली आणि कमी अंतराचे शक्तिशाली हल्ला करणारे ड्रोन विकसित केले.

इस्त्रायलकडे F-15, F-16 आणि F-35 सारखी प्रगत लढाऊ विमाने आहेत. त्यापैकी, F-35 जगातील सर्वात आधुनिक विमानांमध्ये समाविष्ट आहे. इस्त्रायलचे हवाई दल ही त्याची खरी ताकद आहे. ते लहान आहे परंतु प्रगत आहे आणि अचूक हवाई हल्ले करण्यात पारंगत आहे. ड्रोनच्या बाबतीत, इस्त्रायलकडे हेरॉन आणि हर्माससारखे ड्रोन आहेत.

इराणी नौदलाचे आधुनिकीकरण झालेले नाही, परंतु त्यांच्याकडे ७ फ्रिगेट युद्धनौका आहेत. इराणकडे खतर आणि फतहसारख्या २५ पाणबुड्या आहेत आणि लहान जलद गस्ती नौकादेखील आहेत. होर्मुझच्या समुद्रधुनीत हल्ल्यासाठी ते प्रभावी आहेत.

इस्त्रायलचे नौदल लहान आहे पण प्रगत आहे. इस्त्रायलकडे ५ डॉल्फिन श्रेणीच्या पाणबुड्या आहेत. जर्मनीने बांधलेल्या ७ सार-६ श्रेणीच्या कॉर्बेट युद्धनौका आहेत. इस्त्रायलचे नौदल

इराण विरूद्ध इस्त्रायल.. कोण अधिक शक्तीशाली

काही कॉर्बेट जहाजांनी वनलेले आहे, जे जगातील सर्वात प्रगत जहाजांपैकी एक आहेत.

इस्त्रायलकडे जगातील सर्वात मजबूत संरक्षण प्रणाली 'आयर्न डोम' आहे. ती इस्त्रायलच्या सैन्याचा कणा आहे. ती इस्त्रायली कंपन्या राफेल अँडव्हान्स्ड डिफेंस सिस्टम्स आणि इस्त्रायल एरोस्पेस इंडस्ट्रीज यांनी बनवली आहे. ती ७० किमीच्या अंतरावर रॉकेट, मोर्टार आणि ड्रोन रोखते. तिचा यशाचा दर ९०% पेक्षा जास्त आहे. याशिवाय, इस्त्रायलकडे अॅरो सिस्टम आहे, जी २,४०० किमी पर्यंतच्या बॅलिस्टिक क्षेपणास्त्रांना रोखू शकते आणि त्यांना हवेत नष्ट करू शकते.

इराणची हवाई संरक्षण प्रणाली संख्येने मोठी आहे, परंतु तंत्रज्ञानात ती इस्त्रायलपेक्षा मागे आहे. ती रशियन आणि स्वदेशी तंत्रज्ञानावर आधारित आहे. इराणकडे S-300, Bavar-373, Khordad-15 आणि 9-D सारख्या संरक्षण प्रणाली आहेत, ज्या जास्तीत जास्त 200 किमी पर्यंतच्या हल्ल्यांना रोखू शकतात. तथापि, स्टेलथ जेट्सचा मागोवा घेण्यात ही संरक्षण प्रणाली कमकुवत आहे.

पश्चिम आशियातील इराणकडे ३ हजारहून अधिक बॅलिस्टिक क्षेपणास्त्रांचा सर्वात मोठा साठा आहे. इराणकडे शहाब-३ आणि साजिल-२ सारखी बॅलिस्टिक क्षेपणास्त्रे आहेत, ज्यांची रेंज २ हजार किमी आहे.

याशिवाय, फताह-१ हायपरसोनिक बॅलिस्टिक क्षेपणास्त्र आणि इमाद-३ सारखी क्षेपणास्त्रे देखील आहेत, जी इस्त्रायलवर मोठे हल्ले करू शकतात. इस्त्रायलने क्षेपणास्त्रपेक्षा आपली हवाई संरक्षण प्रणाली अधिक मजबूत करण्याची रणनीती स्वीकारली आहे. इस्त्रायलकडे जेरिको ३, लोरा, रॅम्पेज, रॉक्स आणि स्माइस-२००० सारखी बॅलिस्टिक क्षेपणास्त्रे आहेत. जी ६,५०० किमी अंतरापर्यंत शत्रूंना लक्ष्य करू शकतात.

तथापि, इस्त्रायलला निर्णायक फायदा देणारी एक गोष्ट म्हणजे त्याची अणुशक्ती. इस्त्रायलच्या अणु धोरणासाठी 'अणु अस्पष्टता' हा शब्द वापरला जातो. म्हणजेच, त्यात अण्वस्त्रे आहेत की नाहीत हे स्पष्टपणे सांगितलेले नाही.

तथापि, स्टॅकहोम इंटरनॅशनल पीस रिसर्च इन्स्टिट्यूट आणि फेडरेशन ऑफ अमेरिकन सायंटिस्ट्सच्या अहवालात असा दावा करण्यात आला आहे की इस्त्रायलकडे १०० ते २०० अण्वस्त्रे आहेत. दुसरीकडे, इराण अणुबॉम्ब बनवण्याच्या जवळ आहे, परंतु अद्याप तो बनवू शकलेला नाही.

इराण आणि इस्त्रायलमधील अंतर २१०० किमी आहे आणि त्यादरम्यान इतर अनेक देश आहेत, जर युद्ध झाले तर कसे होईल? हा प्रश्न अनेकांना सतावतो आहे. मुळात, जॉर्डन, इराक आणि सीरिया हे दोन्ही देशांच्या मध्ये आहेत. परराष्ट्र व्यवहार तज्ज्ञ आणि

निवृत्त जेएनयू प्राध्यापक ए.के. पाशा म्हणतात, 'इस्त्रायल इराणशी जमिनीवर युद्ध करेल अशी शक्यता फारच कमी आहे. इस्त्रायलची ताकद त्याच्या हवाई दलाची आणि गाइडेड शस्त्रांची क्षमता आहे, त्यामुळे त्याच्याकडे महत्त्वाच्या इराणी लक्षांवर हवाई हल्ले करण्याची पूर्ण क्षमता आहे. उदाहरणार्थ, १२ जून रोजी इस्त्रायलने इराणच्या ४ अणुस्थळांचा नाश केला आणि २ लष्करी तळही उद्ध्वस्त केले.'

ए.के. पाशा यांचा असा विश्वास आहे की, 'इराण जमिनीवर हल्ला करण्यास मागेपुढे पाहणार नाही कारण इराणकडे शस्त्रे आहेत सैन्य आणि जमिनीवरील खूपसे आहेत. याशिवाय, इस्त्रायल तीन बाजूंनी त्याच्या शत्रू देशांनी वेढलेला आहे,

म्हणजेच इराक, जॉर्डन आणि सीरिया. जर युद्ध झाले तर हे तीन देश इराणला पाटिंबा देतील. तथापि, जॉर्डनची भूमिका बदलू शकते कारण ते इराणच्या शिया मुस्लिमांना पाटिंबा देऊ इच्छित नाही. इराणचे सैन्य उर्वरित दोन देशांमधून इस्त्रायलला वेढू शकते.'

इराण आणि इस्त्रायलच्या अर्थव्यवस्थेच्या स्थितीविषयी बोलायचे झाले तर इस्त्रायलचा जीडीपी इराणच्या जवळपास दुप्पट आहे, तर दरडोई उत्पन्न सुमारे १५ पट आहे. तथापि, इराणचा जागतिक व्यापार इस्त्रायलच्या जवळपास ३ पट आहे.

जर युद्ध सुरू झाले तर जगातील सर्वात शक्तिशाली देश अमेरिका, इस्त्रायलला उघडपणे पाटिंबा देईल, पाश्चात्य देश इराणच्या अणुकार्यक्रमाच्या विरोधात असल्याने युके, फ्रान्स आणि जर्मनीदेखील इस्त्रायलला मदत करतील. मध्यपूर्वेतील मुस्लिम देशेदेखील इस्त्रायलला पाटिंबा देतील, ज्यामध्ये सौदी अरेबिया, युएई, इजिप्त, जॉर्डन आणि बहरीन सारखे देश समाविष्ट आहेत. शिया-सुन्नी संघर्षामुळे हे सर्व मुस्लिम देश इस्त्रायलला पाटिंबा देतील.

या दोन देशांदरम्यान पुन्हा एकदा संघर्ष पेटला असून, कोण टिकेल आणि कोण बेचिराख होईल? येणारा काळच सांगेल.

■ ■ ■

जीवनात प्रत्येक वादळात खंबीरपणे उभे राहणारे फक्त माय-बापच!

वडिलांचा मानसन्मान व्हावा या उद्देशाने जगात दरवर्षी जून महिन्याच्या तिसऱ्या रविवारला पितृदिन (फादर्स डे) साजरा केला जातो.त्या अनुषंगाने यावर्षी पितृदिन (फादर्स डे) १५जून २०२५ रोज रविवारला येत आहे. त्यामुळे पितृत्व आणि मातृत्व या परीभाषांशी किती जवळच आणि रक्ताच नात असते हे आपल्याला आई-वडील या शब्दावरूनच सहज समजून येते.

या जगात माय-बापा शिवाय मोठा कोणीही नाही. आई-वडील, माय-बाप या शब्दाला सुध्दा कुठेही तोड नाही.कारण आई- वडील हा शब्द फक्त मानवजाती पुरताच सीमित नसून संपूर्ण जीवसृष्टी, पशुपक्षी या शब्दाशी घनिष्ठ व निगडित आहे. तेव्हाच आपल्याला उत्पत्ती, संस्कार, संस्कृती, जडण-घडण सर्वत्र दिसून येते. ज्याप्रमाणे आई-वडील मुलांची जोपासना करते त्याचप्रमाणे पशुपक्षी व संपूर्ण जीवसृष्टी आपल्या पिल्लांची (मुलांची) जोपासना करून लहाण्याचे मोठे करतात. या जगात आई-वडीला पेक्षा कोणीही मोठा नाही.

वडीलांवर आपल्या मुलांचीच नाही तर संपूर्ण कुटुंबाची मोठी जबाबदारी असते.त्यामुळे आर्थिकदृष्ट्या व इतर बाबतीत सुरक्षेची ढाल बनून वडील आपले कार्य तत्परतेने करीत असतो. आई-वडीलांची भूमिका समान असते. आई नेहमी मायेच पांघरूण घालत असते तर वडील पहाडासारखा संपूर्ण कुटुंबाची रक्षा करून सुरक्षा कवचची भूमिका निभवत असतो. सर्वांनीच आई- वडीलांची सेवा व सन्मान करायला हवा.

वडीलांचा मानसन्मान करून पितृ दिवस हा तर दररोज साजरा करायला पाहिजेच. परंतु जगाला जाण रहावी म्हणून ठराविक दिवशी पितृ दिनाला महत्त्व आहे. पितृ दिन असो किंवा मातृ दिन दोन्ही दिवस एकसमानच असतात. मातृदिनाचा इतिहास १८६० या दशकाशी संबंधित आहे. सर्वप्रथम मातृदिनाची सुरुवात अमेरिकेतुन झाली. यानंतर पितृदिनाची मागणी व्हायला लागली.

१९०७ मध्ये प्रथमच पितृदिन अनधिकृतपणे साजरा करण्यात आला. यानंतर अधिकृतपणे १९१० ला पितृदिनाला सुरुवात झाली. मात्र पितृदिन साजरा करण्याच्या तारखेांमध्ये मतभेद आहेत. मातृत्व दिन(मदर्स डे) प्रमाणेच वडिलांचा आदर सन्मान व्हावा व कृतज्ञता व्यक्त करण्यासाठी पितृदिन (फादर्स डे) साजरा केला जातो.

जगातील कोणतीही भाषा असो मاما-मामी, काका -काकु, माऊशी-मावसा, आत्या-मामा, ताई - दादा, आजी-आजोबा इत्यादी अनेक नाते आहेत व यासाठी वेळोवेळे शब्दप्रयोग सुध्दा आहेत. परंतु जगातील कोणत्याही कानाकोपऱ्यात जा तुम्हाला आई- वडील यांच्यासाठी एकच शब्द दिसेल. आई-बाबा, मम्मी - पप्पा..

मानवी नातेसंबंध आणि जगातील वेगवेगळ्या नात्यातील एक नातं म्हणजे वडिलांच नात असते. वडीलांच आणि मुलांचे नाते म्हणजे समुदातील पाण्यासारख अफाट असते. आई मुलांना घडवीते सुसंस्कृत करते व पदोपदी मुलांची काळजी घेते यातच मातृत्व दडलेले दिसून येते. आई अशी दैवी शक्ती आहे की मुला-मुलींसाठी आकाश- पाताळ एक करते. परंतु मुलाला कधीच उपाशी ठेवत नाही. आई घरातील सर्वांचे जेवण झाल्यावरच जेवते.

वडिल तहानभुक्त विसरून आपल्या कुटुंबाकरीता राबतो. घराला आर्थिक बळ देण्याचे काम वडिल करीत असतात तर वडिलांनी केलेल्या कमाईच्या आधारे घर चालवण्याची मोठी जबाबदारी आईची असते. मोजक्या पैशात आला घर चालवायचे असते. घरात काय कमी जास्त आहे हे सर्व आईलाच पहावे लागते व ही तीची मोठी कसोटीची परिक्षा असते. समाजात आईच्या कार्याला तोड नाही व वडिलांच्या कर्तुत्वाला कोणीही मात करू शकत नाही.

म्हणु आपले खरे गुरु व दैवत आई- वडीलच. त्यामुळे आजच्या तरुण पिढीने आई- वडीलांना प्रथम स्थानावर ठेवले पाहिजे. आई या शब्दाला किती महत्त्व आहे हे आपण या ओवी वरून समजू शकतो.

आई माझा गुरु, आई कल्पतरू सुखाचा सागर आई माझी, प्रीतीचे माहेर, शांतीचे आगर मांगल्याचे सारं आई माझी...

म्हणजे आईविना जग नाही व वडीलांविना आधार नाही. आपल्याला थोडीशी जरी इजा किंवा दुर्घटना झाली तर मुलं आईंग म्हणून किंचाळतो तेव्हा आईच्या रूपात कोणीना-कोणी अवश्य धावून येतोच. या उलट वडिलांचे आहे. एखादी मोठी दुर्घटना घडली तर प्रत्येक व्यक्ती बापरे म्हणून जोरांनी ओरडतो अशा वेळी ताबडतोब आजुबाजुला असलेले नागरिक वडिलांची भूमिका बजावतात.

आईंग आणि बापरे या कठीण शब्दांसमोर सर्वसामान्य माणूस आपल्या आई-वडिलांची भूमिका बजावतात व दैवी रूपाने मदतीला धावून येतात. पशुपक्षी व जीवसृष्टीमध्ये आईची भूमिका अग्रगण्य असल्याचे आपल्याला दिसून येते.कारण मुलांच्या आयुष्यात नेहमीच ती सुरांच्या प्रकाशाप्रमाणे वावरत असते जेणेकरून मुलांच्या आयुष्यात कुठेही आधार पडणार नाही याची काळजी घेते.

कारण आई आपल्या मुलांसाठी आपल्या जीवाचा आटापिटा करून मुलाला लहाण्याचा मोठा करते. त्यामुळे आज सर्वांचीच प्रथम जबाबदारी आईं आहे की आपल्या आई-वडिलांची सेवा करणे, पालनपोषण करणे, त्यांच्या प्रकृतीची काळजी घेणे व त्यांच्या वेदना जाणून घेऊन त्यांवर उपाययोजना करणे आणि आई- वडीलांना सुखी व समाधानी ठेवणे. यातच आपल्याला खरा पितुदिन दिसून येईल.

पितृदिन ठराविक दिवशीच का साजरा करावा, दररोज का साजरा का करू नये? मी तर म्हणेन की मातृत्व-पितृत्व दिवस हा दररोज आई-वडीलांची सेवा करून साजरा केला पाहिजे व आपण ते दिवस आठवायला पाहिजे की आपल्याला लहाण्याचे मोठे करण्यासाठी आईने किती यतनात व दुःख सहन केले असावे. याची जाणीव आज मुलांनी ठेवण्याची गरज आहे. आईने आपल्याला वटवृक्षाच्या छायेत लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

आई-वडीलच्या तत्परतेमुळेच मुलांच्या केसालाही धक्का लागत नाही. आपण सर्वांनी भारतीय संस्कृती जपायला हवी यातुनच आपल्याला खऱ्या अर्थाने आई-वडीलांची सेवा करता येईल. पाश्चिमात्य देशात आई-वडील सोडून इतर नातेसंबंध अंकल व आंटी या दोन शब्दात संपुष्टात आली आहे. ातुं भारतीय संस्कृतीत आजी- आजोबा,काका-काकु,मामा-मामी, आत्या-मामा, ताई-दादा इत्यादी अनेक वेगवेगळे शब्द आपल्याला वेगवेगळ्या नात्यांप्रमाणे दिसून येतात त्यांचा सन्मान लहाण्याचे मोठे केले व याच वटवृक्षाचा पहारेकरी म्हणून वडिलांनी आपली चोख भूमिका बजावली.

केवळ प्रसिद्धीसाठी समाजकार्य नको!

सध्या प्रत्येक समाजात समाजकार्य करण्याची स्पर्धा लागली आहे. प्रत्येकजण स्वतःला सामाजिक कार्यकर्ता समजतो. हे सामाजिक कार्यकर्ते समाजकार्य करतात टिचभर आणि लोकांना आव आणून सांगतात दीगभर. म्हणजे समाजकार्य करण्यात माझा फार मोठा सिंहाचा वाटा आहे. समाजकार्य करण्यात मी आघाडीवर आहे. सामाजिक कार्यात माझा हात कोणीही धरू शकत नाही. असे इतरांना मीट मिरचू लावून सांगण्यात ही माणसे फार पटाईत असतात. आपल्या कमी कार्याचा जास्त गवगवा करतात. म्हणजे स्वतःच स्वतःच्या कार्याची प्रशंसा करून घेतात.

बुद्धभूषण चंद्रकांत कांबळे खंडाळी. ता.अहमदपूर. जि. लातूर. 7498715661

मान्य आहे की, आपण समाजकार्य खूप केले आहे. सामाजिक क्षेत्रात तुमचे योगदान खूप मोठे व उल्लेखनीय आहे. तुम्ही समाजाचे जनसेवक आहात.मोरगरबिर्वांच्या, सर्वसामान्य माणसांच्या आणि तळगाळाव्तील लोकांच्या समस्या सोडवण्यात आपण अग्रेसर आहात. म्हणून सामाजिक क्षेत्रात तुमचा हात कोणीच धरू शकत नाही, हे जरी खरे असले तरी आपण एक चूक करतोय, ती चूक म्हणजे आपण केलेले सामाजिक कार्य स्वतःहून लोकांना सांगत बसणे.

खरे तर आपण केलेले समाजकार्य लोकांना सांगत बसण्याची काहीच गरज नाही.लोकांना आपोआप कळते की, आपण काय समाजकार्य करत आहोत? आणि काय करत नाही? ज्याप्रमाणे फुलांना सांगावे लागत नाही की, मी सुगंधी आहे म्हणून त्यांचा कीर्ती सुगंध आपोआप सर्वदूर पसरतो आणि लोकांना सुगंध देतो. त्याप्रमाणेच आपण केलेले समाजकार्य आपोआप लोकांना कळते आणि समाज आपोआपच तुमचे कौतुक करायला पुढे येतो.

बांधवांनी आपण समाजकार्य जरूर करावे, पण आपण केलेले समाजकार्य लोकांना सांगत बसू नये. अशांने आपली सामाजिक प्रतिष्ठा कमी होते. आपल्या माघारी लोक आपली टिंगल टवाळी करतात. आपण आपल्याच हाताने स्वतःच्या पायावर धोंडा मारून घेतल्यासारखे होत. यावरून असा निष्कर्ष निघतो की, आपण जे समाजकार्य करतोय ते केवळ आपल्या स्वाधार्साठीच. म्हणजे भविष्यात एखादी निवडणूक लढवण्यासाठी किंवा एखादा पुरस्कार मिळवण्यासाठी.

कारण आजकाल जिंकडे बघावे तिकडे प्रत्येकजण स्वाधार्साठी समाजकार्य करत असल्याचे दिसतोय. कोणातारी स्वार्थ साधण्यासाठी प्रतेकावी धडपड समाजकार्य करताना दिसते.अशा सामाजिक कार्यकर्त्यांना पेपरबाजी व बॅनरबाजी करण्याची फार विचित्र सवय असते. कोणतेही सामाजिक कार्य केले की, हे लोक लगेच पेपरबाजी व बॅनरबाजी करतात. काढलेला फोटो सोशल मीडियावर टाकून कुसता कहर करतात.

आपल्या कमी कार्याचं सोशल मीडियावर नुसता गवगवा करतात. म्हणजे यांना प्रसिद्धीची खूप मोठी हाव असते. यांना स्वतःचे नाव मोठे व्हावे वाटते. पण अशा लोकांना कोण सांगेल?

● ● ●

की, नाव मोठे होण्यासाठी काम देखील तसेच मोठे करावे लागते. तेव्हा लोक आपल्याला आपोआपच मोठे म्हणतात.आपल्या कार्याची वाहवा करतात. स्वतःला पर्यावरण प्रेमी समजणारे काही महाभाग पर्यावरण दिनांनिमित पर्यावरणाचे महत्त्व सांगत फिरतात. वर्तमानपत्रांत किंवा सोशल मीडियावर काढलेला फोटो व्हायरल करतात. आणि नंतर त्या झाडांकडे बघत देखील नाहीत. ती झाडे जिवंत आहेत का? की मेलीत याचे त्यांना काहीही देणे घेणे नसते. म्हणजे हे लोक केवळ प्रसिद्धीसाठी समाजकार्य करतात हे यावरून स्पष्ट होते.

जे खरोखर पर्यावरण प्रेमी असतात, ज्यांना पर्यावरणाची खूप आवड असते, ती माणसे झाडे लावतातही आणि ती झाडे मोठी होईपर्यंत त्या झाडांचे काळजीने संगोपन देखील करतात. त्यांना प्रसिद्धीची हाव नसते ना पेपरबाजीची अशा गोष्टीपासून ते चार हात लांबच राहतात. त्यांचे निसर्गावर खूप प्रेम असते म्हणून ते या पृथ्वीला सौंदर्याने नटवण्याचा प्रयत्न करतात. अशा पर्यावरण प्रेमींना मनापासून सलाम करावा वाटतो.

आजकाल समाजकार्य करणे आणि निवडणूक लढवण्यासाठी प्रसिद्धी करणे हे आजकालच्या लोकांचे धोरण बनले आहे. प्रत्येक क्षेत्रात प्रसिद्धीला हापाल्लेली माणसे पाहायला आवजून मिळतात. ही माणसे आपला स्वार्थ साधण्यासाठी आपल्या कार्याची नुसती प्रसिद्धी करत असतात. या पृथ्वीतलावर अनेक महान व्यक्ती होऊन गेले. त्यात समाजसुधारक व क्रांतिकारक होऊन गेले. जसे की, तथागत गौतम बुद्ध, छत्रपती शिवाजी महाराज, राजर्षी शाहू महाराज, महात्मा ज्योतिबा फुले आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर.

यांनी आपले उभे आयुष्य समाजसेवेसाठी अर्पण केले. गोरगरीब, सर्वसामान्य व तळगाळाव्तील लोकांच्या जीवनाला कलाटणी दिली. या महापुरुषांनी समाज सुधारण्याचे जे काम केले आहे, त्या कार्याला जगात तोड नाही. आणि यांच्यामुळेच तर आज आपण सुखाने व सन्मानाने जीवन जगत आहोत. खूप शिक्षण शिकून मोठमोठ्या पदावर विराजमान होत आहोत. पण त्यांनी या कार्याची प्रसिद्धी स्वतःहून कधी केल्याचे इतिहासात कधी वाचनात आले नाही.

म्हणून बांधवांनी आपण या महापुरुषांचा आदर्श घेऊन खूप खूप सामाजिक कार्य करावे, गोरगरीब, सर्वसामान्य व तळगाळाव्तील लोकांचे जीवनमान उंचावण्यासाठी प्रामाणिकपणे समाजकार्य करावे... एक दिवस आपोआप आपली सुद्धा प्रसिद्धी होईल... पण केवळ प्रसिद्धीसाठी समाजकार्य नको... हे नेहमी ध्यानात ठेवा...

विमान ‘अपघात’ की ‘घातपात’?

अहमदावाद येथे विमान पडून मृत्युमुखी पडलेल्या सर्व बंधू पगिनींनी, बालकांना श्रद्धांजली. मुळातच काल झालेला विमान अपघात, हा अपघातच आहे की घातपात आहे? असा प्रश्न टिक्डी वरची हट्टये पाहिल्यापासून भेडसावत आहे.

या अपघाताबद्दल विविध मान्यवरांनी दुखवटा व्यक्त केला आहे. या अपघाताची चौकशी करण्यात येईल, असे नागरी विमान उड्डाण मंत्री राम मोहन नायडू यांनी जाहीर केले आहे. अपघातातील मृतांच्या कुटुंबियांना मदतही जाहीर करण्यात आली आहे.

आता हे विमान बनविणाऱ्या बौईंग कंपनीसुद्धा विमान पडण्याच्या कारणांचा शोध घेईलच. काही तांत्रिक अडचणी ल

आध्यात्म

हिं दू कालगणनेनुसार वर्षातील तिसरा महिना म्हणजे ज्येष्ठ. या काळात वैशाखवणव्याची धग कमी झालेली असली तरी पुरती शमलेली नसते. त्यामुळे ज्येष्ठाच्या प्रथम पर्वात सूर्याची प्रखरता अनुभवायला मिळते. सूर्याच्या या ज्येष्ठतेवरूनच या महिन्याला ङ्गज्येष्ठ या नावाने ओळखले जाते. उष्णतेबरोबरच या म

साचाची नाळ जळाशी जोडलेली आहे. त्यामुळे या काळात सूर्य आणि वरुणदेवाची उपासना केली जाते. ऋतूबदलाचा काळ असल्यामुळे या मासामध्ये वातावरणातील बदल प्रकर्षाने अनुभवायला मिळतो. प्रथम चरणात वातावरणाबरोबरच शरीरातील पाण्याचा स्तरही कमी होत असतो. त्यामुळे शरीरातील पाण्यासह जमिनीतील घटत्या जलस्तराची नोंद घेणं, पर्याप्त प्रमाण टिकवण्याच्या हेतूने काळजी घेणं आणि कार्यरत होणं गरजेचं ठरतं. मात्र पाऊसकाळ सुरू होताच काळजी मिटते आणि जलधारा झेलण्यात सुधींबरोबरच वृत्तीही तल्लीन होऊन जाते. म्हणूनच हा काळ एक वेगळीच सुखानुभूती देतो.

नव्या नव्हाळीचं निश्चितच एक महत्त्व असतं, वेगळं औत्सुक्य असतं. या दृष्टीने ज्येष्ठ पावसाची नव्हाळी अनुभवण्याची संधी देतो. घामाने चिंब झालेल्या एखाद्या दुपारी अचानक वातावरणात बदल होत असल्याचा अनुभव, त्यानंतर उधळणारा मृदांध, एक-दोन सर्रांनी न्हाऊमाखू घालताच गोमटेपणाने प्रफुल्लित आणि रसभरील होणाऱ्या लता-वल्ली, दाटून उरणारा कुंदपणा, रागाचा गंभीर विस्तार संपल्यानंतर एखाद्या गायकाने अथवा वादकाने दुतागतीने आविष्कार सादर करावा त्यासम वेग घेणारं धारावृत्त्य असे निसर्गाचे सगळे विभ्रम ज्येष्ठातच अनुभवायला मिळतात. म्हणूनच हा काळ एक वेगळी अनुभूती देऊन जातो.

आधी उल्लेख केल्याप्रमाणे या महिन्यात जल आणि सूर्याची उपासना केल्यास चांगले परिणाम मिळतात. त्यामुळे यासंबंधीची व्रतवैकल्यं अंगिकारली जातात.

ज्येष्ठ महिन्यात जल आणि सूर्याची उपासना केल्यास चांगले परिणाम मिळतात असं सांगितलं जातं. त्यामुळे या महिन्यात यासंबंधीची व्रतवैकल्यं अंगिकारली जातात. सकाळ-सायंकाळी सूर्यमंत्राचा जप केला जातो. विश-षतः रविवारी उपवास केला जातो. या महिन्यातील प्रत्येक मंगळवारी हनुमानाची विशेष पूजा केली जाते. हनुमानाला तुळशीपत्रांचा हार अर्पण केला जातो. त्यानंतर नैवेद्य दाखवला जातो. ज्येष्ठ असा गजबजलेला असतो.

सकाळ-सायंकाळी सूर्यमंत्राचा जप केला जातो. विशेषतः रविवारी उपवास केला जातो. या महिन्यातील प्रत्येक मंगळवारी हनुमानाची विशेष पूजा केली जाते. हनुमानाला तुळशीपत्रांचा हार अर्पण केला जातो. त्यानंतर नैवेद्य दाखवला जातो. या पुजेमुळे कुंडलीतील मंगळसंबंधीच्या समस्या दूर होतात, अशी भाविकांची श्रद्धा आहे. ज्येष्ठ महिन्यात

स्त्रियांचा आवडता वटपोर्णिमा हा सण येतो. साक्षात यमराजाबरोबर बुद्धिकौशल्याने संवाद साधून पातिव्रत्याच्या बळावर पतीचे प्राण परत आणणारी सावित्री ही आजही प्रत्येक स्त्रीचा आदर्श आहे. आज प्रत्येक महिला वडाची पूजा करत नसली तरी तिच्या मनातलं पतीविषयीचं प्रेम आणि त्याला साथ देण्याची वृत्ती जाग-जोगी दिसते. आजही प्रत्येक स्त्रीच्या रूपात त्याच पुराणकाळातील सावित्रीचा अंश वावरत आहे. फक्त तिचे संदर्भ बदलले आहेत एवढंच. अनेक ठिकाणी पतीच्या हयातीनंतर त्याची अर्धवट राहिलेली जबाबदारी पत्नी समर्थपणे पेलते आणि कडू-गोड आठवणींवर उर्वरित आयुष्य काढते. हा देखील अलीकडच्या काळातील सावित्रीच्या पातिव्रत्याचाच आदर्श म्हणायला हवा. कालमानानुसार भावना व्यक्त करण्याच्या पद्धती बदलत असतात. पण त्यामागील पतीप्रेम, निष्ठेची भावना ही पुराणकाळातल्या सावित्रीच्या मनातील भाव-नेसाखीच असते.

सध्याच्या सावित्री केवळ घराच्या पातळीवर लढतात असं नव्हे तर त्यांना

महिन्यातच आहे. विशेष म्हणजे त्याच्याच दुसऱ्याच दिवशी इतिहास घडवणारे, गुणसंपन्नतेचे शिरोमणी छत्रपती शिव-जीराजे यांचा शिवराज्याभिषेक दिन येतो. याच तिथीला किछे रागडावर शिवराज्याभिषेकाचा प्रेक्षणीय सोहळा पार पडला आणि त्यानंतर सुरू झाली ती शिवाजी महाराजांच्या पराक्रमाची मालिका आणि एका आदर्श राजाची यशस्वी कारकिर्द. आजही या दिवसाचा आठव अंगावर रोमांच उमटवून जातो. या निमित्त-ने बहारदार कार्यक्रम पार पडतात.

शिवाजी महाराजांच्या मातोश्री राजमाता जिजाऊबाई यांचा स्मृतीदिनसुद्धा याच महिन्यात येतो. अत्यंत प्रतिकूल परिस्थितीत शिवाजी महाराजांसारखा सर्वगुणसंपन्न पराक्रमी राजा घडवणारी एक कुशल, परिपूर्ण माता म्हणून उभ्या महाराष्ट्राला जिजाऊंची आठवण आहे. त्यांच्या नावाने आदर्श मातांना पुरस्कारही दिले जातात. शिवाजीराजे भोसले यांच्या घराण्यातल्या या तीन थोर व्यक्तींची आणि त्यांच्या गुणांची आठवण या मासाच्या निमित्ताने येते. आदर्श जीवनाला परमेश्वर मानणारे, सतत सत्याची पूजा करणारे, प्रतिभावंत साहित्यिक आणि मुलांची आई म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या सानेगुरूजी यांचा स्मृतीदिन ज्येष्ठ महिन्यातच येतो. या सत्त्वशील, आदर्शवादी लेखकाने आपल्या लेखनातून समाजाला सतत उत्तम आणि पवित्र विचारांचे संदेश दिले. हे संस्कृतीरक्षक लेखक **श्यामची आई** सारख्या पुस्तकातून अजरामर आहेत. या निमित्ताने त्यांचीही आठवण येते.

सामाजिकदृष्ट्या महत्त्वपूर्ण असणारा दृष्टिदान दिन ज्येष्ठातच येतो. या दिवसामुळे नेत्रदानाच्या चळवळीला नवी गती मिळते. या मासातली आध्यात्मिक दृष्टीने महत्त्वाची बाब म्हणजे क्षेत्र देहू येथून संत तुकारामांच्या पालखीचं प्रस्थान होतं. त्याच्याच दुसऱ्या दिवशी क्षेत्र आळंदी येथून संत ज्ञानेश्वर महाराजांच्या पालखीचं प्रस्थान होतं. विठ्ठलमूर्तीचे अगणित भक्त या दिवसाची आतुरतेने वाट पाहत असतात. ते भक्तीभावाने पालखी सोहळ्यात सामील होतात. अशा तऱ्हेने पौराणिक, ऐतिहासिक आणि सामाजिक महत्त्व लाभलेला ज्येष्ठ अनेक दृष्टींनी परिपूर्ण असतो. म्हणूनच तो ज्येष्ठ असतो.

रुण्डुणु रुण्डुणु रे भ्रमरा।
सांडी तू अवगुण रे भ्रमरा।।
चरणकमळदळू रे भ्रमरा।
भोगी तूं निश्चल रे भ्रमरा।।
सुमनसुगंधु रे भ्रमरा।
परिमळु विद्रु रे भ्रमरा।।
सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा।
बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा

अमृतवाणी

-संत ज्ञानेश्वर

भा रत हा श्रद्धालूंचा, भाविकांचा देश आहे. पुराणकथा, आख्यायिका, दंतकथा आदींचा मोठा पगडा असणारा हा समाज ईश्वराचं अधिष्ठान मानणारा आहे. कुलदैवतांप्रमाणे प्रत्येकाची आपापली श्रद्धास्थानं असतात आणि इष्ट देवतांना प्रसन्न करून घेण्यासाठी जो तो आपापल्या पद्धतीने करूणा भाकत असतो. देवाची आराधना करत असतो. असं असल्यामुळेच काही दे-वळांमध्ये अजबगजब प्रथा-परंपरा पहायला मिळतात. कोलकातामध्ये ङ्गचायनीज काली मंदिरङ्ग हे असांच एक स्थान आहे.

या पवित्र स्थळी कालीमातेची पूजा होते. पूजा संपन्न

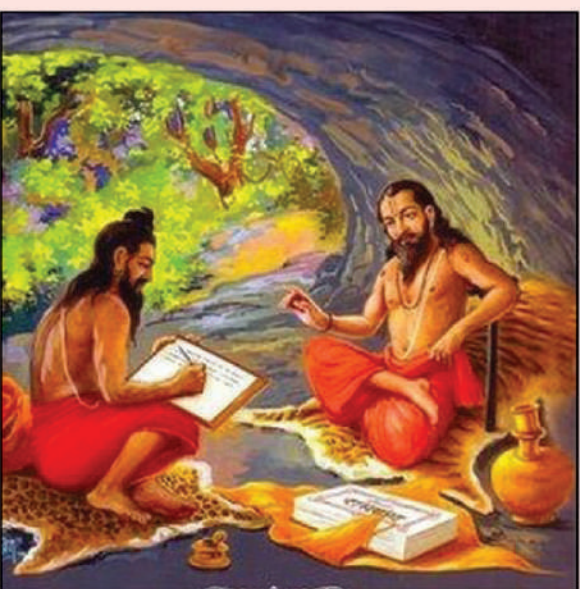
झाल्यानंतर देवाला नैवेद्य दाखवण्याची पद्धत आपल्याकडे आहे. नैवेद्य आणि आरती झाल्याशिवाय पूजा पूर्ण होत नाही. बरेचदा हा नैवेद्य पक्वान्नांचा असतो. रानादी आन्हिके आटोपून शुद्ध तना-मनाने रांधलेले पदार्थ देवापुढे ठेवतात, ते ग्रहण करण्याचा आग्रह केला जातो आणि त्याने ते ग्रहण केलं आहे असं समजून तो नैवेद्य प्रसाद स्वरूपात उपस्थितांमध्ये वाटला जातो. कालीमातेच्या या देवळातही नैवेद्य दाखवला जातो. मात्र तो गोडाधोडाचा नसून नूडल्स, चॉप्सी, शेजवान राईस अथवा भाज्या घालून तयार होणाऱ्या चायनीज पदार्थांचा असतो.

आश्चर्य वाटलं ना? पण हे अगदी खरं आहे. कोलकात्याच्या तंगरा नामक भागात चीनी लोकांची मोठी वस्ती आहे. बऱ्याच वर्षांपासून ते इथे राहतात. भारतीयांप्रमाणे तेदेखील कालीची मनोभावे पूजा करतात आणि त्यानंतर आपल्या खाद्यसंस्कृतीतील पदार्थ दे-वीला अर्पण करतात. त्यामुळेच कालीमातेचं हे मंदिर ङ्गचायनीज काली मंदिरङ्ग म्हणूनही ओळखलं जातं.

कालीमातेला नूडल्सचा नैवेद्य

अजबगजब

काय देते विद्या?

वि द्या व्यक्तीला उन्नत अवस्थेकडे नेते, मात्र विद्येचा सदुपयोग व्हायला हवा. सद्दिद्याप्राप्त माणसाला परमार्थाची गोडी कळते. हे सविस्तर सांगताना श्रीसमर्थ म्हणतात,

सत्यवचनी शुभवचनी। कोमळवचनी येकवचनी।
निश्चयवचनी सौख्यवचनी। सर्वकाळ।।
द्रव्यसुची दारासुची। न्यायसुची आंतरसुची।
प्रवृत्तिसुची निवृत्तिसुची। सर्वसुची निःसंगपणे।।
मित्रपणे परहितकारी। वाग्माधुर्य परशोकहारी।
सामर्थ्यपणं वेत्रधारी। पुरुषार्थ जगमित्र।।

सद्दिद्या माणसाला शहाणं करते. अशा माणसाला श्रुती, स्मृती, उपनिषदे आदींचं ज्ञान असतंच त्याचबरोबर व्यवहारात सावधपणे आणि प्रसंग ओळखून कसं वागावं हेही तो जाणतो. कोणाला मानसन्मान देऊन आदर दाखवायचा आणि एखाद्या लबाड माणसाची लबाडी हुषारीने कशी ओळखायची हे त्याला बरोबर समजतं. सत्य आणि नेमकं बोलणारा, बोलल्याप्रमाणे कृती करणारा, चपळ, कौशल्यवान असा पुरुष आपली साधनवृत्ती आणि ज्ञानार्जनाची प्रवृत्ती कधीच सोडत नाही. अगम आणि निगम म्हणजेच शरीर आणि आत्मा यांच्या परस्परसंबंधांचं, जीवाशिवाच्या नात्याचं त्याला सूक्ष्म ज्ञान असतं. तो भक्तीसुद्धा अनेक मार्गांनी करत असतो. कधी तो पुरस्कर्ण करतो तर कधी तीर्थयात्रा, कधी जप तर कधी शरीरकष्टाचं तप... मात्र साधनेचा मार्ग निश्चित असल्याने तो सदैव तृप्त आणि समाधानी असा योगीस्वरूप बनतो. मनातूनच विरागी झाल्यामुळे त्याचं वागणं-बोलणं सौम्य, शुद्ध, सात्विक आणि निष्कपट असतं. तो निर्व्यसनी असतो आणि या सदगुणामुळे लाभणारी मनःशांती त्याच्या मुखावरही झळकत असते. त्यामुळे त्याच्या दर्शनानेही सर्वांना निरातिशय प्रसन्नता लाभते.

असा वितरगी असूनही कला आणि संगीतात ज्ञान आणि रस घेणारा असतो. तो त्याचं रसग्रहण करून स्वतः आनंदित होतो आणि इतरांनाही आनंद देऊन जातो. सौजन्यपूर्ण आणि निरपेक्ष वागल्यामुळे तो सर्वांचाच हवाहवासा वाटतो आणि जणु हा जिवलग मित्र आहे असंच सर्वांनाच वाटतं. तो नेहमी सत्य, शुभ, कोमलपणे बोलणारा आणि दिलेलं वचन न मोडणारा असतो. अशी व्यक्ती जनतेपुढे आदर्श वस्तुपाठ देते असं समर्थ म्हणतात.

समर्थ उवाच

द्वै तामध्ये दुःख आहे तर अद्वैतामध्ये सुख आणि आनंद आहे. आपण अद्वैतामध्ये राहिलो तर आनंद मिळतो. मुळात हे जग एकच आहे. प्रपंच दहा दिशांना विस्तारतो पण परमार्थाची मात्र एकच दिशा असते. आपण तिच्याकडे लक्ष ठेवावं. काही न करणं (अर्थात मनाने) हा खरा परमार्थ होय. परमार्थामध्ये ङ्गमीङ्ग ला स्थान नाही. प्रपंच हा द्वैत आहे. त्याचं मोठं अवडंबर असणारच. जगण्याचा अंतिम हेतू कळत नाही तोपर्यंत प्रपंच करणं हेच ध्येय असल्याचं आपण समजणं. वास्तविक, मनुष्यप्राणी हा देह आणि मन या दोन्हीही मिळून बनला आहे. म्हणूनच त्याने ऐहिक आणि पारलौकिक अशा दोन्ही गोष्टी साधल्या पाहिजेत. परमार्थ साधणं हाच आपल्या जन्माचा खरा हेतू आहे. व्यवहारात द्वैताशिवाय आनंद नाही. म्हणून परमार्थात, मानसपूजेत सर्वप्रथम ङ्गमीङ्ग आणि ङ्गपरमात्माङ्ग

अशा द्वैताने सुरुवात करावी लागते. परमार्थ हाडीमासी खिळत नाही तोपर्यंत आपल्याला वाचनाची गरज असते. त्यामुळे साधनेला नवं बळ मिळतं. मन भगवंताच्या ठायी कसं गुंतवायचं हे समजतं. त्यासाठी आपण काय करावं यासंबंधी मार्गदर्शन मिळतं.

साध्यावा परमार्थ

एक बाप आपल्या मुलाला पोहायला शिकवत होता. प्रथम त्याने मुलाला घोट्याइतक्या पाण्यात आणलं, नंतर आत्मबोध आणखी पुढे आणलं आणि एक दिवस मुलाला पाण्यात खेचून घेतलं. या हुशार बापाप्रमाणेच गुरू आपल्याला परमार्थ शिकवत असतात. मात्र त्यासाठी पाण्यात उतरलायला तर हवं! देहाने प्रपंच केला पण तो फळाला येत नाही. म्हणूनच संतांनी नामस्मरणाचा

मार्ग सांगितला आहे. पण आपला शहाण-पणा, अभिमान, अहंकार आड येतो त्याला काय करावं? हा अभिमान दुसरा कुणी उत्पन्न करतो असं धोडंच आहे? आपल्या ध्यानातही येणार नाही इतकी वासनेची सूक्ष्म बीजं खोलवर कुठे तरी दडलेली असतात. त्यामुळे लौकिकाची अभिलाषा सुटत नाही. हे पाश तोडण्यासाठी संतांनी एक मार्ग सुचवला आहे आणि तो म्हणजे नामस्मरणात राहून विषयाची ऊर्मी उठू न देणं. प्रपंचातली विघ्नं सूचनावजा असतात. ती आपल्याला जागं करतात. आपण भगवंताला ओळखण्यासाठी जन्माला आलो आहोत याचा विसर पडू नये या हेतूने विघ्नांची योजना असते. भगवंताच्या जवळ नेण्यासाठीच विघ्ने येत असतात. तेव्हा त्यांना न धाबरता भगवंताच्या नामात स्वतःला विसरून जाणं हा परमार्थाचा सोपा मार्ग आहे.

चिं ता इतनी कीजिए की काम हो जाए पर इतनी नहीं की जिंदगी तमाग हो जाए किती योग्य सल्ला दिला आहे या कवीने... आपल्याला कुठल्या ना कुठल्या गोष्टीची काळजी लागून राहिलेली असते. कुठलीशी चिंता आतल्या आत पोखरत असते. चिंतेचं स्वरूप हलकं आहे की गंभीर, त्यामुळे चिंतीत व्हावं की सोडून द्यावं, त्याने जीवन-ावर नकारात्मक प्रभाव पडेल की फारसा फरक पडणार नाही हे आणि यासारखे मुद्दे व्यक्तीसापेक्ष असतात. त्यांना कुठलेही ठोकताळे लावता

दूर करा चिंता

खा लील ओवीतून ज्ञानेश्वरांनी परब्रह्माचं स्वरूप स्पष्ट करून सांगितलं आहे. परब्रह्माचं स्वरूप अजोड, अतुलनीय असल्याचं माऊली सांगतात. **जे ऐसेही परि विरुळे। इथे विज्ञानाचिये खोळे। हालवलेही न गळे। ते परब्रह्म।।**

जीवनवस्त्र अत्यंत तलम असतं. ते अनेक धाग्यांनी विणलेलं असतं. पण हलवलं असताही या वस्त्रांमधून गळत नाही ते परब्रह्म होय, असं ज्ञानेश्वरमाऊली सांगतात. परब्रह्म हे सूक्ष्मातील सूक्ष्म आणि विशालातील विशाल आहे. अगदी फुटक्या खापरातही परब्रह्म आहे पण ते पाण्याप्रमाणे त्यातून गळून जात नाही. परब्रह्म

परब्रह्माचं 'अक्षर'स्वरूप

हे अक्षर आहे. अक्षर म्हणजे क्षर नाही ते. मन शीतल होतं, कोणतीही शंका किंवा द्वंद्व उरत नाही तेव्हा परमज्ञानाची प्राप्ती होते. परमज्ञान हा परब्रह्म जाणून घेण्याचा मार्ग आहे. एकदा परमज्ञान प्राप्त झालं की

परब्रह्माच्या अविनाशी स्वरूप-ाची ओळख पटते. ब्रह्म स्वयंभू आहे तर बाकी सर्व निर्माण कलावं लागतं. त्यामुळेच इतर सगळ्या वस्तू क्षर आहेत, विनाशी आहेत तर परमात्मा अक्षर आहे.

या जड प्रकृतीपासून बोल ज्ञानियाचे

अक्षय परमात्म्याकडे जाणं निश्चितच सोपं नाही. त्याला ज्ञानसाधनेची जोड द्यावी लागते. त्यामुळेच परमज्ञानाची प्राप्ती करून घेणं गरजेचं ठरतं असं ज्ञानेश्वर माऊली सांगतात.

मातृभक्तीचं प्रतीक मरिअम्मन मंदिर

मा तृभक्तीविषयी आपण खूप काही वाचतो, ऐकतो. पण मातृभक्तीला वाहिलेलं मंदिर सिंगापूरमध्ये आहे हे तुम्ही जाणता का? इथे असणारं मरिअम्मन मंदिर द्रविड स्थापत्यशैलीचा अद्भूत नमुना आहे. तामिळीयन भाविक नारायण पिल्लई यांनी १८२७ मध्ये हे मंदिर बांधलं. २०१० मध्ये मंदिराचा जीर्णोद्धार करण्यात आला. या मंदिराचं प्रवेशद्वार दक्षिणी गोपुरम शैलीत बांधलं आहे. गाभाऱ्यात माता मरिअम्मन विराजित आहे. भारताच्या ग्रामीण भागात मरिअम्मन मातेला मातृशक्तीचं प्रतीक मानतात. ही देवी आईच्या मायेने रोगराईपासून आपलं संरक्षण करते अशी भाविकांची श्रद्धा आहे. या मंदिराचे निर्माणकर्ते नारायण पिल्लई ईस्ट इंडिया कंपनीमध्ये

कार्यरत होते. कंपनीने सिंगापूरमध्ये बस्तान बसवायचं ठरवलं. त्यावेळी अनेक हिंदू लोकही इथे स्थायिक झाले. त्यांना आराधना करता यावी या हेतूने हे मंदिर बांधण्यात आलं. पाऊस पडत नसल्यास या देवीची आराधना केली जाते. मंदिराच्या शिखरावर विविध हिंदू देवीदेवतांच्या प्रतिमा आहेत.

सिंगा-पूरमध्ये स्थित असणाऱ्या भारतीयांचं सर्वात महत्त्वाचं श्रद्धास्थान असणारं हे देऊळ भाविकांनी सतत गजबलेलं असतं. ऑक्टोबर ते नोव्हेंबर या काळात इथे मोठा उत्सव पार पडतो. यावेळी भाविकांची मोठी गर्दी असते. एकूणच सिंगापूरला जाण्याचा योग्य आल्यास या मंदिराला भेट देण्यास विसरू नका.

तीर्थाटन

नियुक्ती नाही, पण आदेशांवर स्वाक्षऱ्या?

■ महासागर प्रतिनिधी मुंबई, दि. १४ : जलसंधारण मंत्री संजय राठोड यांचे खास विश्वासू समजले जाणारे विशाल राठोड हे नियुक्ती नसतानाही खाजगी सचिव म्हणून शासकीय कामकाज करत असल्याचा धक्कादायक प्रकार समोर आला आहे.

या घटनेमुळे मंत्रालय व प्रशासकीय वतुळात खळबळ उडाली असून, मुख्यमंत्र्यांच्या कार्यालयाकडून या प्रकरणात कारवाई होणार का, याकडे सर्वांचे लक्ष लागले आहे.

विशाल राठोड यांची जलसंधारण विभागात खाजगी सचिव म्हणून अद्याप अधिकृत नियुक्ती झालेली नाही. मात्र, तरीही ते मंत्री संजय राठोड यांच्या कार्यालयातील पत्रव्यवहारांमध्ये स्वतःला खाजगी सचिव म्हणून नमूद करत असून, शासकीय पत्रांवर त्यांच्या स्वाक्षऱ्या दिसून येत आहेत.

संजय राठोड यांच्या 'लाडक्या' अधिकाऱ्याच्या भूमिकेवरून वादाचा भडका

हे प्रकरण केवळ नियमभंगाचेच नाही, तर गंभीर स्वरूपाचा शासकीय गैरवर्तनाचाही मुद्दा उभा करत आहे.

सूत्रांच्या माहितीनुसार, संजय राठोड यांनी विशाल राठोड यांना खाजगी सचिवपदी नेमण्याबाबत जोरदार शिफारस केली आहे, परंतु मुख्यमंत्र्यांच्या कार्यालयाकडून अद्याप ग्रीन सिग्नल मिळालेला नाही. अशा परिस्थितीत, नियुक्तीविना शासकीय पत्रांवर अधिकार गाजवणे ही गंभीर बाब मानली जात आहे.

विशेष म्हणजे, पूर्वीही काही वादग्रस्त प्रकरणांमध्ये विशाल राठोड यांचे नाव चर्चेत आले होते. शासकीय बैठका, दौरे आणि निर्णय प्रक्रियेत त्यांचा प्रत्यक्ष हस्तक्षेप वाढत असल्याचे निरीक्षण अधिकाऱ्यांकडून व्यक्त केले जात आहे. त्यामुळे या बिननियुक्ती सचिवाच्या

बेकायदेशीर कारभारामागे मंत्री संजय राठोड यांचा थेट पाठिंबा आहे का? असा सवालही उपस्थित होत आहे.

मुख्यमंत्री कार्यालयाची भूमिका महत्त्वाची ठरणार

या प्रकरणामुळे जलसंधारण विभागाच्या कार्यपद्धतीवर पुन्हा एकदा प्रश्नचिन्ह निर्माण झाले आहे. शासकीय कार्यालयात खोट्या पदनामाचा वापर केल्यास कायदेशीर कारवाईची तरतूद असून, मुख्यमंत्री कार्यालय या प्रकरणात कोणती भूमिका घेते याकडे राज्याचे लक्ष लागले आहे.

राजकीय वर्तुळात सुरू असलेल्या चर्चांनुसार, "विशेष कृपापात्र असलेले अधिकारी नियमांना डावलून सत्तेच्या झोतात कसे येतात?" याचे हे जिवंत उदाहरण असल्याचे बोलले जात आहे. आता मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस आणि प्रशासन विशाल राठोड प्रकरणी कोणती दिशा घेते, यावर पुढील राजकीय संदेश ठरणार आहे.

विमान अपघातामागे सायबर हल्ला?

खासदार संजय राऊत यांनी उपस्थित केली शंका

■ महासागर प्रतिनिधी मुंबई, दि. १४ : अहमदाबाद येथील विमान अपघातात सायबर हल्ल्याची भीती व्यक्त करत उद्धव ठाकरे गटाचे खासदार संजय राऊत यांनी या प्रकरणावर अनेक प्रश्न उपस्थित केले आहेत. अपघात अहमदाबाद येथेच कसा झाला? या विमानतळाची देखरेख करण्याची जबाबदारी कोणाकडे आहे? असा प्रश्न देखील राऊत यांनी उपस्थित केला. या माध्यमातून संजय राऊत यांनी विमान अपघाताच्या प्रकरणात केंद्र सरकारला कोंडीत पकडण्याचा प्रयत्न केला. अहमदाबाद विमानतळावर म्हणजे ज्या ठिकाणाहून अपघातग्रस्त विमान उडवण्यासाठी परवानगी दिली, त्याचा मेटेनन्स आणि इंजिनिअरिंग संदर्भात काही शंका मनात असल्याचे संजय राऊत यांनी म्हटले आहे. ज्यांच्याकडून विमानाच्या सुरक्षेच्या बाबतीत आपण सर्वात जास्त अपेक्षा करतो

त्या डीजीसीए मध्ये क्षमतेपेक्षा 56 टक्के कर्मचारी कमी असल्याचा दावा देखील राऊत यांनी केला. इतकेच नाही तर अहमदाबाद विमानतळ

कोणाच्या ताब्यात आहे? याच्या मेटेनन्सची जबाबदारी कोणावर आहे? असे प्रश्न राऊत यांनी उपस्थित केले. या सर्व बाबतीत लोकांच्या मनामध्ये संशय आहे. हा संशय असाच राहिला तर विमानातून प्रवास करणाऱ्यांचा संख्या घटेल, अशी भीती देखील राऊत यांनी व्यक्त केली. खासदार संजय राऊत म्हणाले की "मी तज्ञ नाही, पण उड्डाणानंतर 30 सेकंदांच्या आत कोसळलेल्या एअर इंडियाच्या विमानात झालेल्या गडबडीबाबत गंभीर प्रश्न आहेत. विमानाच्या डिगाय्नावर मंत्री ज्या पद्धतीने वावरत होते ते खरोखरच दुःखद असल्याचे राऊत म्हणाले. रॉपेल पासून सर्व व्यवहारांची श्वेतपत्रिका काढायला हवी, अशी मागणी राऊत यांनी केली आहे.

कार्यशाळा संवादाचा पूल

जिल्हा माहिती अधिकारी येसनकर यांचे मार्गदर्शन

महासागरचे प्रतिनिधी नरेंद्र देशमुख यांना प्रमाणपत्र प्रदान करताना

■ महासागर प्रतिनिधी चंद्रपूर, दि. १४ : वन्यजीव व जैवविविधता संवर्धन या विषयावर विदर्भातील निवडक पत्रकारांच्या तीन दिवसीय निवासी कार्यशाळेच्या अखेरच्या सत्रात २३ माध्यम प्रतिनिधींना चंद्रपूरचे जिल्हा माहिती अधिकारी राजेश येसनकर, एस. एस. दहोवालें आणि व्ही. एस. चव्हाण यांच्या हस्ते प्रमाणपत्र प्रदान करण्यात आले. येसनकर म्हणाले, अशा कार्यशाळा

म्हणजे शासन, प्रशासन आणि प्रसारमाध्यमांतील संवादाचा पूल आहे.

माध्यमांनी योग्य मुद्दे मांडल्यास पर्यावरण रक्षणाच्या दिशेने समाजाची वाटचाल निश्चित सुकर होईल. पश्चिम विदर्भ आणि मराठवाडा भागातही अशाच कार्यशाळांचे आयोजन करण्याचा अर्कडमीचा मानस आहे, असे त्यांनी सांगितले. व्ही. एस. चव्हाण यांनी आभार मानले.

नागपूर पंचायत समितीमध्ये आयकर घोटाळा

■ महासागर प्रतिनिधी, वाडी, दि. १४ :

नागपूर (ग्रामीण) पंचायत समितीमध्ये आयकर घोटाळा झाल्याचे समोर येत असून, केंद्र प्रमुखांची फसवणूक झाल्याचे समजते.

आर्थिक वर्ष २०२०-२१ मध्ये समूह साधन केंद्र वाडी येथे कार्यरत असलेले केंद्रप्रमुख शरद भांडारकर यांचे पगाराचे उत्पन्नावर आकारण्यात आलेल्या आयकराची दरमहा अग्रीम कर कपात केल्यानंतर शेवटी कमी पडलेल्या कराची रक्कम छप्पन्न हजार बासठ रुपये शासकीय चालान द्वारे रिझर्व बँक ऑफ इंडिया येथे चालान क्रमांक २३५८ दिनांक ४ ऑक्टोबर २०२१ रोजी नगदी भरणा करून आयकर रिटर्न दाखल करण्यात आले होते.

आपले उत्पन्नावर नियमानुसार आकारण्यात आलेला आयकर शासनाच्या तिजोरीत जमा झाल्याने सेवा निवृत्त केंद्रप्रमुख शरद भांडारकर

केंद्रप्रमुखाची आर्थिक फसवणूक

निश्चित असतानाच दिनांक २५ फेब्रुवारी २०२५ रोजी आयकर विभागाची डिमांड नोटीस रमेल द्वारे प्राप्त झाली व त्यानुसार त्यांना कमी भरलेला आयकर व त्यावरील व्याज असे ६२ हजार रुपये भरण्याचे कळविण्यात आले.

संपूर्ण सेवाकाळात प्रामाणिकपणे आयकर भरून देखील आयकर विभागाची नोटीस मिळाल्यामुळे त्यांना मानसिक धक्का बसला. सदर प्रकरणाबाबत पंचायत समिती कार्यालय व आयकर विभागाकडून माहितीच्या अधिकारात माहिती मागवून पडताळणी करण्याचा प्रयत्न केला होता मात्र नेमके कारण समोर आले नाही. शेवटी काटोल येथील आयकर सल्लागार प्रवीण भैस्वार यांनी शोध घेऊन नेमका घोटाळा कुठे झाला तो शोधून काढला.

आपत्कालीन परिस्थितीत मदत कार्यासाठी एनडीआरएफ, एसडीआरएफ पथके सतर्क

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ : राज्यात येत्या काही दिवसांत अतिवृष्टी आणि संभाव्य पूर परिस्थिती बाबत उपाय योजना म्हणून एनडीआरएफ, एसडीआरएफ पथकांना आपत्कालीन परिस्थितीत सतर्क राहण्याच्या सूचना देण्यात आल्या आहेत. आषाढवारी निमित्ताने इंद्रायणी नदी पात्रात

मोठ्याप्रमाणात भाविकांची गर्दी होत असते.त्यामुळे खबरदारीचा उपाय म्हणून राज्य आपत्ती प्रतिसाद दलाचे (एसडीआरएफ) एक पथक देहु येथे तसेच राष्ट्रीय आपत्ती प्रतिसाद दलाचे (एनडीआरएफ) एक पथक आळंदी येथे तैनात राहण्याच्या सूचना देण्यात आल्या आहेत, असेही यावेळी सांगण्यात आले.

..जमत नसेल तर खुर्च्या खाली करा!

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

शेतकरी कर्जमाफी जाहीर करण्याची आज गरज असताना भाजपा युती सरकार जाणूनबुजून टाळाटाळ करत आहे.निवडणुकीवेळी कर्जमाफीचे आश्वासन देऊन मते घेतली व सत्ता मिळवली आणि आता कर्जमाफीबद्दल आम्ही बोललोच नाही, असे सत्ताधारी निर्लज्जपणे सांगत आहेत. लाडक्या बहिणीला २१०० रुपये देणार असेही सांगितले होते. पण आता ते जर जमत नसेल तर खुर्च्या खाली करा, असा इशारा काँग्रेसचे प्रदेशाध्यक्ष हर्षवर्धन सपकाळ यांनी शनिवारी टिळक भवनात घेतलेल्या पत्रकार परिषदेत

बोलताना सरकारला दिला.

यासंदर्भात बोलताना काँग्रेस प्रदेशाध्यक्ष म्हणाले की, पुण्यात उपमुख्यमंत्री अजित पवार यांच्या कार्यक्रमात सतप्त शेतकऱ्यांनी जाब विचारला असता अजित पवारांनी दमदाटी केली, ही दादागिरी चालणार नाही. तुम्ही जनतेचे सवेक आहात मालक नाहीत, याचे भान ठेवा.

कर्जमाफीसाठी समिती नेमण्याची भाषा करता, मात्र आश्वासन देताना समितीची आठवण आली नाही का? राज्याची आर्थिक

काँग्रेस प्रदेशाध्यक्षांचा सरकारला इशारा

परिस्थिती दिसली नाही का? आणि सर्वात महत्वाचे म्हणजे शेतकऱ्यांचा सातवारा कोरा करण्यासाठी सरकारकडे निधी नाही तर अदानी अंबानीसाठी लाखो करोडो रुपयांचा लाभ देण्यासाठी पैसा येतो कोठून? असा सवाल सपकाळ यांनी विचारला.

राज्यातील भाजपा युती सरकार हे फक्त अदानी अंबानीसाठी पायघड्या घालते, पण शेतकरी व राज्यातील भगिनींना पैसे देताना चालकल करते, असेही ते म्हणाले.

राज्यात मान्सूनची आगेकूच

अनेक जिल्ह्यांमध्ये सरासरीपेक्षा जास्त पाऊस

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :

मान्सूनचा वेग पुन्हा वाढल्यामुळे 25 जूनपर्यंत दिल्लीसह वायव्य भारतातील बहुतांश भागांमध्ये पोहोचण्याची शक्यता आहे.

हवामान विभागानुसार 18 जूनपर्यंत मान्सून मध्य आणि पूर्व भारतातील उर्वरित भागांमध्ये तसेच वायव्य भारतातील काही भागांमध्ये पोहोचेल. त्यानंतर 19 ते 25 जून दरम्यान हा वायव्य भारतातील बहुतांश भाग व्यापेल. रखडलेला मान्सून महाराष्ट्रातही सक्रिय झाला आहे. पुढील ४८ तासांत मान्सून संपूर्ण विदर्भ व्यापणार असल्याची माहिती हवामान विभागाने दिली आहे. कोकणात अति मुसळधार, मध्य महाराष्ट्रात मुसळधार तर मराठवाडा व विदर्भात पावसाचा येतो अलर्ट देण्यात आला.

दक्षिण-पश्चिम मान्सूनने महाराष्ट्रात दमदार प्रवेश केला असून, कोकण, मध्य महाराष्ट्र, विदर्भ व मराठवाडा या चारही विभागांत पावसाने चांगली हजेरी लावली आहे. हवामान खात्याच्या माहितीनुसार, जूनच्या दुसऱ्या आठवड्यात मान्सूनने राज्यात वेगाने आगेकूच केली असून अनेक जिल्ह्यांमध्ये सरासरीपेक्षा जास्त पावसाची नोंद झाली आहे. शेतकऱ्यांसाठी ही दिलासादायक स्थिती मानली जात आहे.

पुढील दोन दिवसांत महाराष्ट्रात पावसाचा जोर कायम राहण्याचा अंदाज हवामान विभागाने वर्तवला आहे. कोकण, मध्य महाराष्ट्र आणि विदर्भात विजांच्या कडकड्यादरमध्य मध्यम ते जोरदार पावसाची शक्यता आहे. घाटमाथ्यावर काही ठिकाणी मुसळधार पावसाचा इशारा देण्यात आला आहे.

मुंबई, पुणे, कोल्हापूर, नागपूर आणि छत्रपती संभाजीनगर परिसरात पावसाच्या सरी कायम राहतील. विदर्भात काही भागांत यलो अलर्ट जाहीर करण्यात आला आहे. नागरिकांनी काळजी घेण्याचे आवाहन करण्यात आले आहे. पावसामुळे पेरणीसाठी पोषक वातावरण निर्माण झाले आहे.

कोकण किनारपट्टीवर मान्सूनने नेहमीप्रमाणेच जोरदार सुरुवात केली आहे. रत्नागिरी, सिंधुदुर्ग, रायगड आणि पालघर जिल्ह्यांमध्ये गेल्या आठवड्यात सतत पावसाची नोंद होत असून अनेक ठिकाणी 100 मिमी पेक्षा जास्त पाऊस पडला आहे. मुंबईतही 12 जूनपासून पावसाने दमदार हजेरी लावली आहे.

भाजप आमदार कुठे यांचे घर जाळण्याचा प्रयत्न

■ महासागर प्रतिनिधी बुलढाणा, दि. १४ :

भाजपचे आमदार संजय कुठे यांचे निवासस्थाना पेद्रोल टाकून जाळण्याचा प्रयत्न करण्यात आल्याचा धक्कादायक प्रकार घडला आहे. शुक्रवारी मध्यरात्रीच्या सुमारास जळगाव जामोद येथे हा प्रकार घडला.

संग्रामपूर तालुक्यातील एका अतिवृष्टी पीडित शेतकऱ्याने नुकसान भरपाई न मिळाल्याने संतापाच्या भरात हे कृत्य

केले. याप्रकरणी, संबंधित शेतकऱ्याविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.

अवकाळी पावसाने शेतपिकांसह फळबागांचेही मोठे नुकसान झाले. अनेक शेतकऱ्यांचे आर्थिक कंबरडे मोडले असतानाही, शेतकऱ्यांपर्यंत कोणतीही ठोस मदत पोहोचलेली नाही. यामुळे तीव्र असंतोष असून, यातूनच एका संतप्त शेतकऱ्याने आमदार कुठे यांचे घर पेटवण्याचा प्रयत्न केला.

नागपूर मनपाने केली

■ महासागर प्रतिनिधी, नागपूर, दि. १४ :

शहरात वाहतूक कोंडी कमी करण्यासह नागरिकांना शिस्तबद्ध पार्किंगची सवय लावण्यासाठी नागपूर महानगरपालिकेने एक महत्त्वपूर्ण पाऊल उचलले आहे. शहरातील प्रमुख रस्त्यांवर 'स्ट्रीट पार्किंग' साठी ५१ जागा निश्चित करून पार्किंगची जागा अधोरेखित व्हावी, याकरिता त्यावर पांढऱ्या रंगाचा लहान पट्टा रेखांकित करण्यात आला आहे. मनपाद्वारे राबविण्यात येत असलेल्या या उपक्रमाला वाहनचालकांचा उत्तम प्रतिसाद मिळत आहे.

नागपूर महानगरपालिका आयुक्त तथा प्रशासक डॉ. अभिजीत चौधरी यांच्या मार्गदर्शनात मनपाद्वारे शहरातील पार्किंगची समस्या दूर करण्यासाठी प्रत्यक्ष केले जात आहेत. यापूर्वी डॉ. अभिजीत चौधरी यांनी पोलीस उपायुक्त, वाहतूक यांच्यासह शहरातील विविध ठिकाणी भेट देऊन पार्किंगच्या संदर्भात पाहणी केली होती. रस्त्यांवर पार्किंग साठी पांढऱ्या रंगाच्या लहान पट्ट्या रेखांकित करण्याचे निर्देश दिले होते. त्यानुसार, शहरातील ७५ प्रमुख रस्त्यांवर 'स्ट्रीट पार्किंग' साठी सर्वेक्षण करण्यात आले.

यातील ५१ जागा पार्किंगसाठी सुनिश्चित करण्यात आल्या आहेत. यावर जवळपास १३ हजार ५०० दुचाकी वाहन आणि ४ हजार चारचाकी वाहनांना पार्क करण्यासाठी सोय

उपलब्ध होणार आहे. विशेष म्हणजे, वाटिकाणी मोठ्या रोडसाठी तिरप्या रेषा (एंगुलर) व लहान मार्गासाठी समांतर पार्किंग (पॅरलर) रेखांकित करण्यात आली आहे. यात दुचाकी वाहनासाठी १ बाय २.५ मीटर पासून चारचाकी वाहनांसाठी ५ बाय २.५ मीटर अंतर ठेवण्यात आले आहे.

या उपक्रमामुळे रस्त्यांवर अव्यवस्थितपणे पार्क वाहनांमुळे होणारी वाहतूक कोंडी कमी होऊन नागरिकांना निश्चित केलेल्या ठिकाणी वाहने पार्क करण्याची सवय लागेल. तसेच रस्त्यावर मोकळी जागा उपलब्ध झाल्यामुळे पादचाऱ्यांना चालण्यासाठी अधिक सुरक्षित मार्ग मिळेल अशी अपेक्षा व्यक्त केली जात आहे.

नागरिकांनी या निश्चित केलेल्या पार्किंग जागांचा योग्य वापर करावा आणि वाहतूक नियमांचे पालन करून शहराच्या विकासात

एसटी महामंडळातर्गत

५ प्रादेशिक विभागांची निर्मिती

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. १४ :

परिवहन मंत्री तथा एसटी महामंडळाचे अध्यक्ष प्रताप सरनाईक यांच्या निदेशानुसार सुनियोजन व निर्णयाचे विकेंद्रीकरण करण्याच्या हेतूने कर्नाटक परिवहन महामंडळ धर्तीवर एसटी महामंडळातर्गत ५ प्रादेशिक विभागांची निर्मिती करण्यात आली आहे.

त्याची अंमलबजावणी करण्याचे परिपत्रक नुकतेच एस टी महामंडळाचे उपाध्यक्ष व व्यवस्थापकीय संचालक डॉ.माधव कुसेकर यांनी काढले असून पुढील काही दिवसात हे प्रादेशिक विभाग स्वतंत्रपणे आपले कार्यालय सुरू करित असल्याची माहिती शनिवारी महामंडळाने एका निवेदनाद्वारे दिली.

महाराष्ट्र राज्य मार्ग परिवहन महामंडळाच्या म्हणजे एसटी महामंडळाच्या नियोजन व पणन खाते अंतर्गत कार्यरत असलेल्या विविध संनियंत्रण समित्यांचे कार्यालय ६ डिसेंबर २०१६ पासून बंद करण्यात आले होते. परिवहन मंत्री सरनाईक हे कर्नाटक राज्याच्या दौऱ्यावर असताना त्यांनी तेथील महामंडळाच्या विकेंद्रीकरणाची संकल्पना उचलून धरली आणि एसटी महामंडळाचे देखील किमान ५ प्रादेशिक विभागात विभागाने करावे अशी संकल्पना मांडली. "नियंत्रण नियोजन आणि समन्वयाच्या"हेतूने महामंडळातर्गत ५ प्रादेशिक विभाग करण्याचा निर्णय घेण्यात आला आहे.

या निर्णयानुसार मुंबई, नाशिक, नागपूर, पुणे व अमरावती असे ५ प्रादेशिक विभाग करण्यात आले असून, प्रत्येक प्रादेशिक विभाग अंतर्गत कार्यरत विभाग व मुख्यालय निश्चित करण्यात आल्याचेही सरनाईक यांनी स्पष्ट केले. प्रत्येक समितीसाठी आवश्यक तेवढ्या अधिकऱ्यांची नेमणूक करण्यात आली असल्याचेही सरनाईक यांनी यावेळी सांगितले.

सहकार्य करावे असे आवाहन मनपाद्वारे करण्यात आले आहे. मनपाने पार्किंगसाठी निश्चित केलेल्या जागानुसार, माटे चौक ते प्रताप नगर चौक, भाजीमंडी चौक ते ऑरेंज सिटी हॉस्पिटल चौक, प्रताप नगर चौक ते मंगलमूर्ती चौक, बजाज नगर चौक ते दीनदयाल उपाध्याय चौक ते आठ रस्ता चौक, आठ रस्ता चौक ते ऑरेंज सिटी हॉस्पिटल चौक, छत्रपती चौक ते ऑरेंज सिटी हॉस्पिटल चौक ते प्रताप नगर चौक, ऑरेंज सिटी हॉस्पिटल चौक ते अगरपीटीएस चौक, मंगलमूर्ती चौक ते लंडन स्ट्रीट चौक, मनपा धतोली झोन कार्यालय ते कॅप्टिव नगर टी-पॉइंट, लोकमत चौक ते कृषी मुलांचे वसतिगृह ते अलंकार चौक, रवी नगर चौक ते रामनगर रोड, मेट्रो रेल हाऊस ते व्हीसीए ग्राउंड चौक, लक्ष्मी भवन चौक ते रामनगर रोड, लेडीज

२९ दिवसांनी संस्थेतच सापडला

शंतनू देशमुखचा मोबाइल

शिक्षक खून प्रकरण : एक महिन्यानंतरही मोबाईल ऑनच

■ महासागर प्रतिनिधी यवतमाळ, दि. १४ :

शिक्षक पतीच्या त्रासाला कंटाळून मुख्याध्यापक पत्नीने विष प्रयोग करून त्याची निवृण हत्या केली. त्यानंतर पुरावा नष्ट करण्यासाठी येथील चौसाळा परिसरातील जंगलात त्याचा मृतदेह जाळून टाकला होता.

या घटनेचा गेल्या काही दिवसांपूर्वी पर्दाफाश झाला असून त्यानंतर मुख्याध्यापक पत्नीला पोलिसांनी अटक केली. पोलिस कोठडी दरम्यान तिच्या सुयोग नगरातील घरातून विष तयार करण्याचे उर्वरित साहित्य लोहारा पोलिसांनी जप्त केले होते.

अश्यात परवा सार्याकाळी मृतक शिक्षक शंतनू देशमुख याचा मोबाईल संस्थेत आढळून आल्याची माहिती संस्था चालक दिनेश पवार यांनी लोहारा पोलिसांना दिली असून पोलिसांनी तातडीने त्या ठिकाणी धाव घेत तो मोबाईल जप्त केला आहे. या प्रकरणी संस्था चालकासह कर्मचाऱ्यांचा जबाब देखील पोलिसांनी नोंदवला आहे.

पोलिस सूत्रांकडून मिळालेल्या माहितीनुसार, शंतनू अरविंद देशमुख (वय ३२) असे मृत शिक्षकाचे नाव असून निधी शंतनू देशमुख (वय २३) असे मारेकरी मुख्याध्यापक पत्नीचे नाव आहे. शंतनू आणि निधी दोघेही पती-पत्नी सुयोग नगरात वास्तव्याला होते. निधी ही सरनाईज इंग्लीश

मिडीयम स्कुलमध्ये मुख्याध्यापिका तर शंतनू हा तेथे शिक्षक होता. वर्षभरपुर्वी त्या दोघांनी प्रेमविवाह झाला होता. तिने थंड डोक्याने खासगी शिकवणीला येणाऱ्या तीन विद्यार्थ्यांना स्वतःच्या जाळ्यात ओढले. एवढेच नव्हे तर

सहानुभूती मिळवत त्यांना कटात सामिल करून घेतले. त्यानंतर १३ मे रोजी दुपारी गुगलवर घातक विष तयार करण्याचे प्रात्यक्षिक बघितले. त्याच दिवशी रात्री शंतनू हा मद्यधुंद अवस्थेत घरी येताच त्याला बनाना शेकमध्ये ते पाजून ठार केले. तसेच तीन विद्यार्थ्यांच्या मदतीने चौसाळा येथील जंगलात त्याच्या मृतदेहाची विल्हेवाटही लावली होती. याप्रकरणी सर्व बाजूंनी तपास सुरू असल्याचे पोलिसांनी बोलताना सांगितले.

शिक्षक शंतनू देशमुख याचा मोबाईल मारेकरी मुख्याध्यापिका पत्नी निधी देशमुख हिच्या ड्रावरमध्ये आढळून आल्याची माहिती लोहारा पोलिसांनी दिली. ज्यावेळी पोलिसांनी मोबाईल ताब्यात घेतला, तेव्हा तो ऑनच होता.

या हत्या प्रकरणाला महिना लोटत आला, तरीही मोबाईल ऑन कसा? असा प्रश्न पोलिसांना पडला असून त्या मधील डाटा कुणी डिलीट तर केला नाही ना, याबाबतचा तपास सायबर सेलच्या मदतीने करण्यात येत आहे.

चौक, बैद्यनाथ चौक ते अशोक नगर चौक, तिरंगा चौक ते सक्करधारा रोड, जगनाडे चौकापासून टी-पॉइंट पर्यंत, भांडे प्लॉट चौक ते जगनाडे चौक, जगनाडे चौक ते इतवारी टेलिफोन एक्सचेंज चौक, चिटणीस पार्क चौक ते रेल्वे स्टेशन टी-पॉइंट, राणी दुर्गावती चौक ते मारवाडी चौक, टेलिफोन एक्सचेंज ते छत्रपती नगर चौक, छपरू नगर ते आंबेडकर चौक, आंबेडकर ते वैष्णोदेवी चौक ते प्रजापती चौक, वर्धमान चौक ते शिवाजी चौक, वर्धमान चौक ते रेल्वे क्रॉसिंग, शिवाजी चौक ते भीम चौक, वैष्णोदेवी चौक ते शास्त्रीनगर चौक, कमल चौक ते वैशाली नगर, छावणी टी-पॉइंट ते ताज ऑलिया बाबा चौक, छावणी टी-पॉइंट ते काटोल रोड सब पोस्ट ऑफिस जंक्शन, जरीपटका पोलिस स्टेशन ते भीम चौक येथे जागा रेखांकित करण्यात आल्या आहेत.

यं अलिकडेच अहमदाबाद विमानतळावरून लंडनकडे झेपावणाऱ्या एअर इंडियाच्या विमानला झालेल्या अपघातात २४१ प्रवासी, सर्व क्रू मॅबर्स आणि जवळच असलेल्या वैद्यकीय महाविद्यालयाच्या वसतीगृहातील काही विद्यार्थ्यांचा दुर्दैवी मृत्यू झाला. अपघातग्रस्त विमानात एक लाख लिटरहून अधिक इंधन होतं आणि साहजिकच विमानाने पेट घेतल्यावर प्रवाशांपैकी कोणी वाचण्याची शक्यता अगदीच नगण्य होती. त्यातही एक प्रवासी आश्चर्यकारकरित्या बचावला. हा देशातील आजवरचा सर्वात भीषण अपघात ठरला. अपघातग्रस्त विमानाच्या मुख्य वैमानिकाच्या गाठीशी तब्बल ८२०० तास विमान उड्डाणाचा अनुभव होता, तर त्याच्या बरोबर असलेल्या सहवैमानिकाला ११०० तास विमान उड्डाणाचा अनुभव होता. एवढा मोठा अनुभव गाठीशी असूनही हा अपघात झाला आणि वैमानिकांसह क्रू मॅमर्स आणि प्रवाशांना जीव गमवावा लागला. या अपघाताचं नेमकं कारण अद्यापही समोर आलेलं नसलं तरी या निमित्ताने विमानाची देखभाल, वैमानिकांच्या कामाच्या वेळा अशा अनेक विषयांवर चर्चा सुरू झाल्या आहेत. सर्व प्रवासी विमानात आसनस्थ झाल्यानंतर त्याचं भवितव्य त्या विमानाच्या कॅप्टनच्या अर्थात मुख्य वैमानिकाच्या हातात असतं. राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय प्रवाश्यांबरोबरच अनेक अतिमहत्त्वाच्या व्यक्तींना सुखाचा प्रवास घडवण्यासाठी या वैमानिकांना मोठ्या दिव्यातून जावं लागतं. व्यावसायिक वैमानिक (कमर्शियल पायलट) होण्याचा पहिला टप्पा म्हणजे ‘स्टुडंट पायलट लायसन्स’ मिळवणं. हे लायसन्स म्हणजे दुचाकी किंवा चारचाकी वाहन शिकण्यासाठी काढाव्या लागणाऱ्या ‘लर्निंग लायसन्स’प्रमाणे असतं. १२ वी पर्यंत शिक्षण झालेल्यांना हा परवाना मिळवता येतो. त्यासाठी लेखी परीक्षा आणि काही आरोग्य तपासण्यांमध्ये उत्तीर्ण व्हावं लागतं. या परीक्षा ‘डिरेक्टोरेट जनरल ऑफ सिव्हील एव्हिएशन’तर्फे घेतल्या जातात. हा परवाना मिळवण्यासाठी गणित आणि भौतिकशास्त्र हे विषय घेणं आवश्यक आहे. त्यामुळे सध्या तरी शास्त्र शाखेचे विद्यार्थीच वैमानिक होऊ शकतात. मात्र आता ही परिस्थिती बदलण्याची शक्यता निर्माण झाली आहे. हवाई वाहतुकीचे नियमन करणाऱ्या भारताच्या सर्वोच्च संस्थेने (डीजीसीए – डिरेक्टोरेट जनरल ऑफ सिव्हील एव्हिएशन) एक महत्त्वपूर्ण शिफारस केली आहे. त्यामुळे आता कला आणि वाणिज्य शाखेतील

विद्यार्थ्यांनाही कमर्शिल पायलट परवान्यासाठी प्रशिक्षण घेता येणार आहे. ‘डीजीसीए’ ने हा प्रस्ताव नागरी उड्डाण मंत्रालयाकडे पाठवला आहे. मंत्रालयाकडून मंजुरी मिळाल्यानंतर ‘बोईंग ७३७’ किंवा ‘एअरबस ए ३२०’ अशा विशिष्ट प्रकारचं विमान चालवण्याचं प्रशिक्षण घ्यावं लागतं. हे प्रशिक्षण सिम्युलेटरवरच होतं. ‘कमर्शियल पायलट लायसन्स’ मिळाल्यानंतर हा प्रस्ताव कायदा मंत्रालयाकडे जाईल आणि त्यानंतर अधिकृतपणे लागू होण्याची शक्यता आहे. या नव्या नियमाच्या अंमलबजावणीने १२ वी उत्तीर्ण, वैद्यकीयदृष्ट्या सक्षम आणि इतर आवश्यक परीक्षा उत्तीर्ण केलेले सर्व शाखांचे विद्यार्थी पायलट प्रशिक्षणासाठी पात्र ठरतील. ‘स्टुडंट पायलट लायसन्स’ मिळाल्यानंतर विद्यार्थ्याला कोणत्याही ‘फ्लाइंग अ‍ॅकॅडमी’मध्ये प्रवेश घेता येतो. इथे त्याच्या खडतर प्रशिक्षणाला सुरुवात होते. बरंचसं प्रशिक्षण ‘सिम्युलेटर’वर होतं. म्हणजे प्रत्यक्ष विमानात न बसता विद्यार्थ्याला विमानातल्याप्रमाणेच सर्व कंट्रोल्स असणाऱ्या मशिनवर हे प्रशिक्षण दिलं जातं. त्यानंर एकच इंजिन असलेल्या कमी क्षमतेच्या विमानावर त्याचं प्रशिक्षण सुरू होतं. असं विमान सुमारे २० तास उडवण्याचा सराव केला जातो. या प्रशिक्षणात ‘क्रॉस कंट्री’, रात्रीचं उड्डाण, विमानातले विविध कंट्रोल्स हाताळणं आदींचा समावेश होतो.

त्यानंतरचा टप्पा म्हणजे ‘प्रायव्हेट पायलट लायसन्स’मिळवणं. हे लायसन्स मिळवण्यासाठीही विद्यार्थ्याला काही परीक्षा द्याव्या लागतात. हे लायसन्स मिळवल्यावर पुन्हा सिम्युलेटरवर प्रशिक्षण सुरू होतं. त्यानंतर त्या विद्यार्थ्याला पाच आसनक्षमता असलेलं विमान उड्डाणासाठी दिलं जातं. हे विमान उडवण्याचा सुमारे २५० तासांचा अनुभव मिळाल्यावर विद्यार्थी ‘कमर्शियल पायलट लायसन्स’ मिळवण्यासाठी अर्ज करू शकतो. हे लायसन्स मिळवल्यानंतर तो विद्यार्थी नोकरीसाठी एअरलाईन कंपन्या किंवा खासगी विमानधारकांकडे अर्ज करू शकतो. पण हा अर्ज करण्यापूर्वी त्याला कमर्शियल विमान उड्डाणाचं वेगळं प्रशिक्षण घ्यावं लागतं, कारण यापूर्वी त्याने केवळ लहान विमानांवरच प्रशिक्षण घेतलेलं असतं. आपल्याला वाहन चालवण्याचा परवाना मिळाल्यावर लगेच ट्रक किंवा तत्सम वाहनं चालवता येत नाहीत आणि त्यासाठी ही वाहनं चालवण्याचं वेगळं प्रशिक्षण घ्यावं लागतं त्याप्रमाणेच कमर्शियल विमानं चालवण्यापूर्वी त्याला ‘टाईप रेटिंग’ करावं लागतं. म्हणजे

‘बोईंग ७३७’ किंवा ‘एअरबस ए ३२०’ अशा विशिष्ट प्रकारचं विमान चालवण्याचं प्रशिक्षण घ्यावं लागतं. हे प्रशिक्षण सिम्युलेटरवरच होतं. ‘कमर्शियल पायलट लायसन्स’ मिळाल्यानंतर हा प्रस्ताव कायदा मंत्रालयाकडे जाईल आणि त्यानंतर अधिकृतपणे लागू होण्याची शक्यता आहे. या नव्या नियमाच्या अंमलबजावणीने १२ वी उत्तीर्ण, वैद्यकीयदृष्ट्या सक्षम आणि इतर आवश्यक परीक्षा उत्तीर्ण केलेले सर्व शाखांचे विद्यार्थी पायलट प्रशिक्षणासाठी पात्र ठरतील. ‘स्टुडंट पायलट लायसन्स’ मिळाल्यानंतर विद्यार्थ्याला कोणत्याही ‘फ्लाइंग अ‍ॅकॅडमी’मध्ये प्रवेश घेता येतो. इथे त्याच्या खडतर प्रशिक्षणाला सुरुवात होते. बरंचसं प्रशिक्षण ‘सिम्युलेटर’वर होतं. म्हणजे प्रत्यक्ष विमानात न बसता विद्यार्थ्याला विमानातल्याप्रमाणेच सर्व कंट्रोल्स असणाऱ्या मशिनवर हे प्रशिक्षण दिलं जातं. त्यानंर एकच इंजिन असलेल्या कमी क्षमतेच्या विमानावर त्याचं प्रशिक्षण सुरू होतं. असं विमान सुमारे २० तास उडवण्याचा सराव केला जातो. या प्रशिक्षणात ‘क्रॉस कंट्री’, रात्रीचं उड्डाण, विमानातले विविध कंट्रोल्स हाताळणं आदींचा समावेश होतो.

तो विद्यार्थी कॅप्टनपदापर्यंत पोहोचण्याच्या सगळ्यात खालच्या पायरीवर असतो. त्याला ‘ज्युनियर फर्स्ट ऑफिसर’ म्हणजेच ‘जेएफओ’ असं म्हटलं जातं. या पदावर काही वेळ काम केल्यानंतर म्हणजे विमान चालवण्याचा काही तासांचा अनुभव मिळाल्यावर तो ‘एफओ’ अर्थात ‘फर्स्ट ऑफिसर’ या पदावर पोहोचतो. या पदावर काम करताना विमान चालवण्याचा एकूण १५०० तासांचा अनुभव मिळाल्यावर आणि काही खडतर परीक्षा दिल्यानंतर त्याला ‘एटीपीएल’ अर्थात ‘एअरलाईन ट्रान्सपोर्ट पायलट लायसन्स’ हा परवाना मिळतो. हा व्यावसायिक वैमानिक बनण्याच्या प्रवासातला सर्वात मोठा परवाना आहे. हा परवाना मिळाल्यानंतर तो विद्यार्थी ‘एफओ’

न राहता ‘एसएफओ’ अर्थात ‘सिनियर फर्स्ट ऑफिसर’ बनतो. विमान चालवण्याचा एकूण २५०० तासांचा अनुभव मिळाल्यावर तो कॅप्टन बनू शकतो. अर्थात या अनुभवाचा कालावधी प्रत्येक एअरलाईन कंपनीसाठी वेगळा असू शकतो. कॅप्टन होण्याची प्रक्रियाही सोपी नाही. त्यासाठी त्याला सहा महिन्यांचं खडतर प्रशिक्षण आणि मिळवलेल्या ज्ञानाचा कस लावणाऱ्या

झाल्यानंतर डीजीसीएकडे हा वैमानिक कॅप्टन होण्याच्या योग्यतेचा आहे असं पत्र पाठवलं जातं आणि त्यानंतर त्याला डीजीसीएकडून कॅप्टन म्हणून मान्यता मिळते. कॅप्टन झाल्यानंतर त्याच्या कर्तव्य आणि जबाबदाऱ्यांमध्ये मोठी वाढ होते. ‘स्टुडंट पायलट लायसन्स’ मिळून कॅप्टन होण्यापर्यंतचा कालवधी साडेतीन ते चार वर्षांचा असू शकतो.

वैमनिकांचं आयुष्य खूपच धकाधकीचं

वैमानिक होण्यासाठी चार वर्ष कठीण परिश्रम तर करावे लागतातच, पण त्याचबरोबर प्रत्येक टप्प्यावर स्वतःला सिद्धही करून दाखवावं लागतं. सर्व प्रवासी आणि क्रू मॅबर्सच्या जीवाची जबाबदारी स्वतःच्या खांद्यांवर घेऊन उड्डाण भरणाऱ्या कॅप्टनचं आयुष्य नेमकं कसं असतं आणि त्याला या पदावर पोहोचण्यासाठी कोणती अग्निदिव्यं पार करावी लागतात यावर टाकलेला प्रकाशझोत...

असतं त्यांना वेळी अवेळी उड्डाणासाठी तयार राहावं लागतं. अर्थात ‘एफडीटीएल’ म्हणजे ‘फ्लाइंग ड्युटी टाईम लिमिट’ नुसार त्यांना दोन उड्डाणांदरम्यान किती विश्रांती मिळावी आणि तीन दिवसांमध्ये, एका आठवड्यात, एका महिन्यात, एका वर्षात जास्तीत जास्त किती उड्डाणं घ्यावीत यासंदर्भातील मार्गदर्शक तत्वे तयार करण्यात आली आहेत. त्यानुसार प्रत्येक वैमानिकाला दर महिन्याचं वेळापत्रक तयार करून दिलं जातं याला ‘रोस्टर’ असं म्हटलं जातं. एका विमान कंपनीत हजारो वैमानिक काम करत असतात. त्या सगळ्यांसाठी रोस्टर तयार करण्याचं काम अत्याधुनिक सॉफ्टवेअरद्वारे केलं जातं. यात कोणी कायार पडलं किंवा काही अडचण आली तर काज करायचं, याचा पर्यायी विचारही केलेला असतो. अशा वेळी इतर वैमानिकांना ती ड्युटी करावी लागते.

या रलॅमरस करियरमार्गे काही धोकेही आहेत. व्यस्त वेळापत्रक आणि पुरेशा झोपेअभावी वैमानिकांना आरोग्याशी संबंधित अनेक समस्यांना सामोरं जावं लागतं. अनेकदा त्यांना हृदयविकारही जडू शकतो. काहीवेळा विमान चालवत असताना वैमानिकाला हृदयविकाराचा झटका आल्याचीही उदाहरणं आहेत. एखादा विमान अपघात झाल्यावर आपण सारासार विचार न करता सरळ यात नक्की वैमानिकाची चूक असल्याचा निष्कर्ष काढून मोकळे होतो. पण बरेचदा ती त्याची चूक नसते तर अपघाताची इतरही काही कारणं असू शकतात. एवढ्या खडतर तपस्येनंतर कॅप्टन झालेला वैमानिक इतक्या प्रवाशांचे प्राण धोक्यात का घालेल ?
♦♦♦

जगातील आर्थिकदृष्ट्या सर्वात शक्तिशाली देशाचे अध्यक्ष आणि जगातील सर्वात श्रीमंत व्यक्ती यांच्यादरम्यान गेल्या दोन दिवसांमध्ये घडलेल्या घटनांनी संपूर्ण जगाला धक्का दिला आहे. माध्यमांनी या दोन्ही व्यक्तिमत्त्वांमधील शब्दयुद्धाच्या प्रत्येक पैलूवर चर्चा केली आ–हेच; परंतु त्यांच्या परिणामांचे विस्लेषणदेखील केले आहे. अमेरिकेचे अध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प आणि टेस्ला, स्पेसएक्स आणि एक्स सारख्या उपक्रमांचे मालक एलन मस्क यांनी एकमेकांवर अनेक धक्कादायक आरोप केले आहेत. त्यात काही वैयक्तिक हल्लेदेखील आहेत. आरोप किती खालच्या पातळीवर गेले आहेत, हे सांगण्यासाठी काही उदाहरणे दिली, तर ते वागवे ठरणार नाही. मस्क यांनी ट्रम्प यांच्यावर गुन्हेगारी वृत्तीच्या जेफ्री एपर्स्टाईनबरोबर आक्षेपार्ह संबंध असल्याचा आरोप केला आहे. त्याला उत्तर म्हणून अमेरिकन सरकारने मस्क यांच्या कंपन्यांना दिलेले करार रद्द करून जनतेचे अब्जावधी डॉलर्स वाचवता येतील, असा इशारा ट्रम्प यांनी दिला आहे. या दोन विधानांमुळे अमेरिकेत अशांततेचे वातावरण निर्माण झाले. ट्रम्प यांच्या इशान्यानंतर मस्क यांच्या ‘टेस्ला’ला १५२ अब्ज डॉलर्स (सुमारे १३ लाख कोटी रुपये) नुकसान सहन करावे लागले आहे, तर मस्क यांच्या आरोपांमुळे विरोधी पक्षांनी पुन्हा एकदा ट्रम्प यांच्याविरुद्ध महामिथोणासाठी आवाज उठवला आहे. या दोन्ही विधानांनंतर ट्रम्प आणि मस्क एकमेकांचे किती नुकसान करू शकतात, या संघर्षाचा मस्कच्या कंपन्यांवर आणि वैयक्तिक जीवनावर काय परिणाम होऊ शकतो, मस्क यांच्याशी होणाऱ्या या संघर्षाचा ट्रम्प यांच्या राजकीय जीवनावर कसा परिणाम होऊ शकतो हे प्रश्न विशेष चर्चेत आहेत.

ताज्या वादांनंतर ट्रम्प म्हणाले की ते आणि मस्क आता पूर्वीसारखे मित्र राहणार नाहीत. एवढेच नाही तर, मस्क यांच्या आक्रमक भूमिकेनंतर ट्रम्प यांनी या उद्योगपतीला दिलेले सरकारी करार आणि अन–दान रद्द करून खूप बचत केली जाऊ शकते, असे म्हटले. बायडेन यांनी तसे न केल्याबद्दल आपल्याला आश्चर्य वाटते, असेही ते म्हणाले. न्यूयॉर्क टाईम्सच्या एका अहवालात म्हटले आहे की मस्क यांची कंपनी टेस्ला आणि त्यांची अंतराळयान आणि रॉकेट उत्पादक कंपनी स्पेसएक्स यांना गेल्या एका वर्षात १७ संघीय विभाग आणि एजन्सींकडून शंभरहून अधिक करार मिळाले आहेत. त्यांची किंमत तीन अब्ज

डॉलर्सपेक्षा जास्त आहे. असा अंदाज आहे की मस्क यांनी आतापर्यंत अमेरिकन सरकारकडून ३८ अब्ज डॉलर्सची कामे मिळवली आहेत. त्यापैकी बहुतेक स्पेसएक्सला देण्यात आली आहेत. याशिवाय, हरित ऊर्जा क्षेत्राला प्रोत्साहन देण्यासाठी ‘टेस्ला’ला सरकारकडून अनेक

स्टेट्सची चौकशी करावी. बॅनन म्हणाले होते, की मस्क अमेरिकेत बेकायदेशीरपणे राहत आहे आणि त्यांना ताबडतोब त्यांच्या देशात पाठवले पाहिजे. मस्क यांचा जन्म दक्षिण आफ्रिकेत झाला होता. ते अमेरिकन नागरिक आहेत. अध्यक्षीय निवडणुकीदरम्यान मस्क आणि ट्रम्प यांच्यात

मैत्री कोमात, वस्त्रहरण जोमात!

प्रकारची अनुदाने मिळतात. त्यात इलेक्ट्रिक कार खरेदीदारांना कर सुवलतीची तरतूददेखील आहे. त्याचा सर्वाधिक फायदा ‘टेस्ला’ला होतो. तथापि, ट्रम्प या अनुदानांना कात्री लावण्याची शक्यता आहे. त्यामुळे मस्क यांच्या कंपनीचा वार्षिक नफा १.२ अब्ज डॉलर्सने कमी होऊ शकतो. ‘द न्यूयॉर्क टाईम्स’ आणि ‘द वॉल स्ट्रीट जर्नल’ या अमेरिकन मीडिया ग्रुप्सने मस्क यांच्यावर इंग्रज वापराचा आरोप केला आहे. दरम्यान, नासाच्या धोरणावरही प्रश्न उपस्थित केले गेले आहेत. त्यात म्हटले आहे की, त्यांच्याशी करार करणाऱ्या कंपन्यांच्या कर्मचाऱ्यांनी आणि कंत्राटदारांनी इंग्रजमुक्त वातावरण सुनिश्चित केले पाहिजे. मस्क यांना नियम मोडूनही सरकारी कंत्राटे मिळाली आहेत. इतकेच नाही तर, द टाईम्सने आपल्या अहवालात मस्क यांना इंग्रजी संबंधित चाचण्या घेण्याचा इशारादेखील दिला आहे. २०२४ मध्ये त्यांनी स्पष्ट केले की डॉक्टरांचा सल्ला घेतल्यानंतर ते केटामाइन हे औषध घेतात. ट्रम्प यांचे जवळचे सहकारी स्टीव्ह बॅनन अतिउजव्या नेऱ्यांमध्ये गणले जातात. त्यांनी ट्रम्प आणि मस्क यांच्यातील शब्दयुद्धादरम्यान म्हटले होते की सरकारने मस्क यांच्या इमिग्रेशन

वाढवू शकतात. पूर्वीच्या ट्रम्प यांच्या विजयाचे एक मोठे कारण म्हणजे त्यांचा उजव्या विच–ारसरणीचा मतदारवर्ग. मस्क यांनी ट्रम्प यांना आर्थिक मदत करूनही रिपब्लिकन पक्षाच्या पारंपारिक मतदारांनी ट्रम्प यांना केवळ अध्यक्ष होण्यास मदत केली नाही तर, त्यांनी उपस्थित केलेल्या मुद्द्यांनाही पाठिंबा दिला. तथापि, आता ट्रम्प त्यांच्या ‘मेक अमेरिका ग्रेट अगेन’ मोहिमेद्वारे मस्क यांना उजव्या विचारसरणीच्या मतदारांपासून वेगळे करू शकतात. अलिकडेच ट्रॉय नेहल्ससह अनेक खासदारांनी मस्क यांना लक्ष्य केले. याची झलक दिसून आली.

मस्क हे ट्रम्प यांच्यासाठी किती हानिकारक असू शकतात, याचाही लेखाजोखा मांडला पाहिजे. ट्रम्प सरकारविरुद्ध आपला एक्स प्लॅटफॉर्म वळवून मस्क त्यांच्या ‘सोशल मीडिया’ प्लॅटफॉर्मचा प्रचंड फायदा घेऊ शकतात. मस्क यांचे सध्या एक्सवर २२ कोटी फॉलोअर्स आहेत. मस्क यांनी एके काळी हा आधार ट्रम्प यांच्या बाजूने वळवण्यात महत्त्वाची भूमिका बजावली होती. यामुळे ट्रम्पना अध्यक्षपदी विराजमान होण्यास मदत झाली. त्यांना आपल्या धोरणांचा प्रचार करण्याची सोपी संधीही मिळाली. मस्क स्वतः ‘एक्स’चे मोठे वापरकर्ते असल्याने, ट्रम्प यांच्या धोरणांबाबत प्लॅटफॉर्मवरील भूमि केवर ते वैयक्तिकरित्या प्रभाव टाकू

शकतात. अमेरिकेत नव्या पक्षाच्या स्थापनेबाबत मस्क यांनी ‘एक्स’वरच एक सर्वेक्षण केले, तेव्हा याचे संकेत मिळाले. या सर्वेक्षणात ५६ लाख मते पडली, त्यापैकी ८०.४ टक्के लोकांनी मस्क यांना पक्ष स्थापन करण्याबाबत अनुकूल मत दिले. ट्रम्प यांच्याशी झालेल्या वादानंतर मस्क यांचे मोठे नुकसान झाले. तथापि, अमेरिकन मतदारांमध्ये मस्क यांचा फारसा प्रभाव नाही. ‘प्यू रिसर्च सेंटर’ने केलेल्या सर्वेक्षणानुसार, दहापैकी पाच प्रौढांमध्ये मस्क यांची प्रतिमा नकारात्मक आहे. तथापि, रिपब्लिकन किंवा उजव्या विचारसरणीच्या मतदारांमध्ये मस्क यांचा खूप प्रभाव आहे. येथे दहापैकी सात लोक मस्क यांना पाठिंबा देतात. अशा परिस्थितीमध्ये मस्क भविष्यात निवडणूक पातळीवर ट्रम्प यांचे नुकसान करू शकतात. एक नवी राजकीय चळवळ सुरू करू शकतात.

अहवालांनुसार, मस्क यांनी २०२४

अमेरिकेचे अध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांच्या विजयात जगातील सर्वात श्रीमंत व्यक्ती एलन मस्क यांचा मोठा वाटा आहे. दोघे जीवलग मित्र ; परंतु ट्रम्प यांच्या जशास तसे कर आणि अन्य आर्थिक धोरणांमुळे दोघांमध्ये दुरावा निर्माण झाला. दोघे एकमेकांचा पाणउतारा करत आहेत. दुरावा आता एवढा वाढला आहे की ते परस्परांचे आर्थिक नुकसान करायला लागले असून एकमेकांचे वस्त्रहरणही करत आहेत.

मध्ये ट्रम्प यांच्या समर्थनार्थ रिपब्लिकन पक्षासाठी सुमारे २५० दशलक्ष डॉलर खर्च केले. सध्या मस्क यांच्या कंपन्यांचा अमेरिकेत तसेच परदेशात व्यवसायात मोठा वाटा आहे. विशेषतः मस्क यांच्या ‘स्टारलॅंक’ने रशिया–युक्रेन संघर्षादरम्यान युक्रेनला खूप मदत केली. दुसरीकडे, चीनदेखील टेस्लासाठी एक महत्त्वाचे उत्पादन आणि ग्राहक केंद्र राहिले आहे. अशा परिस्थितीत येणाऱ्या काळात मस्क त्यांच्या व्यवसाय आणि राजकीय संपर्कांद्वारे जागतिक कंपन्यांवर प्रभाव टाकू शकतात. मस्क यांचे अमेरिकेची अंतराळ संस्था ‘नासा’ सोबत चांगले संबंध आहेत. ‘स्पेसएक्स’च्या माध्यमातून मस्क यांनी सरकारी खर्च वाचवून ‘नासा’चे काम खूप सोपे केले आहे. विशेषतः आंतरराष्ट्रीय अंतराळ स्थानकात अंतराळवीरांना नेण्यासाठी वापरल्या जाणाऱ्या ‘स्पेसएक्स’च्या ड्रॅगन अंतराळयानाने ‘नासा’चा नफा वाढवला आहे. यामुळे ‘स्पेसएक्स’ला कोट्यवधींची सरकारी कंत्राटे मिळाली आहेत. अशा परिस्थितीत ट्रम्प यांनी मस्क यांचे सरकारी कंत्राट रद्द करून करोडो रुपये वाचवता येतील, असा इशारा दिला, तेव्हा मस्क यांनी असे पाऊल उचलण्याचे आव्हान दिले. ट्रम्प यांची गुपिते उघड करून मस्क हानी पोहोचवू शकतात. त्यांच्याकडे अनेक गुपिते असू शकतात, असे म्हटले जात असल्यामुळे ट्रम्प अस्वस्थ होऊ शकतात आणि त्यांची प्रतिमा खराब होऊ शकते.

(लेखक राज्यशास्त्राचे प्राध्यापक आहेत.)

सध्याजगातील बहुतांश अर्थव्यवस्थांचा वेग मंदावला असला, तरी भारताच्या अर्थव्यवस्थेचा वेग मात्र कायम आहे. परदेशी गुंतवणूकदार भारतीय बाजारातून पैसा काढून घेत असले, तरी त्याचा परिणाम भारताच्या अर्थव्यवस्थेवर झालेला नाही. भारताची मोठी बाजारपेठ, मध्यमवर्गीयांची संख्या, जगातील सर्वाधिक कमावते हात हे भारता-चे वैशिष्ट्य आहे. आणखी तीस महिन्यांमध्ये भारताची अर्थव्यवस्था जगात तिसऱ्या क्रमांकाची होईल. तिसऱ्या क्रमांकावरून दुसऱ्या क्रमांकावरची उडी मात्र सोपी नसेल. त्याचे कारण सध्या दुसऱ्या क्रमांकाची अर्थव्यवस्था असलेल्या चीन आणि चौथ्या क्रमांकावर असलेल्या भारताच्या अर्थव्यवस्थेच्या आकारात मोठे अंतर आहे. भारताच्या अर्थव्यवस्थेपेक्षा चीनची अर्थव्यवस्था चौपटीहून मोठी आहे, तर अमेरिकेची अर्थव्यवस्था साडेसातपटीहून मोठी आहे. भारताने २०४७ मध्ये जागतिक महासत्ता व्हायचे ठरवले आहे. त्याच वर्षी चीनच्या सत्ता-धारी पक्षाला सत्तेत येऊन शंभर वर्षे होत आहेत. चीनलाही जागतिक महासत्ता व्हायचे आहे. अमेरिकेची हे स्थान हातून सहजास-हजी जाऊ देईल, असे नाही. भारताच्या जलद वाढीमुळे जागतिक अर्थव्यवस्थेत बदल होत आहेत. यामुळे भारताला त्याच्या प्रादेशिक आणि आंतरराष्ट्रीय समकक्षपेक्षा लक्षणीय फायदा मिळतो. मजबूत देशांतर्गत मागणी आणि अनुकूल लोकसंख्याशास्त्रीय ट्रेंडमुळे भारताची अर्थव्यवस्था वाढत राहील, असे जागतिक नाणेनिधीच्या आकडेवारीवरून दिसून येते.

जपान मागे राहण्याची अनेक कारणे आहेत. जागतिक अर्थव्यवस्थेत अनिश्चितता कायम आहे. अनेक विकसित अर्थव्यवस्थांवर व्यापारी तणाव आणि धोरणातील बदलांचा परिणाम झाला आहे. यामध्ये जपानचाही सम वेश आहे. बाह्य दबावांमुळे जपानच्या आर्थिक भविष्यवाली धक्का बसला आहे. अमेरिकेने लादलेल्या शुल्काचा नकारात्मक परिणाम झाला आहे. जप-ानची लोकसंख्या वृद्ध होत आहे आणि कामगारांची संख्या कमी होत आहे. या दीर्घकालीन संरचनात्मक समस्या आहेत. त्या विकासात अडथळा आणत आहेत. भारत चौथी सर्वात मोठी अर्थव्यवस्था बनणे ही एक महत्त्वाची कामगिरी आहे. ती जागतिक स्तरावर त्याची वाढती ताकद दाखवते; पण अर्थव्यवस्थेच्या इतर अंगांचा विचार केला, तर चित्र इतके आशादायक

नाही. जीडीपीच्या बाबतीत जपानला मागे टाकले असले, तरी दरडोई उत्पन्न, आयुर्मान, उत्प-ादन, सामाजिक सुरक्षा, शिक्षण, रोजगार आणि गुणवत्तेबद्दल प्रश्न उपस्थित केले जातात. दुसऱ्या महायुद्धानंतर अणुबॉम्बस्फोटांनी उद्ध्वस्त झालेल्या जपानचा साक्षरता दर सुमारे शंभर टक्के

नाही. जीडीपीच्या बाबतीत जपानला मागे टाकले असले, तरी दरडोई उत्पन्न, आयुर्मान, उत्प-ादन, सामाजिक सुरक्षा, शिक्षण, रोजगार आणि गुणवत्तेबद्दल प्रश्न उपस्थित केले जातात. दुसऱ्या महायुद्धानंतर अणुबॉम्बस्फोटांनी उद्ध्वस्त झालेल्या जपानचा साक्षरता दर सुमारे शंभर टक्के

आर्थिक मानांकनाच्या पलिकडे...

जागतिक अर्थकारणात गेल्या काही काळात बरेच तरंग उमटत आहेत. त्याच वेळी आंतरराष्ट्रीय नाणेनिधीने २०२५-२६ मध्ये भारत आर्थिक महासत्तापदाच्या बाबतीत जपानवर मात करेल, असा अंदाज व्यक्त केला. खरे तर हे वर्ष अद्याप संपायचे आहे. त्यामुळे आत-पासूनच आरोब्या ठोकण्याची गरज नाही. त्यातही जीडीपी हा अर्थव्यवस्थेचा एक घटक वाढला म्हणजे सर्वांगीण प्रगती होते असे नाही.

तंत्रज्ञान यासारख्या क्षेत्रात जपान भारतापेक्षा खूप पुढे आहे. २०२५ मध्ये भारताचे दरडोई उत्पन्न सुमारे २,८००-२,९३७ डॉलर असेल. ते जपानच्या दरडोई उत्पन्नापेक्षा (३३,१३८ ते ५३,०५९ डॉलर) सुमारे बारापट कमी आहे. भारताच्या प्रचंड लोकसंख्येमुळे दरडोई जीडीपी खूपच कमी आहे. जपानच्या दरडोई उत्पन्नामुळे तेथील नागरिकांचे राहणीमान, खर्च करण्याची क्षमता आणि राहणीमानाचा दर्जा भारतापेक्षा खूपच चांगला आहे. उत्पन्नातील असमानता आणि ग्रामीण-शहरी तफावत या भारतातील प्रमुख समस्या आहेत. दरडोई उत्पन्न वाढवण्यासाठी, समावेशक वाढ, शेतीवरील अवलंबित्व कमी करणे आणि प्रादेशिक असमन्ता कमी करणे आवश्यक आहे.

एखाद्या देशातील लोकांचे सरासरी आयुष्यमान त्या देशातील अर्थव्यवस्था, संसाधने आणि वैद्यकीय सुविधांवर थेट अवलंबून असते. २०२१ मध्ये भारतातील आयुर्मान सुमारे ६९-७० वर्षे होते, जे जागतिक सरासरीपेक्षा कमी आहे. आरोग्य सेवांवरील खर्च जीडीपीच्या फक्त १.२ टक्के आहे, तर जपान हा जगातील अशा देशांमध्ये समाविष्ट आहे, जिथे आयुर्मान जगात सर्वात जास्त आहे. येथील लोकांचे सरासरी वय ८४-८५ वर्षे आहे. याचे कारण जपानने आरोग्य क्षेत्रात खूप पैसा खर्च करून आपल्या आरोग्य सेवा मजबूत केल्या आहेत.

येथे लोकांना पौष्टिक अन्न मिळते आणि या देशाची सामाजिक सुरक्षा व्यवस्था मजबूत आहे. भारतातील साक्षरता दर ७७.७ टक्के आहे; परंतु येथे दर्जेदार शिक्षण आणि कौशल्य विकासाचा अभाव आहे. ग्रामीण भागात शाळांची स्थिती आणि शिक्षकांची कमतरता या प्रमुख समस्या आहेत. जिथे शिक्षकांच्या कौशल्यांबद्दल आणि

आहे. त्याची शिक्षण व्यवस्था तांत्रिक आणि व्यावसायिक शिक्षणात जगात आघाडीवर असून शिक्षण आणि कौशल्य विकास जगासाठी अनुसरणीय आहे. जपानच्या टेक कंपन्या, कार कंपन्या आणि उत्पादन कंपन्या जगात पहिल्या क्रमांकावर आहेत. भारतात शिक्षणावरील खर्च सध्या जीडीपीच्या चार टक्क्यांपेक्षा कमी आहे. याचा विस्तार करण्याची, शिक्षक प्रशिक्षण आणि व्यावसायिक शिक्षणाला प्रोत्स-ाहन देण्याची गरज आहे.

जागतिक पातळीवर अनिश्चिततेचे वारे वहात असतानाच देशांतर्गत भांडवली बाजारात सूचीबद्ध असलेल्या आघाडीच्या ५०० कंपन्यांचा नफा २९ टक्क्यांनी वाढला आहे. तसेच चालू महिन्यातच सहा कंपन्या २० हजार कोटी रुपयांची भांडवल उभाणी करणार आहेत. या सर्व बातम्या आनंददायक आहेत. चालू वर्षाखेरीस भारताचा नॉमिनल जीडीपी (ज्यात महागाईचा दर डजस्ट केलेला नसत-ी) हा ४१८७.०१७ डॉलर्स असेल. त्यावेळी जपानचा जीडीपी ४१८६.४३१ अब्ज डॉलर्स इतका असेल, असा अंदाज आहे. म्हणजे भारत ०.५८६ डॉलर्सने जपानच्या पुढे असेल, असा होरा आहे. यंदा मे महिन्यातील विक्रमी पावसामुळे पाणीटंचाईची समस्या हलकी झाली आहे. तसेच भारतीय हवामान खात्याने पाऊसपाणी उत्तम असेल, असा अंदाज व्यक्त

केला आहे. शिवाय शेतमालाच्या आधारभावात केंद्र सरकारने समाधानकारक वाढ केली आहे. परिणामी, कृषी उत्पादन भरघोस येईल,

आर्थिक मानांकनाच्या पलिकडे...

जागतिक अर्थकारणात गेल्या काही काळात बरेच तरंग उमटत आहेत. त्याच वेळी आंतरराष्ट्रीय नाणेनिधीने २०२५-२६ मध्ये भारत आर्थिक महासत्तापदाच्या बाबतीत जपानवर मात करेल, असा अंदाज व्यक्त केला. खरे तर हे वर्ष अद्याप संपायचे आहे. त्यामुळे आत-पासूनच आरोब्या ठोकण्याची गरज नाही. त्यातही जीडीपी हा अर्थव्यवस्थेचा एक घटक वाढला म्हणजे सर्वांगीण प्रगती होते असे नाही.

तंत्रज्ञान यासारख्या क्षेत्रात जपान भारतापेक्षा खूप पुढे आहे. २०२५ मध्ये भारताचे दरडोई उत्पन्न सुमारे २,८००-२,९३७ डॉलर असेल. ते जपानच्या दरडोई उत्पन्नापेक्षा (३३,१३८ ते ५३,०५९ डॉलर) सुमारे बारापट कमी आहे. भारताच्या प्रचंड लोकसंख्येमुळे दरडोई जीडीपी खूपच कमी आहे. जपानच्या दरडोई उत्पन्नामुळे तेथील नागरिकांचे राहणीमान, खर्च करण्याची क्षमता आणि राहणीमानाचा दर्जा भारतापेक्षा खूपच चांगला आहे. उत्पन्नातील असमानता आणि ग्रामीण-शहरी तफावत या भारतातील प्रमुख समस्या आहेत. दरडोई उत्पन्न वाढवण्यासाठी, समावेशक वाढ, शेतीवरील अवलंबित्व कमी करणे आणि प्रादेशिक असमन्ता कमी करणे आवश्यक आहे.

एखाद्या देशातील लोकांचे सरासरी आयुष्यमान त्या देशातील अर्थव्यवस्था, संसाधने आणि वैद्यकीय सुविधांवर थेट अवलंबून असते. २०२१ मध्ये भारतातील आयुर्मान सुमारे ६९-७० वर्षे होते, जे जागतिक सरासरीपेक्षा कमी आहे. आरोग्य सेवांवरील खर्च जीडीपीच्या फक्त १.२ टक्के आहे, तर जपान हा जगातील अशा देशांमध्ये समाविष्ट आहे, जिथे आयुर्मान जगात सर्वात जास्त आहे. येथील लोकांचे सरासरी वय ८४-८५ वर्षे आहे. याचे कारण जपानने आरोग्य क्षेत्रात खूप पैसा खर्च करून आपल्या आरोग्य सेवा मजबूत केल्या आहेत.

येथे लोकांना पौष्टिक अन्न मिळते आणि या देशाची सामाजिक सुरक्षा व्यवस्था मजबूत आहे. भारतातील साक्षरता दर ७७.७ टक्के आहे; परंतु येथे दर्जेदार शिक्षण आणि कौशल्य विकासाचा अभाव आहे. ग्रामीण भागात शाळांची स्थिती आणि शिक्षकांची कमतरता या प्रमुख समस्या आहेत. जिथे शिक्षकांच्या कौशल्यांबद्दल आणि

केल्यानंतर चीनच्या आर्थिक विकासाचा वेग वाढला. भांडवलशाही देशांमध्ये स्वित्झर्लंड हा महत्त्वाचा देश आहे. स्वित्झर्लंडचे वार्षिक दरडोई उत्पन्न अमेरिकेपेक्षाही जास्त आहे. व्हिएतनाममध्ये पूर्वी समाजवादी अर्थव्यवस्था होती, परंतु उदारीकरणानंतर तेथे भारतापेक्षा अधिक परकीय गुंतवणूक आकर्षित करून घेण्यात आली. तंत्रज्ञानाच्या बळावर तैवानने प्रगती केली. भारतात आजही अर्थव्यवस्थेत सरकारचा हस्तक्षेप जास्त आहे. शिवाय शेतीमाल आणि अन्य वस्तूंच्या आयात-निर्यात धोरणात सातत्याने बदल होत असतात. आत्म निर्भरतेच्या धोरणांचा गजर करतानाच आयात नियंत्रणे आणून देशी उद्योगांना संरक्षण देण्याच्या नावाखाली दुबळे बनवले जात आहे. मोठी अर्थव्यवस्था बनणे याचा अर्थ जगामध्ये एक आर्थिक शक्ती म्हणून भारताचा उदय होत आहे, ही चांगली गोष्ट आहे. त्यामुळे परदेशी भांडवल येईल. वेगाने वाढणाऱ्या अर्थव्यवस्थेत उद्योग, सेवा क्षेत्र आणि स्टार्टअप्स यांचा विस्तार होतो. भारतात अक्षय ऊर्जा, आयटी आणि उत्पादन क्षेत्रात रोजगार वाढत आहे. त्याच वेळी भारताची लोकसंख्या १४२ कोटींवर गेली आहे. त्यामुळे दरडोई पातळीवर जीडीपीचे लाभ कमी होतात.

दरडोई उत्पन्न जास्त असल्यास लोकांची खरेदीशक्ती वाढते. त्यामुळे अर्थव्यवस्थेला जोम प्राप्त होते. सरकारचा महसूल वाढवून सामाजिक सुरक्षा, शिक्षण, आरोग्य यावर सरकार चांगल्या प्रकारे खर्च करू शकते. आज अमेरिकेचे दरडोई उत्पन्न ७५ लाख रुपये असून चीनचे ११ लाख, जर्मनीचे ४७ लाख, जपानचे २८ लाख तर भारताचे केवळ दोन लाख सव्वीस हजार रुपये आहे. भारताचा नॉमिनल जीडीपी हा ब्रिटनपेक्षा जास्त आहे. परंतु गेल्या चार वर्षांमध्ये भारताचे दरडोई उत्पन्न ६०० डॉलर्सने वाढले तर ब्रिटनचे ८००० डॉलर्सने हे लक्षात घ्यायला हवे. भारताचे सरासरी दरडोई उत्पन्न वाढले, तर अर्थव्यवस्थेला अधिक लाभ होईल. जपान आणि भारतात अजून खूप अंतर आहे. तेव्हा आपण जमिनीवरच राहिले पाहिजे.

संस्काराचा महसूल वाढवून सामाजिक सुरक्षा, शिक्षण, आरोग्य यावर सरकार चांगल्या प्रकारे खर्च करू शकते. आज अमेरिकेचे दरडोई उत्पन्न ७५ लाख रुपये असून चीनचे ११ लाख, जर्मनीचे ४७ लाख, जपानचे २८ लाख तर भारताचे केवळ दोन लाख सव्वीस हजार रुपये आहे. भारताचा नॉमिनल जीडीपी हा ब्रिटनपेक्षा जास्त आहे. परंतु गेल्या चार वर्षांमध्ये भारताचे दरडोई उत्पन्न ६०० डॉलर्सने वाढले तर ब्रिटनचे ८००० डॉलर्सने हे लक्षात घ्यायला हवे. भारताचे सरासरी दरडोई उत्पन्न वाढले, तर अर्थव्यवस्थेला अधिक लाभ होईल. जपान आणि भारतात अजून खूप अंतर आहे. तेव्हा आपण जमिनीवरच राहिले पाहिजे.

सा ने गुरुजींच्या ‘श्यामच्या आई’ ने इतिहास घडवला. श्यामच्या आईने अत्यंत संवेदनशीलतेने मुलांना घडवले. त्यांच्यावर उत्तम संस्कार केले. त्याप्रमाणे आता पित्यांनी, तितक्याच संवेदनशीलतेने मुलांना घडवण्याची खूप गरज आहे. थोडक्यात, आजच्या काळात श्यामच्या वडिलांची नितांत गरज आहे. ‘फादर्स डे’ अर्थात पितृदिनानिमित्त सर्व पित्यांना शुभेच्छा देताना या मुदद्यावर चर्चा करणे गरजेचे आहे. याला सध्याच्या स्त्रीविषयक प्रश्नांची, वाढत्या कौटुंबिक हसेची, छळाची आणि अत्याचारांची पार्श्वभूमी आहेच. मुलांना, विशेषतः मुलग्यांना घडवण्यामध्ये पित्याची महत्त्वाची भूमिका असते. मात्र बाप-लेकामध्ये सुसंवाद असल्याचे दृश्य काही सार्वत्रिक नाही. अगदी आधीच्या काळातही तशीच स्थिती होती आणि आजही त्यात आमूलाग्र बदल झाल्याचे दिसत नाही. त्यामुळेच पिता आणि मुलगा यांच्यातील संबंधांवर प्रकाशझोत टाकणे गरजेचे आहे, असे वाटते. मुलींबाबत पित्याची भूमिका काळजी घेण-ारा, सतत तिच्या पाठीशी उभे राहून कोडकोतुक करणारा, काहीसा हळवा अशा स्वरूपाची असते. तो मुलींबाबत संवेदनशील, भावनिक असतो. मात्र मुलगा आणि बाप यांच्यामधील नाते थोडे दूरचे असते. मुलगा आणि आईमधील नात्याशी तुलना करता हा फरक तीव्रतेने जाणवतो.

वडिलांना मुलीने समतेच्या अंगाने वागलेले चालते. मात्र बायको नवऱ्याशी समतेच्या अंगाने वागायला लागली तर तो स्वीकार करेलच असे सांगता येत नाही. दुसरीकडे, तो मुलांबाबत मुलीइतका हळवा नसतो, कारण त्याला तो पुरुष म्हणूनच हवा असतो. म्हणूनच म दर्शनाला अपेक्षित आपल्यातील सर्व स्वभाववैशिष्ट्ये वागणुकीतून मुलाला दाखवण्याचा पित्याचा प्रयत्न असतो. मात्र तोच स्वभाव आता बदलायला हवा, हे ‘फादर्स डे’च्या निमित्ताने पुरुषांना सांगायचे वाटते. हसा-चार, बलात्कार यासारखे क्रौर्य पुरुष करतात. असे दुष्कृत्य करणारे काही पुरुष पितादेखील आहेत. मात्र बाप असूनही ते असे वागत असतील तर मुलांच्या पुरुषपणाच्या कल्याण काय आहेत, त्या कशा चुकीच्या आहेत हे समजावून सांगायला हव्यात. पुढे त्या त्यांनी आपल्या मुलाला सांगायला हव्यात. एकूणच पुरुषांनी मुलांशी बोलताना थोडा मोठेपणा दाखवण्याची गरज आहे. मग त्यावेळी भूतकाळात हातून झालेल्या चुकांची कबुली

देण्यातही त्यांना कमीपणा वाटता कामा नये. ‘लग्न झाल्यानंतर मी बायकोशी फारसा चांगला वागलो नाही, पारंपरिक पुरुषत्वाने तिच्याशी वर्तन केले. ते बघत तू मोठा होत आहेस. पण आसपासची स्थिती बघून मी चुकलो हे आता कळते...’ असे मान्य करण्याचा मोठेपणा दाखवणे गरजेचे आहे. आसपासचे वातावरण, घटना बघून आपल्याला आपल्या मुलीच्या भविष्याची काळजी वाटते, हे त्याने स्पष्ट केले पाहिजे.

इथे लक्षात घेण्याजोगी बाब म्हणजे पुरुषांना जावई चुकीचा वागलेला चालत नाही; मुलाने मात्र मर्द गडी बनून रहावे; सुनेचे ऐकू नये अशी त्याची अपेक्षा असते. मुलाने बाहेर केलेले उद्योग तो फारसे गांभीर्यने घेत नाही. त्यामुळेच पुरुषाला वागण्यातील हा विरोधाभास आणि त्याचे परिणाम समजावून सांगण्याची गरज आहे. आपल्या मनात परंपरेने पुरुषत्व म्हणजे काय, बापमाणूस कसा असला पाहिजे, तो कसा निर्भिड असला पाहिजे, तो कसा रडला नाही पाहिजे, महत्त्वाकांक्षी कसा हवा आणि जग जकण्याचे सामर्थ्य कसे हवे हे आणि यासारखे विचार पूर्वीपासून पेरले आहेत. परंपरेने सांगितलेले पुरुषपणाचे हे सगळे निकष पाळले की आपण समर्थ झालो, असे आजही काही पुरुषांना वाटते. पुढे हेच अधिकार त्यांना सत्ता देतात आणि सत्ता माणसाला भ्रष्ट करते हे आपण जाणतो. म्हणूनच मी म्हणून ते आणि तसेच व्हायला पाहिजे, अशी पुरुषांची अपेक्षा असते. त्याला सगळेच कळत असते...! तेव्हा या भ्रामक कल्पनेतून बाहेर पडत, आपल्या चुकांची कबुली देत महिलांशी योग्य प्रकारे वागण्याचे धडे दिले, घरातील महिलांना सन्मानाने वागवण्याची शिकवण दिली तरच पुढील पिढी चांगली घडू आणि वागू शकेल. तेव्हा पितृदिनाच्या पार्श्वभूमीवर

प्रत्येक पित्याने याचाही विचार केला पाहिजे. आपली प्रतिमा बदलण्याचा हा प्रयत्न कुटुंबाचेच नव्हे तर, समजावेही भले करून जाईल.

जागतिकीकरण, उदारिकरणामुळे सगळीच स्थिती बदलत आहे. स्त्री चळवळींमुळे सगळ्या नाही तरी काही महिला सजग झाल्या आहेत. दुसरीकडे मुलींचे गर्भ पाहून टाकल्याने पुरुषांच्या तुलनेत स्त्रियांची संख्या कमी आहे. त्यामुळे आता विवाहेच्छुक मुलांना बायको मिळण्याची पंचाईत झाल्याचे चित्र आहे. मुलांना या वस्तुस्थितीचे आकलन करून देण्याची जबाबदारीही आता पित्याने घ्यायला हवी. एक गेली तर ५६ मिळतील, असे आम्ही पूर्वी म्हणत होतो. पण आता एक मिळणेही कठीण आहे, मिळाली तर टिकेल की नाही हे कठीण आहे, हे बापाने मुलांना समजावून सांगायला हवे. आता मुली अन्याय सहन करणार नाहीत. हा अत्यंत चांगला बदल पित्याने मुलांना सांगून योग्य प्रकारे वर्तन ठेवण्याचे धडे दिले तर तो आजच्या काळातील श्यामचा पिता होऊ शकतो. मुलगा बिघडला की बरेचदा आईला दोष दिला जातो. तिचे संस्कार कमी पडले, असे म्हणत दुषणे दिली जातात. पण वडिलांचे काय? संस्कार करण्यात त्यांची काहीच भूमिका नसते का? या प्रश्नांची उत्तरे आताचा काळ मागतो आहे. खरे तर वडील बोलण्यातून नव्हे तर कृतीतून मुलांना संस्कारित करत असतात. ते कळत नकळत होतच असते. म्हणूनच मुलगा बिघडला तर आईइतकाच पुरुषा-चाही दोष असतो. बापाचे वागणे बघुनच मुलगा

चुकीचे वागलेला असतो. म्हणूनच हा तिढा सोडवण्यासाठी आता पित्यांनीच पुढाकार घेणे गरजेचे आहे.

अर्थात असे असले तरी पुरुषांसाठी सगळी परिस्थिती पूरक, साहज्य कर वा सोपी आहे असे अजिबात म्हणणे नाही. त्यांचे प्रश्नही विचारात घेण्याजोगे आहेत. आज बायकांच्या अपेक्षाही बदलत आहेत. स्त्री चळवळीमूळे आजच्या पन्नाशीतल्या बाईच्या नवऱ्याविषयीच्या अपेक्षाही बदलल्या आहेत. या बदलत्या वातावरणाला कसे सामोरे जायचे, हा संभ्रम अनेक प्रौढ वा वयस्क पुरुषांपुढे आहे. पण यातून बाहेर पडण्यासाठी आधी ही कोंडी काय आहे, कशामुळे झाली आहे हे समजून घ्यावे लागेल. कारण समजल्याखेरीज कोणतीही समस्या सुटणार नाही. हा-

तात सता असल्यामूळे आपण चुकीचे वागलो, तेव्हा बायकोने ते सहन केले पण आता ती सहन करणार नाही; हे समजून घेतले तर भरल्या घरात पुरुष एकटे पडणार नाहीत. अन्यथा, एकीकडे बायको सजग होत आहे तर मुले मोठी होत आहेत. असे असताना पूर्वीच्याच तोऱ्यात वागत राहणाऱ्या पुरुषांना कोणीच विच-ारत नाही. स्वाभाविकच त्यांना एकटेपणा ग्रासतो. कुटुंबप्रमुख असताना होणारे लाड, मिळणारा मान कमी झाला तर अनेकांना ते पचवणे अवघड जाते. आधी पुरुषाकडून होणारा अपमान निमुटपणे सहन करणारी पत्नी, मुलगा, मुलगी उत्तर देऊ लागतात. तेव्हा त्यांना सहन होत नाही. बदलत्या काळाने झालेल्या या पुरुषपणाच्या कोंडीत तो चांगलाच अडकतो आणि कुटुंबियांना दोष देत राहतो. म्हणूनच यातून बाहेर पडण्यासाठी संवाद वाढवून त्याने बायकोची, मुलाची, मुलीची मदत घ्यायला हवी.

या सगळ्या ‘बाप माणसां’नी आता कुटुंबाबरोबरच समाजाकडेही डोळसपणे बघायला हवे. त्यासाठी समाजातील स्त्रीप्रश्न, चळवळी या सगळ्याकडेच बघायला हवे. हे केले तरच त्यांना स्त्री चळवळी काय म्हणतात हे समजेल. कोणतीही स्त्री चळवळ पुरुषविरोधी नाही; ती केवळ पुरुषप्रधान, पितृसत्ताक आणि अन्याय्य

संस्कृतीमुळे वाढलेली स्त्रियांची मुस्कटदाबी आणि महिलांवरील वाढते अत्याचार पाहता ‘श्याम’च्या आईबरोबरच वडिलांनीही घरातील आपली नेमकी भूमिका समजून संस्कार करण्याची जबाबदारी स्वीकारणे गरजेचे आहे. यंदाच्या पितृदिनानिमित्ताने हा विचार रुजला तर पित्याकडे बघत घडणारी पुढची पिढी समाजात सजग आणि सजग नागरिक म्हणून वावरेल. अन्यथा, परिस्थिती फारशी आशादायी नाही.

व्यवस्थेच्या विरोधात आहे. महत्त्वाचे म्हणजे ती बाई म्हणजे चांगली असा कोणताही दावा करत नाही. कारण या व्यवस्थेत बाईदेखील चांगला माणूस होतेच असे नाही. आवश्यकता होती तेव्हा तिला संधी, स्वातंत्र्य, समान वागणूक मिळत नाही. स्वाभाविकच मनाविरुद्ध होणाऱ्या गोष्टी ती कटकारस्थाने करून बरोबर साध्य करून घेते. दुसरीकडे, पुरुष सत्तेतून हवे ते मिळवतो. एकंदरच ही सगळी व्यवस्था कोणालाच चांगला माणूस म्हणून घडवत नाहीत, जगू देत नाहीत. तेव्हा ही स्थिती बदलण्यासाठी आता पुरुषांनी आपल्या मुलांना आणि मुलीला समजून सांगायला हवे.

आज बऱ्याच मुली स्वतःचे निर्णय घेतात. स्वावलंबी होतात. पण स्वातंत्र्य हे मूल्य असल्याचे पित्याने आपल्या मुलींना सांगायला हवे. म्हणजेच तिला हवे तसेच समोरच्या माणसालाही स्वातंत्र्य हवे आहे. तरच हा विचार तिच्या मनाला पटेल आणि ती घरातील लोकशाहीचा सन्मान करेल. मुलगा वा मुलगी आत्मकेंद्री, आत्ममग्न आणि केवळ स्वतःचा विचार करू लागल्यास कुटुंबाला वा समाजाला कधीच स्वास्थ्य मिळणार नाही.

सरतेशेवटी चर्चेतील हगवणे प्रकरणानंतर पित्यांनी मुलामुलींच्या लग्नात पेशाचे किती प्रदर्शन करायचे, अवाजवी मागण्या किती मान्य करायच्या, बडेजावाला प्रतिष्ठेचे रूप द्यायचे की नाही याचाही गांभीर्यने विचार करायला हवा. मुलामुलींची लग्ने लावून दिली की पित्याची जबाबदारी संपते, हा जुना विचार झाला. आताच्या पित्याने मुलीचा सासरी नीट सांभाळ होतोय की नाही, हे पाहायला हवे. तिची तक्रार लक्षपूर्वक समजून त्यावर योग्य कृती करायला हवी. तिला असुरक्षित वाटत असले तर मानाने मांडरी स्थान द्यायला हवे. हे साध-ले तरच पित्याच्या छत्राखाली मुले आणि मुली आश्वस्त होऊन जगू शकतील.

(शब्दांकन: स्वाती पेशवे)

भाजपला लवकरच नवीन अध्यक्ष

भाजपच्या नवीन राष्ट्रीय अध्यक्षाची निवड २१ जुलै रोजी संसदेच्या पावसाळी अधिवेशनाच्या सुरुवातीपूर्वी होऊ शकते. पुढील आठवड्यापासून या दिशेने हालचाली तीव्र होतील. सुमारे १० राज्यांमध्ये नवीन प्रदेशाध्यक्षांची निवड केली जाईल. त्यानंतर लवकरच राष्ट्रीय अध्यक्षाची निवडणूक प्रक्रिया सुरू होण्याची अपेक्षा आहे.

भाजपच्या वरिष्ठ नेत्यांनी केलेल्या अनौपचारिक चर्चेतून स्पष्ट संकेत मिळाले आहेत की नवीन अध्यक्षांची निवड आता पुढे ढकलली जाणार नाही. संसदेचे पावसाळी अधिवेशन २१ जुलैपासून सुरू होत आहे. त्यामुळे संघटनेत नवीन राष्ट्रीय अध्यक्षाची निवडणुकीची प्रक्रिया त्यापूर्वी पूर्ण केली जाईल.

वास्तविक, जेपी नड्डा यांचा राष्ट्रीय अध्यक्ष म्हणून कार्यकाळ जून २०२४ मध्ये संपला आहे. त्यांचा कार्यकाळ वाढवला जात आहे. त्याचबरोबर ते केंद्र सरकारमध्ये मंत्री देखील आहेत, त्यामुळे भाजप लवकरच नवीन अध्यक्ष निवडणुकीची तयारी करत आहे. २०१९ मध्ये जेपी नड्डा यांना कार्यकारी अध्यक्ष बनवण्यात आले आणि जानेवारी २०२० मध्ये ते भाजपचे राष्ट्रीय अध्यक्ष झाले.

बिहार निवडणुकीत भाजप गोथळ निर्माण करू इच्छित नाही
१५ ऑगस्टनंतर बिहार निवडणुकीबाबत गोथळ सुरू होईल. त्यामुळे बिहारमधील विधानसभा निवडणुकीनंतर नवीन राष्ट्रीय

अध्यक्षांबद्दल कोणताही गोंधळ होऊ नये म्हणून भाजप त्यापूर्वी नवीन राष्ट्रीय अध्यक्ष निवडू इच्छिते. पक्षाच्या सूत्रांचे म्हणणे आहे की दहा राज्य अध्यक्षांच्या निवडीसाठी काम वेगाने सुरू आहे. २१ जूनपर्यंत अनेक राज्यांमध्ये नवीन अध्यक्षांची निवड केली जाईल, त्यानंतर राष्ट्रीय अध्यक्षांची निवडणूक प्रक्रिया सुरू होईल.

अध्यक्षपदासाठी अनेक दावेदार शिवराज सिंह चौहान : शिवराज सिंह चौहान यांनी ६ वेळा लोकसभा निवडणूक जिंकली आहे. ते ४ वेळा मध्य प्रदेशचे मुख्यमंत्री राहिले आहेत. मुख्यमंत्री असताना त्यांनी लाडली बहना योजना सुरू केली, जी विधानसभा निवडणुकीत गेम चेंजर ठरली.

ही योजना इतर राज्यांसाठी आदर्श ठरली. ते १३व्या वर्षी आरएसएसमध्ये सामील झाले आणि आणीबाणीच्या काळात तुरुंगातही गेले. ते ओबीसी वर्गातील आहेत. २००५ मध्ये ते मध्य प्रदेश भाजपचे अध्यक्ष होते. शिवराज हे आरएसएसच्या यादीत अव्वल स्थानावर आहेत.

सुनील बन्सल : २०१४ च्या लोकसभा निवडणुकीत उत्तर प्रदेशचे सह-प्रभारी आणि त्यानंतर २०१७ मध्ये प्रभारी म्हणून सुनील बन्सल यांनी पक्षाला यश मिळवून दिले. याशिवाय, ओडिशा, बंगाल आणि तेलंगणाचे प्रभारी म्हणून त्यांचे यश हा देखील एक मोठा प्लस पॉइंट आहे.

सुनील बन्सल यांना उत्तर प्रदेशात

भाजप अध्यक्षाची निवड कशी होते?
भारतीय जनता पक्षाच्या घटनेच्या कलम 19 आणि नियमांमध्ये अध्यक्ष निवडीची तरतूद करण्यात आली आहे. यानुसार...

संविधान आणि नियम

नॅशनल काउन्सिल आणि स्टेट काउन्सिलच्या सदस्यांमधून इलेक्टोरल कॉलेज तयार केले जाते.

हे इलेक्टोरल कॉलेज राष्ट्रीय अध्यक्षाची निवड करते

पक्षाच्या राष्ट्रीय कार्यकारिणीने बनविलेल्या नियमानुसार निवडणुका घेतल्या जातात.

निवडणुकीसाठी उमेदवारी अर्ज भरावा लागतो

भाजपचे चाणक्य म्हटले जाते. संघाच्या जवळ असण्यासोबतच, त्यांची संघटनेतही चांगली पकड आहे. धर्मेंद्र प्रधान : सध्या केंद्रीय शिक्षण मंत्री आणि भाजपचे अनुभवी संघटक. ते ओडिशाचे आहेत, जिथे भाजप आपली पकड आणखी मजबूत करू इच्छिते. मोदी आणि शहा यांच्या टीमचे विश्वासू

अध्यक्ष होण्यासाठी उमेदवाराला हे आवश्यक...

ते किमान 15 वर्षे पक्षाचे प्राथमिक सदस्य असले पाहिजेत

इलेक्टोरल कॉलेजचे किमान 20 सदस्य त्याचे प्रस्तावक असले पाहिजेत.

हे प्रस्ताव किमान 5 राज्यांमधून आले पाहिजेत जिथे राष्ट्रीय परिषद निवडणुका झाल्या आहेत.

प्रस्तावावर उमेदवाराची स्वाक्षरी असणे आवश्यक आहे

नामांकनानंतर मतदान होते. त्यानंतर मतपेठ्या मतमोजणीसाठी दिल्लीत आणल्या जातात.

सदस्य. ४० वर्षांचा राजकीय अनुभव, एक मोठा ओबीसी नेता. वयाच्या १४ व्या वर्षी एबीसीपीमध्ये सामील झाले आणि २०१० मध्ये भाजपचे राष्ट्रीय सरचिटणीस झाले. संघटनेत मजबूत पकड, दोनदा लोकसभा सदस्य आणि दोनदा राज्यसभा सदस्य झाले. **रघुवर दास** : रघुवर दास हे झारखंडचे

भाजप ईशान्येकडे विस्तारू शकते. **स्मृती इराणी** : अनेक महत्वाची मंत्रालये सांभाळण्याचा प्रशासकीय अनुभव आहे. पक्षासाठी एक मजबूत महिला चेहरा. राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाशी चांगले संबंध आणि हिंदी पट्ट्यासह दक्षिण भारतात प्रभावी. **वनथी श्रीनिवासन** : सध्या त्या भाजप महिला मोर्चाच्या राष्ट्रीय अध्यक्षा आहेत. त्यांना संघटनात्मक कामाचा अनुभव आहे. त्या १९९३ पासून भाजपशी संबंधित आहेत. त्यांनी तामिळनाडूतील कोइम्बतूर दक्षिण मतदारसंघातून कमल हासन सारख्या मोठ्या नेत्यांचा पराभव केला.

तामिळनाडूमध्ये भाजपला बळकटी देण्यात त्यांनी महत्वाची भूमिका बजावली आहे. त्यांचे पती श्रीनिवासन हे विश्व हिंदू

त्या दिवशी सकाळी आठ वाजता मंत्रालयाच्या दूरध्वनीवरून मला फोन आला. म्हणाले, 'संदीप सर, अजितदादांच्या उद्याच्या भेटीगाठी रद्द झाल्यात. त्या आज होत आहेत. तुम्हाला आज मंत्रालयात येणे शक्य आहे का?'

मी लगेच होकार दिला. सारथी नावाच्या शासनाच्या मोट्या उपक्रमाने, चार वर्षांत बहुजनांच्या साडेचार हजार मुलांचे अधिकारी होण्याचे स्वप्न साकार केले आहे. सारथीचे एवढे मोठे यश एका पुस्तकाच्या रूपाने मी मराठी, हिंदी आणि इंग्रजी अशा तीन भाषांमध्ये लिहिले आहे. त्या पुस्तकांच्या प्रकाशनासाठी मला अजितदादा यांची तारीख हवी होती.

दादांसारखा प्रचंड शिस्तीत काम करणारा माणूस या राज्याला पुन्हा भेटणे शक्य नाही असे मला वाटते. जसे दादा शिस्तीचे, तसे त्यांची काम करणारी माणसेही. दिवस नाही, रात्र नाही, बस काम एके काम, अशी त्यांच्या कामाची पद्धत आहे.

मी मंत्रालयात प्रवेश करणार, इतक्यात मागून एका माणसाने मला आवाज दिला. 'अहो दादा, मला मुख्यमंत्री वैद्यकीय साहाय्यता कक्षात जायचे आहे'. मी मागे वळून पाहिले तर, एक अतिशय वयोवृद्ध व्यक्ती पायात साधी चप्पल, अंगात मळकट कापडे, हातात एक पिशवी. माझ्या लक्षात आले काहीतरी आजाराचे कारण घेऊन हा माणूस मंत्रालयातील आरोग्य कक्षात जात असावा.

मी आदारी नम्रपणे त्या व्यक्तीला म्हणालो, 'काका, तुम्हाला दोन वाजल्याच्या नंतरच मंत्रालयात येता येईल. आत आलात की, सातव्या मजल्यावर या'. त्या व्यक्तीने 'धन्यवाद' म्हणत माझ्यासमोर हात जोडले. माझ्या लक्षात आले त्या माणसात कमालीची नम्रता होती.

मी मंत्रालयात गेलो. दादांची भेट झाली. बाकी ज्यांच्या भेटी घ्यायच्या होत्या, त्यांच्याही भेटीगाठी झाल्या. मला एकदम आठवले, आज दत्तात्रय विभुते काका यांचा वाढदिवस आहे. आयुष्यभर राणसेवेल्या आपले कर्तव्य मानून केवळ लोकांचे आशीर्वाद घेण्याचे काम विभुते काकांनी जेजे रंगालयात केले. आता सेवानिवृत्तीनंतर विभुते काका मुख्यमंत्री वैद्यकीय साहाय्यता कक्षाचे काम पाहतोत.

काकांना भेटणे, म्हणजे नेहमी एक पर्यंगी असते. मी काकांना भेटायला गेलो, तेव्हा तिथे माणसे कमी आणि केक जास्त असे चित्र होते. मी गेलो. काकांना शुभेच्छा दिल्या. पत्रकार मित्र आणि मुख्यमंत्री वैद्यकीय साहाय्यता कक्षप्रमुख रामेश्वर नाईकही भेटले. मी काकांशी बोलत होतो, तितक्यात समोरच्या बाकावर, मंत्रालयाच्या गेटवर भेटलेला 'ता' माणूस मला दिसला. कदाचित त्या माणसाने सकाळपासून पाणीही घेतले नव्हते, म्हणून त्याचे ओठ कोरडे पडले असावेत.

कक्षातील गर्दी कमी झाली की, आपण आतमध्ये येऊन आपले म्हणणे मांडावे, अशी भावडी आशा त्या माणसाची असेल. त्या बिचाऱ्याला काय माहिती अवघा महाराष्ट्र त्या मुख्यमंत्री वैद्यकीय साहाय्यता कक्षाभोवती फिरतो.

आरोग्य मंदिरातले पुण्यकर्म..!

मी उठलो. त्या व्यक्तीच्या हाताला धरून मी त्यांना विभुते काकांसमोर आणून बसवले. मी विभुते काकांना म्हणालो, 'काका, हे गृहस्था सकाळपासून खाली लाईनीत उभे होते. बघा त्यांचे काय काम आहे ते'. विभुते काका 'हो' म्हणाले. काकांनी त्या माणसाला पाणी दिले. खायला दिले.

त्या कक्षात आलेला प्रत्येक माणूस मदत घेण्यासाठी येतो. कोणी रडते, कोणी 'मदत करा साहेब' म्हणत कक्षातल्या लोकांचे पाय धरते. ओमप्रकाश शेठे सर यांच्यापासून ह्या कक्षाची पायाभरणी झाली आहे. रुग्णांसाठी कल्पवृक्ष, सर्वसामान्यांचा आधार अशी ह्या कक्षाची होती. पुढे मंगेश चिवटे यांनी त्यात आणखी सुधारणा केली.

आता रामेश्वर नाईक यांनी तर या कक्षाला खूप मोठ्या उंचीवर नेले आहे. मंत्रालयातील सात मजल्यांवर एकूण सातशे तेवीस कक्ष आहेत, पण त्यामध्ये हा कक्ष केवळ गरिबांचे अन्न पुरवणार, निव्वळ गरिबांचे आशीर्वाद घेण्याचे काम करणारा कक्ष आहे.

मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या दूरदृष्टीतून या आरोग्यकक्षाचे रूपांतर आरोग्य कक्ष राज्यात सर्वात महत्वाचे काम करतो, हे कुणाच्याच लक्षात येत नसेल का? हा भावडा प्रश्न बाहेर जमलेल्या लोकांची गर्दी पाहून मला पडला होता.

माझे लक्ष पुन्हा त्या समोर बसलेल्या काकांकडे गेले. काकांचे खाणे झाल्यावर विभुते काका त्या काकांना त्यांच्या हातातील पिशवीकडे बघत म्हणाले, 'द्या काका, ती फाईल. कोणत्या दवाखान्यात आहे पेशंट? का तुम्हीच आठवे पेशंट?' समोर बसलेले काका शांतपणे हसले आणि म्हणाले, 'नाही हो, मी मदत घेण्यासाठी आलो नाही, मदत देण्यासाठी आलो आहे'.

त्या काकांचे ते वाक्य ऐकून मी आणि विभुते काका एकमेकांकडे बघतच राहिलो. आम्ही त्या माणसाच्या दिसण्यावर गेलो होतो.

विभुते काका म्हणाले, 'मदत करायची म्हणजे काय करायचे?' ते आलेले काका म्हणाले, 'मुख्यमंत्री वैद्यकीय साहाय्यता कक्षाला मला मदत करायची आहे'.

मला वाटले, दहा बीस हजार रुपये मदत करायची असेल. काकांनी त्या पिशवीत हात घातला आणि दोन चेक बाहेर काढले. ते काका विभुते काकांना म्हणाले, 'हा दहा लाख रुपयांचा चेक मुख्यमंत्री वैद्यकीय साहाय्यता कक्षासाठी आहे'.

त्या काकांनी दहा लाखांचा चेक म्हटल्यावर, आम्ही दोघेही एकदम चकित झालो. आपल्या हातातला दुसरा चेक वर करीत ते काका म्हणाले, 'हा दुसरा दहा लाखांचा चेक पंतप्रधान रिलीफ फंडाला द्यायचा आहे'.

त्या माणसाचे बोलणे ऐकून विभुते काका, त्या कक्षात असलेले विशाल ठाकरे, श्रीकांत केकान, संतोष उगले हे सारेच चकित होऊन चेक देणाऱ्या काकांकडे पाहत होते. रामेश्वर नाईकसह सगळेच त्या व्यक्तीची आता अधिक खोलात जाऊन विचारपूस करीत होते.

आहेत. त्यांच्या पत्नी वनिता करंदीकर ह्या सरकारी नोकरीतून सेवानिवृत्त झाल्या आहेत.

दोघांनाही मुलंबाळ नाहीत. जोपर्यंत हातपाय चालतात, तोपर्यंत त्या दोघांनी घराचा आधार घेतला, पण जेव्हा म्हातारपण आणि आरोग्य दोन्ही साथ देत नव्हते, तेव्हा काका काकूंनी नेरुळ येथील आनंदश्रम या वृद्धश्रमाचा आधार घेतला.

दोन वर्षांखाली काकांच्या पत्नी मोठ्या आजारातून जात राहिल्या. नेरुळच्या वृद्धश्रमात काकूंच्या खूप आठवणी होत्या. त्या आठवणींमुळे काकांना खूप त्रास घ्यायला लागला. मग काकांनी कल्याणच्या डॉ. अभयसिंग यांच्या वृद्धश्रमात राहण्याचा निर्णय घेतला.

काकूने मरताना काकांना सांगितले होते, 'गरीबांच्या सेवेसाठी आपण कमावलेला पैसा उपयोगाला आणा'. त्यामुळे मुख्यमंत्रीनिधी आणि पंतप्रधान रिलीफ फंडाला २० लाख रुपये देण्याचा निर्णय काकांनी घेतला होता.

आम्ही बोलत होतो. रामेश्वर आले आणि त्या सदानंद काकांना म्हणाले, 'काका, तुम्ही खूप तळमळीने अगदी आयुष्यभर घाम गाळून कमावलेला पैसा मदतीसाठी देताय. आमची तुम्हाला विनंती आहे की, तुम्ही हा चेक कुणाच्यातरी हातून द्या'. काका सहजतेने म्हणाले, 'हो मला कुणाच्यातरी हाती सुपूर्द करायचा आहेच'.

नाईक यांनी काकांना थेट मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्यासमोर नेऊन उभे केले. काकांनी तो चेक फडणवीस यांच्या हाती दिला. देवेंद्रजी यांनी काकांचे अगदी नम्रपुर्वक आभार मानले. आम्ही देवेंद्र फडणवीस यांच्या कक्षातून बाहेर आलो. का कुणास ठाऊक त्या दिवशी त्या कक्षामध्ये काम करणाऱ्या प्रत्येकाच्या डोळ्यांत कमालीची चमक होती. कक्षातील सर्वांनी काकांचा निरोप घेतला. मी काकांच्या हाताला धरून, त्यांना मंत्रालयाच्या बाहेर सोडत असताना, आमच्या गप्पा सुरू होत्या.

काका म्हणाले, 'खऱ्याची दुनिया नाही राहिली हो. आम्ही मदत देतो अशा

मदतीच्या नावाखाली, अनेकजण पैसा घेतात, पण तो सत्कारणी लागतो की नाही, हे सांगता येत नाही.

पंतप्रधान आणि मुख्यमंत्री रिलीफ फंडाची विश्वासाहता आजही कायम आहे. माझी बायको मला नेहमी म्हणायची, 'तुम्ही दानधर्म करा. त्यातूनच सारे काही चांगले होते'.

मी काकांना म्हणालो, 'काका, मुलंबाळ नाहीत, याचे वाईट वाटते का? जर असते तर वृद्धश्रमात राहायची वेळ आली नसती?' काका अगदी शांतपणे म्हणाले, 'आम्ही मुलंबाळ व्हावे, यासाठी खूप प्रयत्न केले, पण तीन वेळा प्रयत्न केल्यावर डॉक्टर म्हणाले, आता बायकोच्या जीवाशी खेळणे बंद करा.

मुलंबाळ असण्या-नसण्याने काही फरक पडत नाही हो. उतारवयात थोडा आधार हवा असतो, बाकी काय? मी ज्या वृद्धाअश्रमात राहतो, तिथे अनेकांना चार चार मुले आहेत. त्यातले अनेक जण आईवडील जिवंत आहेत की नाही हे पाहण्यासाठी दोनदोन वर्ष येत नाहीत. काय करावे त्या मुलांचे, सांगा.

वृद्धाश्रम हा एक परिवार असतो. प्रत्येकाचे एकमेकांशी भावनिष्क नाते असते. कुणी कुणावर रागवत नाही, कुणी कुणाला दोष देत नाही. स्वार्थी अपेक्षा कुणाकडून नसतात. म्हणून तो परिवार प्रत्येकाला आपला वाटतो. तिथे समदुःखी असणाऱ्यांची संख्या खूप मोठी असते. दोन दिवस झाले. माझी बहीण प्रभा श्रीराम ही कल्याणला राहते. मी तिच्याकड डोळ्यांच्या ऑपरेशनसाठी आलो होतो. आता उद्या ऑपरेशन आहे. त्यापूर्वी हे सत्कर्म करावे, म्हणून येथे आलो'.

मी काकांना टॅक्सीमध्ये बसवून देत होतो, तेव्हा काका म्हणाले, 'को, मला लोकलने जायचे आहे. पैसा घाला आणि वेळसुद्धा घाला. कशासाठी? आपली लोकल बरी. एखाद्या आईसारखी काळजी घेते'.

असे म्हणत काका लोकलच्या दिशेने निघाले. मी दान केले, याचा कुठलाही आविर्भाव नाही, अहंकार नाही, दिखावा नाही. साधेपणा हा माणसाचा मौल्यवान दानिना असतो आणि तो किती शोभून दिसतो, हे त्या काकाला पाहिल्यावर माझ्या लक्षात आले.

मी माझ्या घराच्या दिशेने निघालो. माझ्या मनात विचार येत होता, त्या काकांनी त्यांच्या आयुष्याची कमाई अगध्या एका दिवसात आनंदाने दान केली होती. त्या माणसाचे मन किती मोठे असेल! आयुष्यभर दिखावा, आणि अहंकार यात बुडलेल्या माणसाला मरण जवळ आल्यावर कळते की, आपला जन्म देण्यासाठी झाला आहे. अहंकार आणि दिखावा हे दोन्ही रोग माझ्यासाठी किती घातक होते, पण तेव्हा वेळ निघून गेलेली असते. घेणाऱ्यापेक्षा देणारा मोठा असतो, हे तुम्ही आम्ही ध्यानात ठेवले पाहिजे. बरोबर ना? तुम्ही ठेवणार ना ध्यानात?

काका म्हणाले, 'खऱ्याची दुनिया नाही राहिली हो. आम्ही मदत देतो अशा

हिंसक होणाऱ्या स्त्रिया समाजाचे कोणते सत्य प्रकट करतात?

एक पुरुष त्याच्या बेडरूममध्ये मृतावस्थेत पडून आहे. त्याला मारण्यापूर्वी जड वस्तूने क्रूरपणे मारहाण करण्यात आली किंवा गळ दाबण्यात आला किंवा विषबाधा करण्यात आली आहे.

चोरी करण्यासाठी घरात घुसलेला गुन्हेगार किंवा शत्रू नाही, तर त्याची पत्नी आहे. कधी कधी पत्नीचा प्रियकरही तिच्या शेजारी बसलेला असतो. अशा प्रकारच्या बातम्यांचे मथळे भयानक आहेत, त्यांच्याकडे दुर्लक्ष करता येणार नाही.

पत्नी या त्यांच्या प्रियकराच्या जाळ्यात फसून किंवा त्याला जाळ्यात ओढून पतीविरुद्ध कट रचतात. या कथांमध्ये विश्वासघात, लैंगिक संबंध व खून यांचे सर्व खळबळजनक तपशील समाविष्ट आहेत.

पण, या कथा समाजाच्या सोमेवर असलेल्या वेगळ्या घटना आहेत की त्या सामाजिक विघटनाचे संकेत देतात? आपण काही टोकाच्या घटना निवडून त्यांना कथांमध्ये रूपांतरित करून महत्वाच्या बदनाम करत आहोत, व्यापक विस्वासाकडे सोयीस्करपणे दुर्लक्ष करत आहोत, की आपण खरोखरच स्वतःच्या घरात हिंसक गुन्हेगार बनणाऱ्या महिलांच्या संख्येत वाढ पाहत आहोत?

खरं तर महिलांना पारंपरिकपणे कुटुंबाचे पालनपोषण करणाऱ्या म्हणून पाहिले जाते. आणि काही पुरुष बळी असले तरी महिला अजूनही बळी पडण्याची शक्यता जास्त आहे का?

या उन्मादक कथांमध्ये अधिक गुंतागुंतीचे आणि त्रासदायक वास्तव आहे. यात शंका नाही की, भारत आणि जगात बहुतांश घरगुती हिंसाचार पुरुषांकडून महिलांवर केला जातो. महिलांकडून त्यांच्या पुरुष भागीदारांना मारहाण होण्यापेक्षा महिलांना भागीदारांकडून मारहाण, छळ व अगदी मारले जाण्याची शक्यता जास्त असते.

यात कोणताही म्हणजे काहीही बदल झालेला नाही. जे बदलले आहे ते म्हणजे पुरुष बळी पडतात आणि महिला गुन्हेगार असतात तेव्हा निर्माण होणारी सांस्कृतिक अस्वस्थता. महिला हिंसक होतात तेव्हा त्यांच्यासाठी न्यायदेखील निःपक्ष आणि जलद असला पाहिजे. परंतु, आपण लिंगाच्या पलीकडे समस्येच्या मुळाकडे पाहू लागलो तरच आपल्याला खरोखर हवी असलेली उत्तरे सापडतील.

प्रियकरासाठी महिलांना आपल्या पतींना मारल्याची वाचण्यात येणारी काही हाय-प्रोफाइल प्रकरणे धक्कादायक आहेत, कारण ती आपण दीर्घकाळ स्वीकारलेल्या सामाजिक कथेला आव्हान देतात की महिला - विशेषतः पत्नी - हिंसाचाराच्या कृत्यांत निष्क्रिय सहभागी असतात, त्या गुन्हेगार असतात. याच्या उलट होते तेव्हा ते आपल्याला अस्वस्थ करते. तरीही या घटनां सर्व विवाहांचे किंवा सर्व महिलांचे प्रतिनिधित्व म्हणून पाहण्याच्या आग्रहाचा आपण प्रतिकार केला पाहिजे. हो, सर्व राज्यांत व सामाजिक वर्गांत अशी काही खरी प्रकरणे आहेत, ज्यात महिलांना त्यांच्या

परिषदेचे राज्यमंत्री आहेत. त्यांचे कुटुंब संघ आणि भाजपशी खूप जवळचे आहे. **तमिलिसाई सुंदरराजन** : त्या १९९९ पासून भाजपशी जोडल्या गेल्या आहेत. त्यांनी राष्ट्रीय सचिवांसह अनेक महत्वाच्या पदांवर काम केले आहे.

त्या तामिळनाडूमध्ये भाजपच्या प्रदेशाध्यक्षा राहिल्या आहेत (२०१२-२०१९). पंतप्रधान नरेंद्र मोदी आणि गृहमंत्री अमित शहा यांच्या जवळच्या नेत्यांमध्ये त्यांची गणना होते. तामिळनाडूमध्ये भाजप विरोधी पक्षात असतानाही त्यांनी पक्षाच्या विस्तारात महत्वाचे योगदान दिले आहे.

डी. पुरंदेश्वरी : त्या माजी मुख्यमंत्री आणि टीडीपी संस्थापक एन.टी. रामा राव (एनटीआर) यांच्या कन्या आहेत. कश्मिमध्ये असताना त्यांनी प्रथम केंद्रीय मंत्री म्हणून काम केले, नंतर भाजपमध्ये सामील झाल्या.

सध्या त्या आंध्र प्रदेश भाजप अध्यक्ष आहेत. त्यांना राष्ट्रीय अध्यक्ष बनवून, पक्षाला तेलुगू राज्यांमध्ये (आंध्र प्रदेश आणि तेलंगणा) मोठ्या प्रमाणात वाढण्याचा फायदा होऊ शकतो.

भाजपमध्ये राष्ट्रीय अध्यक्ष निवडीसाठी पक्षाच्या घटनेत काही नियम आणि प्रक्रिया आहेत. या नियमांची पूर्तता करण्यास होणाऱ्या विलंबामुळे, राष्ट्रीय अध्यक्षाची निवडणूक अद्यापपर्यंत झालेली नाही.

पक्षाच्या नियमानुसार, भाजप अध्यक्षांचा कार्यकाळ ३ वर्षांचा असतो. एखादी व्यक्ती दोनदापेक्षा जास्त वेळा पक्षाध्यक्ष होऊ शकत नाही. अशा परिस्थितीत, आता नवीन पक्षाध्यक्षांना त्यांच्या कार्यकाळात १२ महत्वाच्या निवडणुका घ्याव्या लागतील. आता कोणाला अध्यक्षपद मिळते? लवकरच स्पष्ट होईल.

■ ■ ■

प्रियकरासोबत कट रचून त्यांच्या पतीचा खून केला, जो त्यांच्या आवडीतून किंवा हताशपणे किंवा लोभातून झाला. हे बनावट नाही. ही भयानक, गुन्हेगारी कृत्ये आहेत. पण, ती अपवाददात्मकसुद्धा आहेत, सांख्यिकीयदृष्ट्या दुर्मिळ आहेत.

धोकादायक म्हणजे या घटनांना महिलांच्या नैतिकतेचा व्यापक ऱ्हास म्हणून चित्रित केले जाते. यामुळे पुरुषप्रधान भीती थेट वाढते की, जास्त स्वातंत्र्य दिल्यास महिला अनियंत्रित होतील. अशा प्रतिक्रिया पुरुषांना किंवा महिलांनाही उपयुक्त नाहीत.

त्याऐवजी आपण ज्या वास्तविकतेबद्दल बोलायला हवे ते हे अस्पष्ट करतात : लिंगापलीकडे भारतीय घरांमध्ये हिंसाचाराचे वाढते सामान्यीकरण. एकेकाळी दोन लोकांसाठी आश्रयस्थान मानले जाणारे लग्न आता सत्ता संघर्ष, अविश्वास आणि कधी कधी रक्तपाताचे ठिकाण बनत आहे.

महिलांना बदनाम करण्यासाठी किंवा बळी पडल्याचे दाखवण्याची कसरत करण्यासाठी या घटनांचा वापर करण्याऐवजी आपण हे सत्य स्वीकारले पाहिजे की, हिंसाचार आता जेंडर-न्यूट्रल होत आहे. महिला हिंसक होतात, तेव्हा त्यांना न्याय देणेसुद्धा निःपक्ष आणि जलद असले पाहिजे. परंतु आपण लिंगापलीकडे समस्येचे मूळ शोधू लागलो तरच आपल्याला खरोखर आपण शोधत असलेली उत्तरे सापडतील.

■ ■ ■

चिखलदरा

चिखलदरा हे महाराष्ट्र राज्यातील अमरावती जिल्ह्यातील एकमेव हिल स्टेशन आहे . चिकलधारा, मराठीतून चिखलधारा/धबधबा (चिकळ + धारा) असा शब्दशः अनुवादित होतो. हिंदूंचा असा दावा आहे की हे ठिकाण महाभारताच्या महाकाव्यात दाखवण्यात आले होते ; येथेच भीमाने एका भयानक लढाईत खलनायक कीचकाचा वध केला आणि नंतर त्याला दरीत फेकून दिले. अशाप्रकारे ते कीचकदरा म्हणून ओळखले जाऊ लागले, जो कालांतराने चिकलधारा असे बोलले जाते. तथापि, या युक्तिवादाला समर्थन देण्यासाठी फारसे पुरावे नाहीत. विदर्भातील एकमेव हिल रिसॉर्ट असलेले हे ठिकाण १११८ मीटर उंचीवर असून महाराष्ट्रातील एकमेव कॉफी उत्पादक क्षेत्र म्हणून या ठिकाणाची ओळख आहे. चिखलदरा येथे वार्षिक १५४ सेमी पाऊस पडतो. उन्हाळ्यात तापमान ३९ सेल्सिअस ते हिवाळ्यात ५ सेल्सिअस पर्यंत असते. ऑक्टोबर ते जून हे महिने भेट देण्यासाठी सर्वोत्तम आहेत.

येथे वाघ, बिबट्या, आळशी अस्वल, सांबर, रानडुकर आणि क्वचितच दिसणारे जंगली कुत्रे असे वन्यजीव भरपूर प्रमाणात आढळतात. जवळच मेळघाट व्याघ्र प्रकल्प आहे ज्यामध्ये ८२ वाघ आहेत.

हा परिसर जंगलाने व्यापलेला असल्याने आणि लोकसंख्या कमी असल्याने, चिखलदरा येथे उर्वरित भारताप्रमाणे मोठे उत्सव साजरे होत नाहीत. या प्रदेशातील हे एकमेव कॉफी उत्पादक क्षेत्र असल्याने, येथे पर्यटक येतात जे केवळ या प्रदेशातील कॉफीचा आस्वाद घेण्यासाठी येतात. चिखलदरा येथे अनेक तलाव, धबधबे, जुने किल्ले, मंदिरे आणि दृश्ये आहेत. १८२३ मध्ये हैदराबाद रॅजिमेंटचे कॅप्टन रॉबिन्सन चिखलदरा येथे आले होते. इंग्रजांना ते विशेषतः आकर्षक वाटले कारण येथील हिरवागार रंग त्यांना इंग्लंडची आठवण करून देत असे. सप्टेंबर/ऑक्टोबरमध्ये पाने गळून पडली की त्यांना इंग्लंडमधील शरद ऋतूची आठवण येत असे. भारत सरकारचे मुख्यालय म्हणून येथे स्थान मिळवण्याचा प्रस्तावही होता. जून, जुलै, ऑगस्ट आणि सप्टेंबर हे मान्सूनचे चार महिने आहेत. या महिन्यांत चिखलदरा येथे मुसळधार पाऊस पडतो. मान्सूनमध्ये सरासरी तापमान पंचवीस अंश सेल्सिअस असते आणि हिवाळ्यात ते १५ अंश सेल्सिअसपेक्षा कमी असते. या ठिकाणी उन्हाळ्या आल्हाददायक नसतो कारण तापमान खूप जास्त असते. उन्हाळ्यात चिखलदरा येथे न जाणे चांगले कारण येथील तापमान ३२तले ४०तुड दरम्यान असते.

चिखलदराचे हवामान आर्द्र उपोष्णकटिबंधीय आहे . चिखलदराचे चार वेगवेगळे ऋतू आहेत - हिवाळ्य , उन्हाळ्य (हिवाळ्याच्या शेवटी आणि उन्हाळ्याच्या सुरुवातीस वसंत ऋतू म्हणता येईल परंतु तो खूप कमी कालावधीचा असतो) , मान्सून (पावसाळी ऋतू) आणि मान्सूनोत्तर किंवा शरद ऋतू . मार्चच्या मध्यापासून ते जूनच्या सुरुवातीपर्यंत उन्हाळ्या उष्ण आणि लांब असतो. येथे दरवर्षी सरासरी १६०० मिमी पाऊस पडतो. सकाळच्या पावसानंतर धुके पडणे सामान्य आहे. येथील गाविलगड किल्ल, भीमकुंड, किचकदरी, मोझरी पॉईंट, हरिकेन पॉईंट, देवी पॉईंट, वैराट अशी अनेक प्रेक्षणीय स्थळे असून, दरवर्षी पर्यटक मोठ्या संख्येने येतात पावसाळ्यात तर चिखलदरा वेगळ्याच आनंद देवून जातो.

रायगड जिल्ह्यातील कर्नाळा पक्षी अभयारण्य मुंबई-गोवा महामार्गावर पनवेलपासून अवघ्या १२ कि.मी. अंतरावर आहे.

कर्नाळा किल्ला आणि आसपासचा परिसर पक्षी वैविध्याने संपन्न असल्याने महाराष्ट्र शासनाने त्यास राखीव वनक्षेत्र घोषित करून पक्षी अभयारण्याचा दर्जा दिला आहे. १२.१५५ चौ.कि.मी. च्या या परिसरात विविध प्रजातींच्या पक्षांचं दिवस रात्र संमेलन भरलेलं दिसतं. स्थानिक आणि स्थलांतरीत पक्षांचे हे माहेरघर आहे.

१४७ प्रजातीचे पक्षी आपण येथे पाहू शकतो, ज्यामध्ये ३७ प्रकारचे पक्षी हे स्थलांतरीत किंवा प्रवासी पक्षी आहेत. एका दिवसाच्या भटकंतीमध्ये या अभयारण्य भ्रमंतीचा आनंद घेता येतो. मुंबईप्रमाणे हे अभयारण्य सतत पक्षांच्या किलबिलाटानं जागं असल्याचं लक्षात येतं.

कर्नाळ हे मुंबईकरांच्या मनाच्या खूप जवळ कारण धकाधकीच्या आयुष्यात वेळ कमी असतांना ज्या काही गोष्टी मुंबईकरांच्या मनाला आनंद देऊन जातात त्यात या कनाळ्य पक्षी अभयारण्याचा समावेश होतो. भल्या पहाटे निघालं तर एका दिवसाच्या भटकंतीमध्ये या अभयारण्य भ्रमंतीचा आनंद घेता येतो. मुंबईप्रमाणे हे अभयारण्य सतत पक्षांच्या किलबिलाटानं जागं असल्याचं लक्षात येतं.

कोल्हापूर निसर्गसौंदर्य, इतिहासाचा अमोघ ठेवा असलेलं शहर. विविधतेने नटलेले इथलं पर्यटन वैभव देशभरातील पर्यटकांना खुणावतं. तसं हे मध्यवर्ती ठिकाण. कर्नाटक आणि कोकणाशी जोडणारं. दळणवळणाची कनेक्टिव्हिटी असलेल्या कोल्हापुरात उन्हाळी पर्यटनाचा अधिक वाव आहे. मराठ्यांची तिसरी राजधानी अशी ओळख असलेल्या कोल्हापूरचे हे पर्यटनाचे वैभव अनुभवयाल हवं. ऐतिहासिक गड-कोटांनी आणि सहा्याद्रीच्या पर्वतरांगांनी सुजलाम झालेल्या कोल्हापूरचे पर्यटन विश्व विलक्षण आहे. दुर्ग, थंड हवेची ठिकाणे, अभयारण्ये, हेरिटेज वास्तू, धरणे, जंगल सफारीची ठिकाणे असे वैविध्य कोल्हापूरच्या दीडशे किलोमीटरच्या परिसरात आहे.

वस्तुत: साडेतीन पीठांपैकी एक शक्तिपीठ श्री अंबाबाई मंदिर, दख्खनचा राजा जोतिबा मंदिर, नृसिंहवाडी, शिलाहार राजांच्या कालखंडातील प्राचीन खिद्रापूर मंदिरासह अन्य पर्यटनस्थळे म्हणजे धार्मिक पर्यटनाचा गोफच.

छत्रपती राजर्षी शाहूंची नगरी, मराठी चित्रपटसृष्टीचे माहेरघर, कुस्तीपंडरी, गुळाची आशियातील सर्वात मोठी बाजारपेठ, जगप्रसिद्ध कोल्हापूरी चप्पल, रंकाळ तलाव, आणि तांबडा-पांढरा रस्सा चाखायचा असेल तर कोल्हापुरला पर्यटकांनी नक्की भेट द्यायला हवी.

आता उन्हाळ्याच्या कालावधीत शाळा, कॉलेजला सुट्टी पडल्यानंतर पर्यटनासाठी सहकुटूंब बाहेर पडण्याचा ट्रेंड रुळला आहे. याच काळात पर्यटकांना कोल्हापूर हे डेस्टिनेशनही खुणावते आहे. शहर परिसरातील, जिल्ह्यातील निसर्ग सर्वांना मोहात पाडतो. श्री अंबाबाई मंदिर, भवानी मंडप, रंकाळ तलाव, न्यू पॅलेस, पंचगंगा नदीघाट ही नेहमीची ठिकाणे. इथल्या प्रेक्षणीय स्थळांपैकी एक असलेला रंकाळ तलाव. तलावाच्या मध्यभागी रंगभैरवाचे मंदिर. एका बाजूला संध्यामठ. पश्चिमेस असलेली शालिनी पॅलेसची वास्तू म्हणजे शिल्पकलेचा अद्वितीय नमुना आहे.

मग कलासक्त पर्यटकांना खुणावतात काही अनेकांी ठिकाणे. राजारामपुरीतील मांडरे चित्रदालन, ऐतिहासिक शाहू खासबाग कुस्त्यांचे मैदान, दूध कट्टे पहायलाच हवेत. कोल्हापुरातून बाहेर पडलं की जोतिबाचं तीर्थक्षेत्र. डोंगरावर भिरभिरणारा वारा आणि सुखद गारवा देणारा किल्ले पन्हाळा. ग्रामीण जीवनाचे दर्शन

घडविणारा कणेशी मठ, श्री क्षेत्र नृसिंहवाडी, खिद्रापूरचे पुरातन मंदिर, गगनबावडा येथील रामलिंग हेही पर्यटकांना खुणावतात.

निसर्ग पर्यटनाला बाहेर पडलं तर मग कोल्हापूरपासून जवळच गव्यांसाठी आरक्षित असलेले दाजीपूर अभयारण्य आणि भारतातील पहिले मातीचे धरण राधानगरीतले. चांदोली, आंबा, देवराई, मानोली, येळवण जुगाई, उदगिरी, दाजीपूर, बोरबैट, वाकीघोल, पेरणोलीचा सडा असं सहा्याद्रीच्या कडेकपाऱ्यांत फिरता येतं. पारगड, सामानगड, रांगणा, शिवगड, गगनबावडा, पावनगड, विशाळगड हे किल्ले इतिहासाच्या पाऊलखुणा दाखवत स्फुल्लिंग चेतवतात.

कोल्हापुरपासून ९० किलोमीटरच्या अंतरावर हा किल्ला आहे. शाहूवाडी तालुक्यात हा किल्ला असून गडाच्या चोहोबाजूने मोठे खंदक आहेत. गडावर चार दरवाजा, तळे, वृंदावने, टकमक कडा, रामचंद्र निळकंठ यांचा जुना राजवाडा, हजरत रेहान मलिक दर्गाह, पाताळनगरी आदी ठिकाणे प्रेक्षणीय आहेत. निसर्गाची उधळण असलेला पारगडा किल्ला चंदगड ते तिलारी मार्गावर आहे. चिरेबंदी पायऱ्या, डोंगरदऱ्या, हिरवीगर्द झाडी, निरव शांतता या परिसराचे वैशिष्ट्य आहे.

कोल्हापूरपासून वीस किलोमीटरच्या अंतरावर आहे. छत्रपती शिवाजी महाराज सिद्धी जोहारच्या वेढ्यातून विशाळगडावर सुरक्षित पोहोचण्यापूर्वी आणीबाणीप्रसंगी बाजीप्रभू देशपांडे, वीर शिवा काशिद यांनी पन्हाळगडावर सैन्याला थोपवून धरले. हा ऐतिहासिक किल्ले पन्हाळगळ पर्यटकांना आकर्षण आहे.

कोल्हापूरची पहिली राजधानी म्हणून हा

ताडोबा अंधारी व्याघ्र प्रकल्प

आहेत. अभयारण्याच्या राष्ट्रीय सावली आणि पक्षांच्या मधुस्वरांचा मागोवा घेत डोंगररांगांवरून चढतांना वाटेवर अनेक वैविध्यपूर्ण वनस्पती अस्तित्वात आहेत. कर्नाळा किल्ला समुद्रसपाटीपासून ४४५

पन्हाळा ओळखला जातो. पन्हाळा किल्ला शिव छत्रपतींच्या आणि संभाजीराजांच्या जीवनातील अनेक ऐतिहासिक घटनांचा साक्षीदार आहे. पुरासाठी बुरुज, तबक उद्यान, नायकिनीचा सज्जा, तीन दरवाजा, धान्य कोठार, अंबरखाना, धर्मकोठी, हिरकणी बुरुज, ऐतिहासिक वस्तुसंग्रहालय या ठिकाणी आहे. काही किलोमीटरवर मसाई पठारावर बौद्धकालीन गुहा व लेणी आहेत.राधानगरी तालुक्यातील दाजीपूर अभयारण्य मुख्यतः गव्यासाठी प्रसिद्ध आहे. हरिण, सांबर, चितळ, बिबट्या, अस्वले, साळींदर, कोल्हा, निलगाय विविध जातींचे साप या ठिकाणी आढळतात. वनविभागाने या ठिकाणी तंबू निवास, भोजनाची व्यवस्था केली आहे.

राजवटीतील इमारती, वास्तू यांचे ऐतिहासिक संदर्भ आहे. पर्यटक, अभ्यासकांसाठी महत्वाची ठिकाणे आहेत. पर्यटकांकडून कोल्हापुरी गूळ, कोल्हापुरी चप्पल आणि साजला मोठी मागणी आहे. शहरात सराफ बाजारपेठ, चप्पल मार्केट, कोल्हापूर गूळचे मार्केटला मोठी संधी मिळणार आहे. कोल्हापुरात आल्यानंतर चप्पल खरेदी आणि जेवणाचा आस्वाद घेतल्याशिवाय पर्यटक जात नाही. शकाहारी आणि मासांहारी हॉटेल्सला मोठी संधी आहे.

जिल्हा हॉटेल मालक संघाने पर्यटकांसाठी विशेष ऑफर डिस्काउंट ऑफर जाहीर केली आहे.. पर्यटनाच्या निमित्ताने पूरक व्यवसायाला मोठी चालना मिळणार आहे. कोल्हापुरच्या पर्यटनाबाढीला अधिक संधी आहे. धार्मिक, ऐतिहासिक, दुर्ग, किल्ले, थंड हवेची ठिकाणे, अभयारण्ये, हेरिटेज, धरणे, जंगल सफारीची ठिकाणे कोल्हापुरच्या जवळपास आहेत. साडेतीन पीठातील एक शक्तिपीठ श्री अंबाबाई मंदिर, दख्खनचा राजा जोतिबा मंदिर, नृसिंहवाडी, शिलाहार राजांच्या कालखंडातील प्राचीन खिद्रापूर मंदिरासह अन्य पर्यटनाची स्थळे कोल्हापुरापासून दहा ते पन्नास किलोमीटरच्या अंतरावर आहे.

मराठ्यांची तिसरी राजधानी म्हणून कोल्हापूरची ओळख आहे.छत्रपती राजर्षी शाहूंची नगरी, मराठी चित्रपटसृष्टीचे माहेरघर, कुस्तीची पंडरी, गुळाची आशियातील सर्वात मोठी बाजारपेठ, जगप्रसिद्ध कोल्हापूरी चप्पल,रंकाळ तलाव, इथला रांगडा पण प्रेमळ माणूस आणि तांबडा-पांढरा रस्सा चाखायचा असेल तर कोल्हापुरला पर्यटकांनी नक्की भेट द्यायला पाहिजे.

■ ■

रायगड जिल्ह्यातील कर्नाळा पक्षी अभयारण्य मुंबई-गोवा महामार्गावर पनवेलपासून अवघ्या १२ कि.मी. अंतरावर आहे.

कर्नाळा किल्ला आणि आसपासचा परिसर पक्षी वैविध्याने संपन्न असल्याने महाराष्ट्र शासनाने त्यास राखीव वनक्षेत्र घोषित करून पक्षी अभयारण्याचा दर्जा दिला आहे. १२.१५५ चौ.कि.मी. च्या या परिसरात विविध प्रजातींच्या पक्षांचं दिवस रात्र संमेलन भरलेलं दिसतं. स्थानिक आणि स्थलांतरीत पक्षांचे हे माहेरघर आहे.

१४७ प्रजातीचे पक्षी आपण येथे पाहू शकतो, ज्यामध्ये ३७ प्रकारचे पक्षी हे स्थलांतरीत किंवा प्रवासी पक्षी आहेत. एका दिवसाच्या भटकंतीमध्ये या अभयारण्य भ्रमंतीचा आनंद घेता येतो. मुंबईप्रमाणे हे अभयारण्य सतत पक्षांच्या किलबिलाटानं जागं असल्याचं लक्षात येतं.

पक्षांच्या सहवासाची अनुभूती देणारे कर्नाळा अभयारण्य

पक्षांचंच नाही तर पर्यटकांचेही आकर्षणाचे केंद्र बनून उभा आहे. पावसाळ्यात अभयारण्यावर गर्द हिरवी मखमल पसरलेली दिसते. अनेक छोटे छोटे ओहळ इथे वाहत असतात. पावसाळ्यानंतरच्या काळातही अभयारण्य तितकंच मोहक दिसतं. अभयारण्यात प्रवेश करताच आपल्याला निसर्ग संवर्धन केंद्र दिसते.

अभयारण्यात प्लास्टिकच्या बाटल्या, कप, पिशव्या व इतर वस्तू नेण्यास प्रतिबंध आहे. जंगल भटकंतीचे रंजक मार्ग आपल्याला इथे सांगितले जातात. जसे की हरियाल निसर्ग मार्ग हा जवळचा, सोपा मार्ग असला तरी पक्षांच्या मोहमयी दुनियेचं विस्मयकारक दर्शन घडवून आणतो.

लांबवर चालत जाऊन ज्यांना रानवाटांचा अधिक आनंद लुटायचा आहे त्यांनी मोरटाक मागानं जावं. तो सरळ अभयारण्यातून ६ कि.मी लांबवर जातो. वेगवेगळ्या रंगांची भरपूर फुलपाखरं आपण इथं पाहू शकतो.

पक्षी या ठिकाणी आपण केव्हाही गेलो तरी वेगवेगळे पक्षी आपण पाहू शकतो. तुरेवाला सर्पगर्हड, खरुची, कापशी, शिक्रा असे शिकारी पक्षी, जंगली कोंबडा, भारद्वाज, घनेश, होले असे अनेक मोठे पक्षी, देखणा मोर, याठिकाणी पहायला मिळतो.

लांब शेट्टीचा स्वर्गीय नर्तक आणि शामा हे तर पक्षीप्रेमींसाठीचे इथले आकर्षणच. तिबोटी खंड्या, सुभग, चम्पेवाला कोतवाल, नाचण, दयाळ, चातक, पावश्या, राखी वटवट्या, तांबट, कुरटुक, शिंजीर, याबरोबरच रनकस्तूर, रकाम सुतार, हिरतांग, मिलिंद, सोनेरी पाठीचा सुतार, नवरंग, असे अनेक आकर्षक पक्षी याठिकाणी मनसोक्त बागडतांना दिसतात.

नीलिमा, नीलमणी, शैल कस्तूर, सागर, पर्वत कस्तूर, निलांग, खंड्या मार्ग आपल्याला इथे सांगितले जातात. तसेच पाचूकवडा असे अनेक येथे दिसणारे मनमोहक पक्षी म्हणजे जणू नीलरंगाची उधळणच.

राष्ट्रीय महामार्गापासून पूर्वेकडील अभयारण्याच्या मुख्य प्रवेशद्वारातून प्रवेश केल्यास पुढे सुमारे १ ते २ कि.मी. अंतरावर मयूर आणि भारद्वाज ही वन विभागाची विश्रामगृहे आपल्या निवासासाठी उपलब्ध आहेत. तसेच पश्चिमेकडील भागात निसर्ग माहिती केंद्र, पर्यटक कुटी आणि हॉल आहे. या ठिकाणी पर्यटकांच्या मागणीनुसार राहण्याची उत्तम सोय होऊ शकते. बचतगटांच्या माध्यमातून खास घरगुती जेवणाही आपल्याला येथे मिळते.

